



<http://lalandelibrary.org>

*Saint Jean de Lalande,  
pray for us!*

If you appreciate this book, please consider making a tax-deductible donation to Corpus Christi Watershed, a 501(c)3 Catholic Artist Institute, located in Corpus Christi, TX.



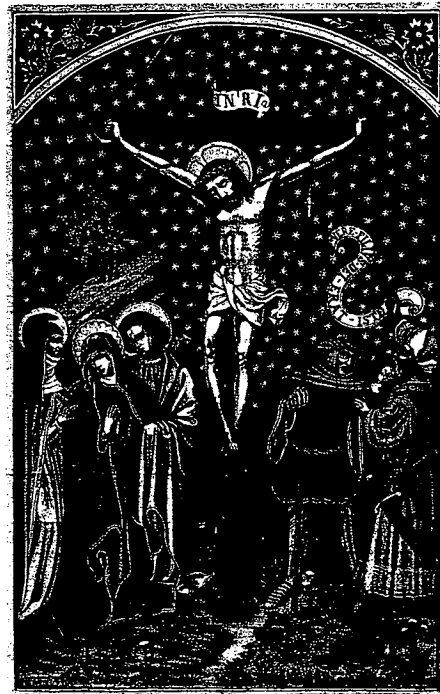
For more information, please visit:

<http://ccwatershed.org/>



<http://ccwatershed.org>

**1892 : : *RITUALE ROMANUM* : : Pustet**



Oblatus est, quia ipse voluit.

[s. 53. 5.]

RITUALE ROMANUM  
PAULI V.  
PONTIFICIS MAXIMI  
JUSSU EDITUM  
ET  
A BENEDICTO XIV.  
AUCTUM ET CASTIGATUM  
CUI NOVISSIMA ACCEDIT  
BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM  
APPENDIX.

EDITIO TERTIA POST TYPICAM.



RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATI.  
SUMPTIBUS, CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,  
S. SEDIS APOSTOLICÆ ET S. RITUUM CONGREG. TYPOGRAPHI.  
MDCCCXII.



### APPROBATIO.

Præsens editio cum exemplari typico plane concordat.  
In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis die  
13. Novembris 1891.



Pro R. P. D. Vincentio Nussi  
Secretario

Joannes Ponzi Substitutus.

Quæ jura a lege sunt, Typographus sibi reservat.


## SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

in forma Brevis de nova *Rituali, Cæremonialis Episcoporum,*  
necnon et *Romani Pontificalis* editione,  
ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

### BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

 uam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in sacra doctrina, disciplinaque ecclesiastica versatis, æque ac de rerum liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque juxta quam de præsentis usui sunt, maximo cum omnium virorum ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis Litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicitis recordationis, Clemens VIII., Innocentius X., Paulus V., Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum Litterarum sunt, qui sequuntur.  
Ac primum quidem pro Rituali Romano.

PAULUS PP. V. *Ad perpetuam rei memoriam.* Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose

VI

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum, in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ, non sine uberi per hoc tempus in sacris ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem scholæ alibi jam erectarum vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo Operum Nostrorum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti, quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Societatis Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsentis impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum, in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii Anno MDCCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

GAJETANUS AMATUS.



IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

PATRICIUS ROMANUS

SS. D. N. LEONIS PP. XIII. PRÆLATUS DOMESTICUS

ET SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS etc. etc.

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM A DOMINO.



Cum Fridericus Pustet, Bibliopola Ratisbonensis et Sanctæ Sedis Apostolicæ necnon Sacrorum Rituum Congregationis Typographus novam editionem Ritualis Romani in octavo, ut dicitur, pararet, ecclesiasticæ disciplinæ præscriptis obsequens, a Nobis petiit, ut etiam hanc editionem auctoritate Nostra adprobare vellemus. Itaque R. P. Georgii Schober C. Ss. R., Censoris nostri, ad ejus revisionem deputati testimonio certi facti, hoc Rituale Romanum ad amussim concordare cum editione S. R. C. die 24. Martii 1884 uti typica declarata et singula ejusdem Ritualis folia revisionis causa ad Sacrorum Rituum Congregationem fuisse transmissa, Nos præsentibus libentissime concedimus, huic petitioni suffragantes, ut dictum Rituale Romanum in lucem emittatur.

In cujus fidem has publicas Litteras manu Nostra et Sigillo Nostro Episcopali munitas, expediri mandavimus.

Ratisbonæ die 18. Novembris 1891.

+ Ignatius Ep̄ps Ratisbonæ.

Dr. Fr. Xav. Leitner, Secret.





Dedit Dns Moysi duas tabulas



testimonii lapideas. Ex. 31, 18.

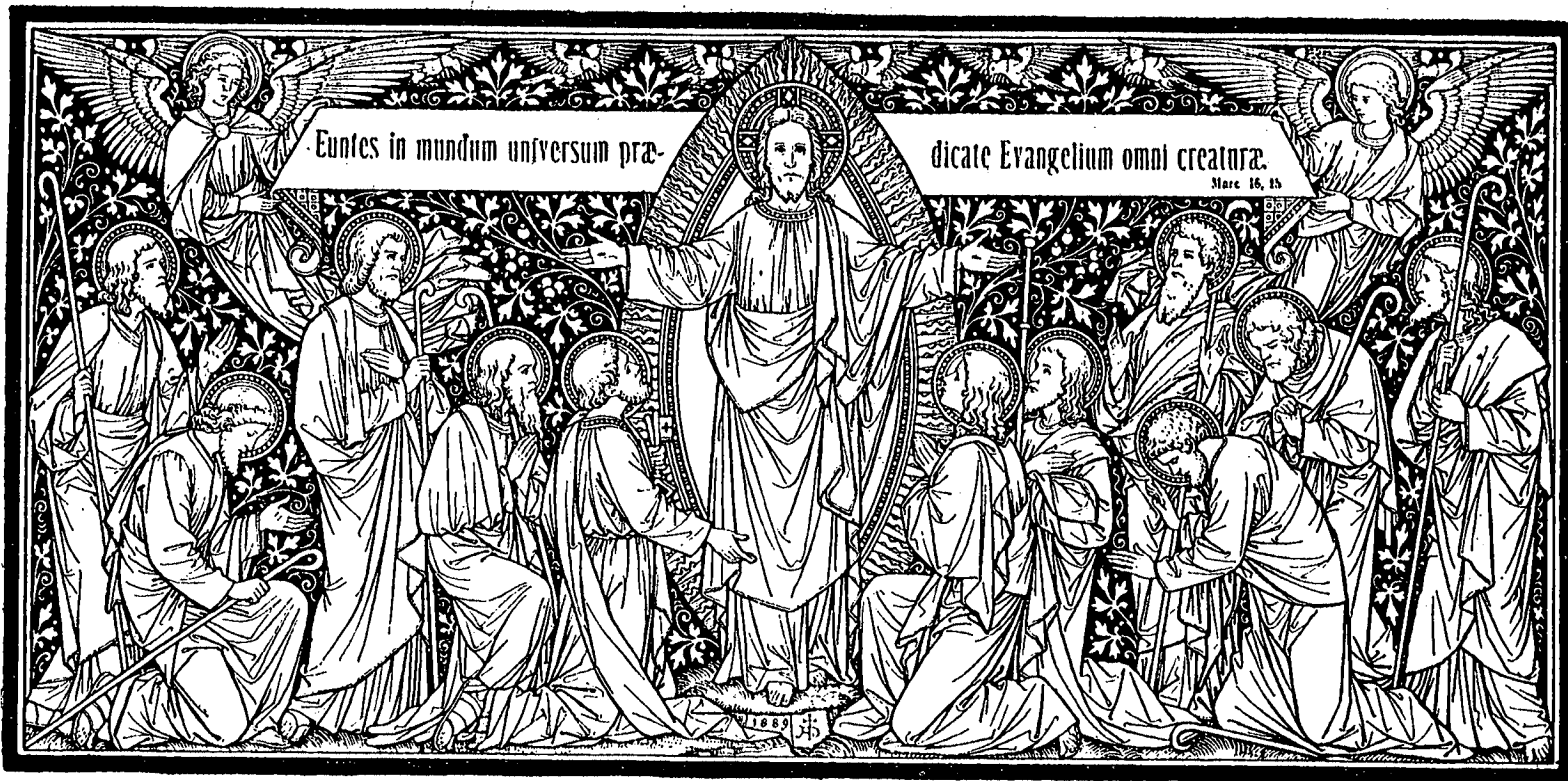


Et tempus affuit, quo se refut



sit, accensus est. 2. Mach. 1, 22.





TITULUS I.  
CAPUT UNICUM.  
DE IIS  
QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM  
GENERALITER SERVANDA SUNT.





TITULUS II.

CAPUT 1.

# DE SACRAMENTO BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.



acrum Baptisma, christianæ religionis et æternæ vitæ



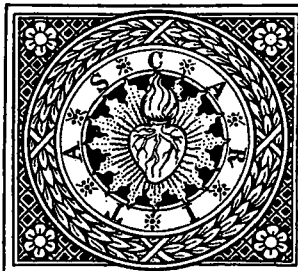
Lavabunt in ea Aaron et



filiis ejus manus.. Exod.30.



Descendit et lavit in Jor-



dane septies. IV.Reg.5,14.



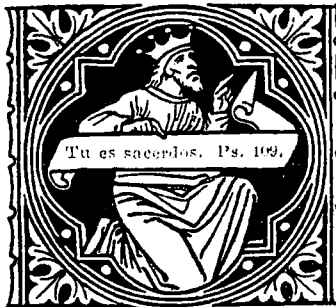


TITULUS III.  
CAPUT 1.  
DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ.



Sanctum Pœnitentiæ Sacramentum

Melchisedech rex Salem



proferens panem... Gen. 14.



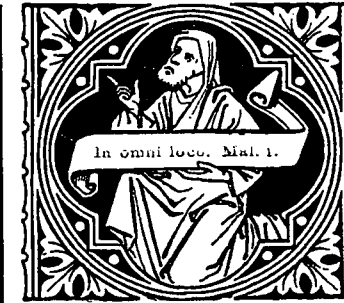
Juge sacrificium. Dan. 11.



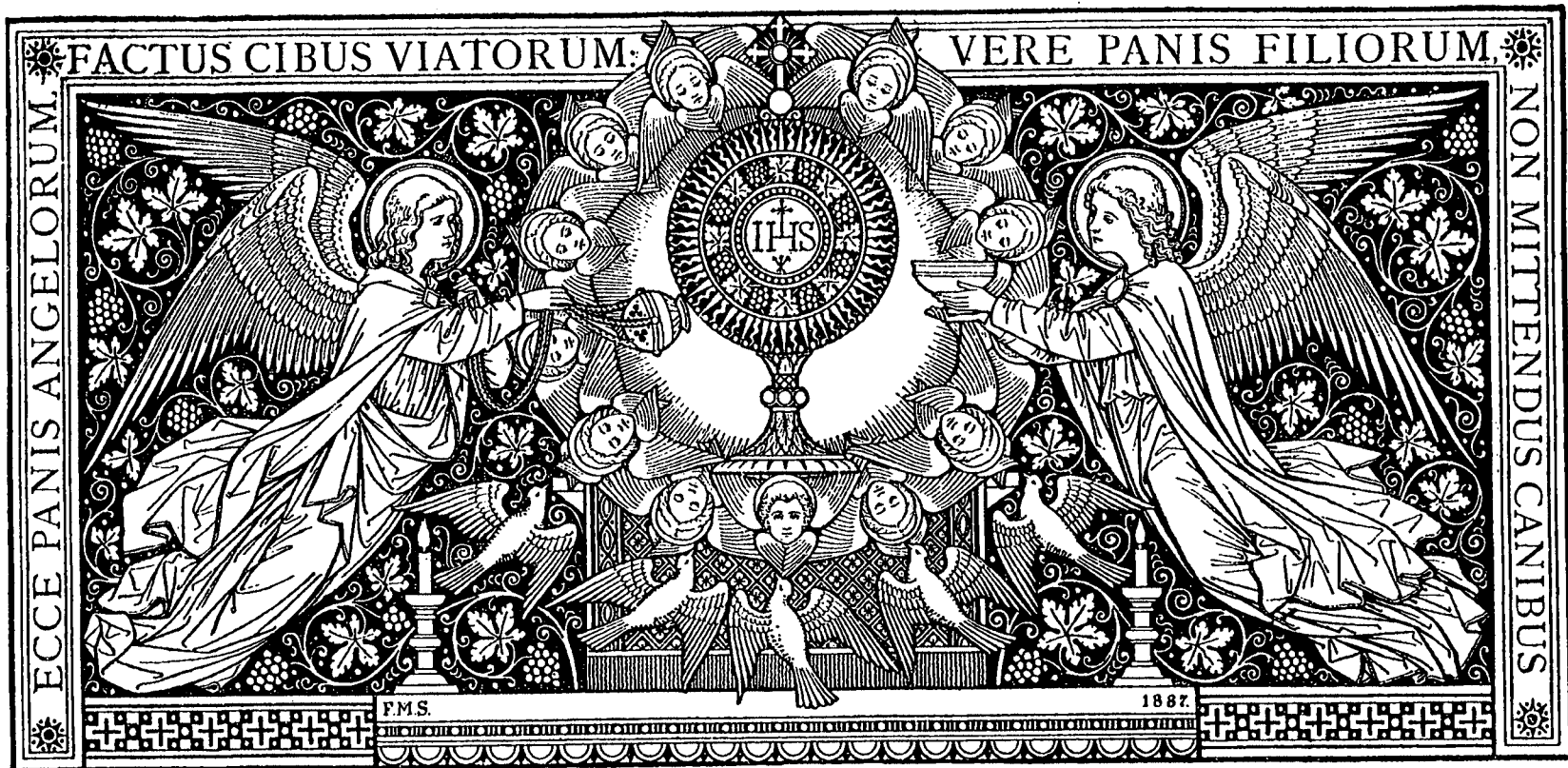
Erit autem agnus absque



In omni loco. Mal. 1.



macula, masculus.. Ex. 12.

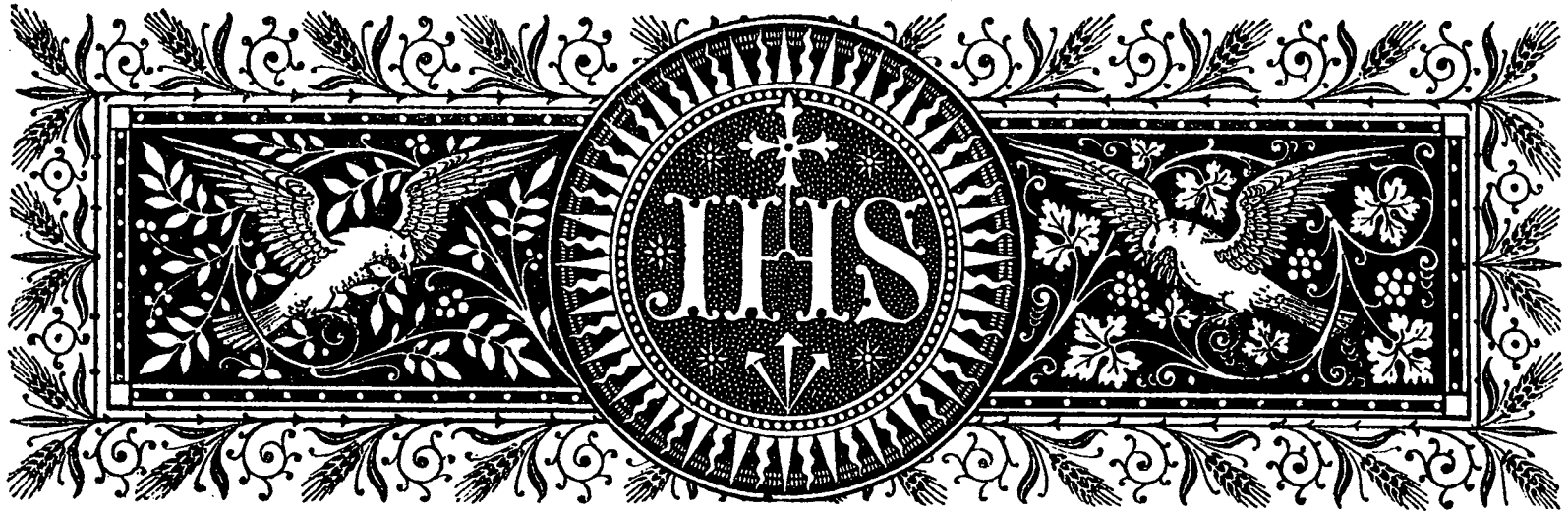


TITULUS IV.  
CAPUT 1.  
DE SANCTISSIMO  
EUCCHARISTIÆ SACRAMENTO.









TITULUS V.  
CAPUT 1.  
DE SACRAMENTO  
EXTREMÆ UNCTIONIS.




Extremæ Uctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra

...m misericordiam, indulgeat ti  
quid, per visum, sive per auditum

---

CAPUT 2.

ORDO MINISTRAN  
SACRAMENTUM EXTREMÆ

acerdos igitur Sacramentum ministr  
poterit, parari curet apud infirmum  
dida coopertam, itemque vas, in qu  
quid simile in septem globulos dis  
das partes inunctas; medullam panis ad de  
aquam ad abluendas Sacerdotis manus; cerear  
deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat.  
ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sac

2. Deinde convocatis Clericis seu minis  
Clerico, qui crucem sine hasta, aquam benedi  
et librum Ritualement deferat, ipse Parochus dec  
Olei infirmorum sacculo serico violacei color  
caute deferat, ne effundi possit. Quod si long  
aut etiam equitandum sit, vel alias adsit peri  
Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum e  
dat, ut commodius et securius perferat. Proc  
nitū campanulæ.

3. Cum perventum fuerit ad locum, ubi  
dos intrans cubiculum, dicit:

V. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in e

4. Deinde deposito Oleo super mensam,  
que violacea indutus, ægroto crucem pie dec  
mox in modum crucis

## Oratio.

**C**ommendamus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precamúrque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

## Oratio.

**D**elícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei coeli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui militíæ coeléstis méruit principátum. Véniant illi óbviám sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem coeléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni coeléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédát pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta coeléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni coeléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui

## CAPUT 8.

## IN EXPIRATIONE.

**C**um vero tempus expirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: **JESU, JESU, JESU.** Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat.

In manus tuas Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiae, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

2. Tunc ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem expirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

3. Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc:

R. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, \* Súscipiéntes ánimam ejus, \* Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

V. Súscípiat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

Súscipiéntes ánimam ejus, \* Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

V. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. \* Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat ei.

V. A porta ínferi.

R. Erue Dómine ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace.

R. Amen.

V. Dómine exaúdi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

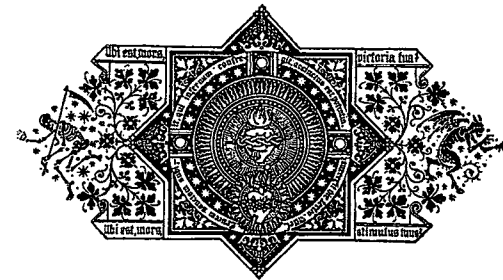
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

**T**ibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humanæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

4. Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur: ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi crux desit, manus in modum crucis componantur, interdumque aspergatur aqua benedicta, et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.





Ingressus est Eliseus domum



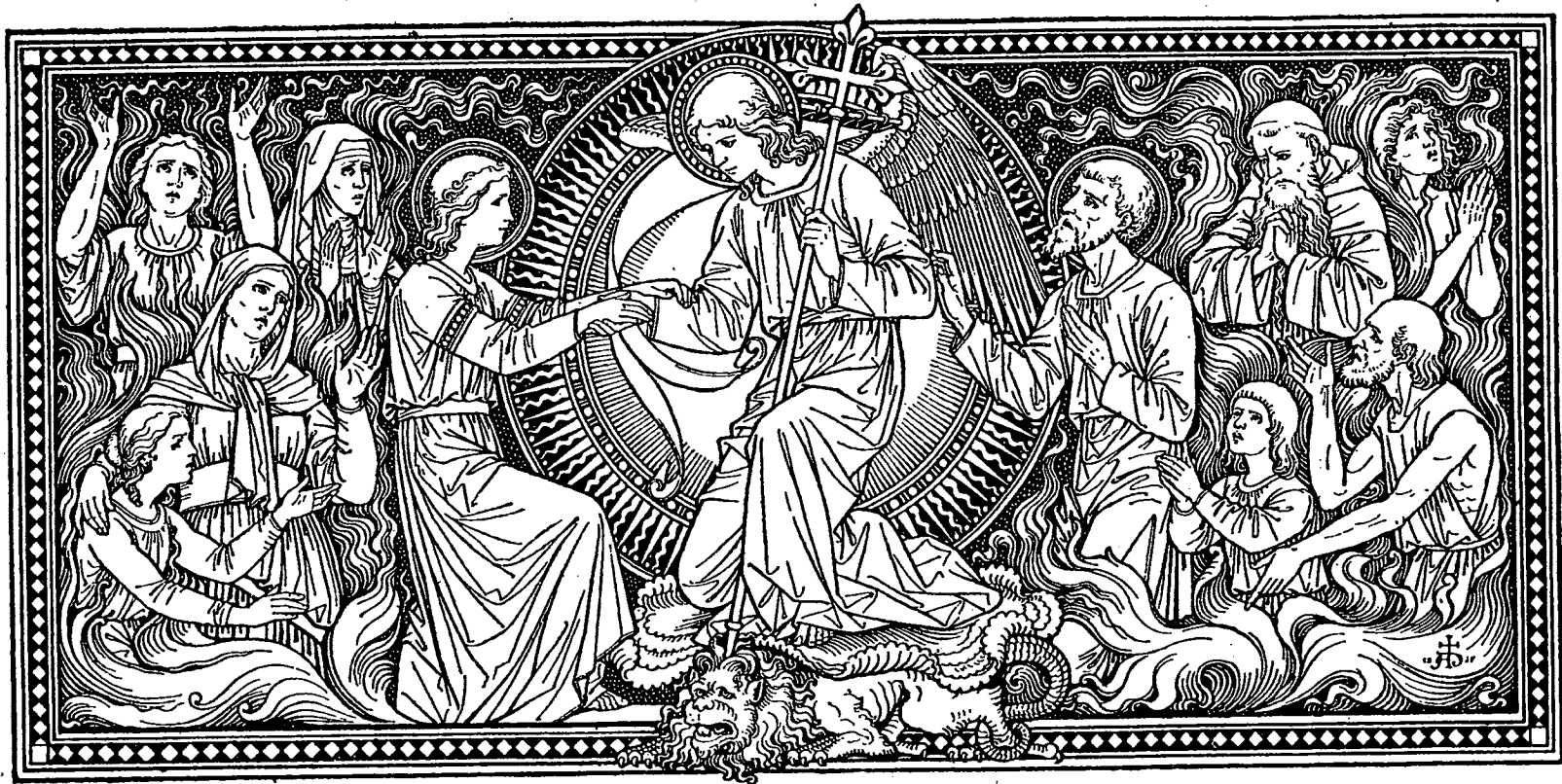
et ecce puer mortuus est. IV. R. 4.



Talique puerum de sinu eius



et portavit in coram. III. R. 17.



TITULUS VI.  
CAPUT 1.  
**DE EXSEQUIIS.**



acras cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia catholica in filiorum suorum exsequiis uti

CAPUT 2.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM.



Ignorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

2. Negatur igitur ecclesiastica sepultura paganis, Judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

3. Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam (non tamen si ex insania id accadat), nisi ante mortem dederint signa poenitentiae.

4. Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint poenitentiae signa.

5. Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine poenitentia perierunt.

6. Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

7. Infantibus mortuis absque Baptismo.

8. Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

CAPUT 3.

EXSEQUIARUM ORDO.



Constituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine convenient; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuantur cerei, et accenduntur intorticia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint; tum sequitur Clerus regularis, et sæcularis per ordinem: binique procedunt, prælata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes. Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

2. Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: Si iniquitates. cum Psalmo

Tit. VI. cap. 1-3.

us ecclesiastici sit, cereos accendere, caveant item, ne ejusmodi aut indigne in eo committatur. tuis nihil, aut ita parum superpon possint, gratis omnino sepe-nsis, si opus fuerit, adhibeant pertinet, vel aliqua pia confratutudinem.

do sepeliendi mortuos in Coemeterio, restituatur; at vero cui locus tantum detur. Cadavera autem

Clericorum cujuscumque Ordinum separata sint, ac decennodum fuerit, ut alia pro Sacerdotinis Clericus defunctus, vestisque ad talarem vestem includerdotali, vel clericali, quem Or-

n vestem, amictu, alba, cingulo, sta violacea sit indutus.

mictu, alba, cingulo, manipulo, æ sub axilla dextera annectatur,

u, alba, cingulo, manipulo et

Ordinum Clerici superpelliceo, singuli prædicti cum tonsura,

repetuæ sepulturæ traditum, ex portari liceat, nisi de licentia

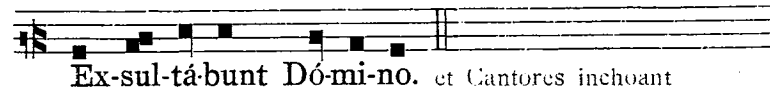
neris, aut dignitatis titulo præsed laici.

Ecclesia ponenda sunt pedibus ntur in Oratoriis, aut Capellis, larum Altaria: quod etiam pro sbyteri vero habeant caput ver-

in communione fidelium defun-terium rite benedictum sepeliri liquo eventu aliquando ad tem-s fieri poterit, corpus in locum et interim semper crux capiti n illum in Christo quievisse.



De profundis clamávi, etc. (pag. 149). In fine Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Repetit Antiphonam totam: Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine, quis sustinébit? Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiph.:



Ton. 1. Fin. 1.



Clero alternatim prosequente:

Psalmus 50.

**M**iserére mei Deus: \* secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum: \* dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: \* et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco: \* et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: \* ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: \* et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti: \* incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: \* lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: \* et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: \* et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: \* et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: \* et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui: \* et spíritu princípáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: \* et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: \* et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: \* et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedíssem útique: \* holocaustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: \* cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benigne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: \* ut aedificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocausta: \* tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam \* dona ei Dómine.

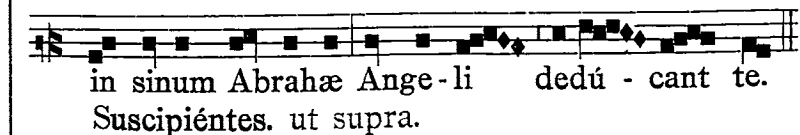
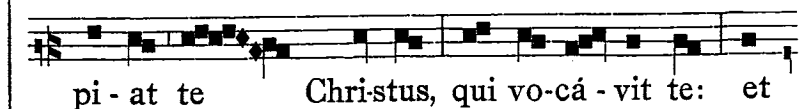
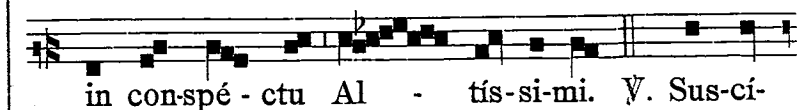
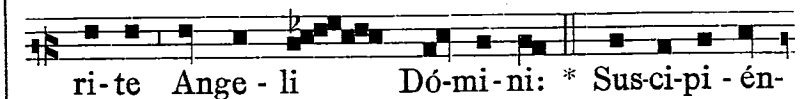
Et lux perpétua \* lúceat ei.



Ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, Ad Dóminum cum tribulárer, etc. vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum (pag. 148 sqq.), et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: Réquiem ætérnam dona ei Dómine, etc. qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

3. Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona: Exsultábunt Dómino ossa humiliáta. Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

Modus 4. Mi-lu.





4. Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus; si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediât, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium:

Regem, cui ómnia vivunt: \* Veníte, adorémus;  
et repetitur a Clero: Regem, cui ómnia vivunt: Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus, etc. et duplicantur Antiphonæ.

5. Ad finem Officii post Antiphonam Cantici Benedictus, etc. Ego sum resurrectio, etc. dicitur

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi.

R. Erue Dómine ánimam ejus.

V. Requíescat in pace. R. Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

**A**bsólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectionis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

6. Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

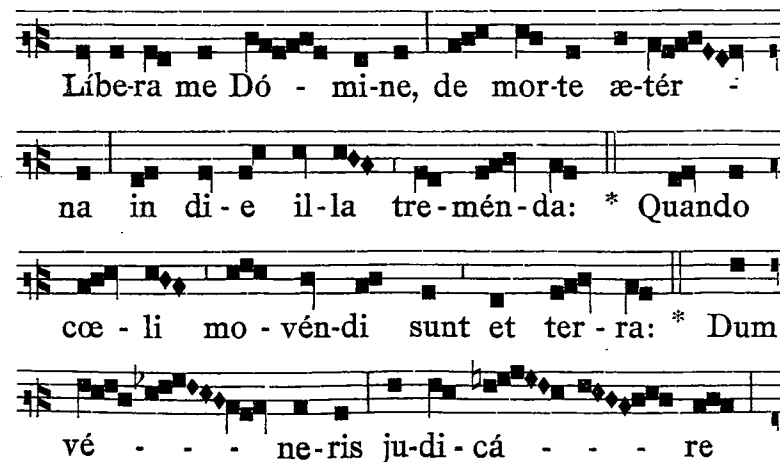
7. Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris: et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra crucem ad pedes defuncti, retro astantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi. altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, et acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem:

**N**on intres in iudícium cum servo tuo Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christiánæ comméndat: sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere iudícium ultiónis, qui dum viveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

8. Deinde cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium:

Modus 1. *Re-la.*

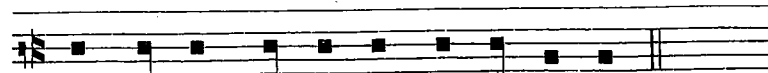


sæ - cu-lum per i-gnem. V. Tremens factus  
 sum e-go, et tí - me-o, dum discússi-o vé -  
 ne-rit, atque ven-tú-ra i - ra. Repet. Quando  
 coe - li mo - vëndi sunt et ter-ra. V. Di - es  
 il-la, di - es i - ræ, ca-la-mi-tá-tis et mi-  
 sé-ri-æ, di - es magna et a-má-ra valde.  
 Repetitur. Dum vé - - - ne - ris ju - di-  
 cá - - - re sæ - cu-lum per i-gnem.  
 V. Ré-qui - em æ-tér-nam do-na e - is, Dó -  
 mi-ne: et lux perpé-tu-a lú-ce-at e - is.  
 Repet. Libera me Dómine. usque ad V. Tremens.

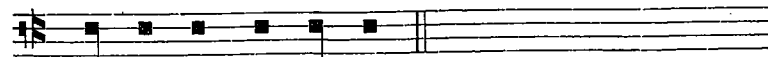
9. Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, acolytho et Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito Responsorio, cantor cum primo Choro dicit:

Ký - ri - e e - lé - i - son.  
 Et secundus Chorus respondet:  
 Chri-ste e - lé - i - son.  
 Deinde omnes simul dicunt:  
 Ký - ri - e e - lé - i - son.  
 10. Mox Sacerdos dicit alta voce: Pater noster; et secreto dicitur ab omnibus; et ipse interim accipit a Diacono vel acolytho aspersorium aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione cruci, quæ est ex adverso, Diacono. seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), aspergit corpus defuncti; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut aspererat: postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, acolytho. seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit:  
 V. Et ne nos in-dú-cas in tenta-ti-ó-nem.  
 R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.  
 V. A por-ta ín-fe-ri.  
 R. E-ru - e Dó-mi-ne á-ni-mam e - jus.  
 V. Re-qui - é-scat in pa-ce. R. A-men.  
 V. Dó-mi-ne ex-áudi o-ra-ti-ó-nem me - am.

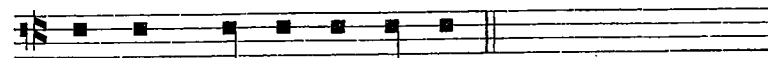




R. Et cla-mor me - us ad te vé-ni - at.



V. Dó-mi-nus vo-bis-cum.



R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Orémus.

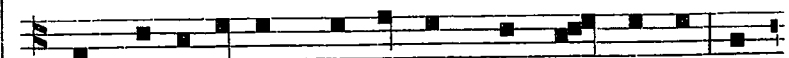
Oratio.

**D**eus, cui pròprium est miserèri semper, et pàr-cere: te sùpplices exoràmus pro ànima fàmuli tui N., quam hódie de hoc sàeculo migràre jussisti, ut non tradas eam in manus inimici, neque obli-viscàris in finem, sed jùbeas eam a sanctis Angelis sùscipi, et ad pàtriam paradísi perdúci: ut quia in te speràvit, et crédidit, non pœnas infèrni sustíneat, sed gaúdia ætérna possídeat. Per Christum Dómi-num nostrum. R. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro ànima fàmuli tui N. Sacerdótis, quam, etc.

11. Finita Oratione, corpus deferretur ad sepulchrum, si tunc deferendum sit: et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam:

Modus 8. Sol-ut.



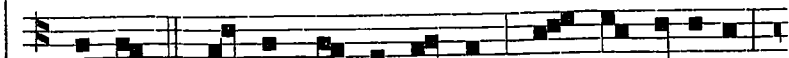
In pa-ra-dí-sum de-dú-cant te An-ge-li: in



tu-o advéntu sus-cí-pi-ant te Már-ty-res, et



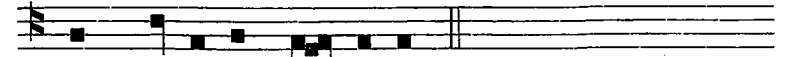
perdú-cant te in ci-vi-tá-tem sanctam Je-rú-



sa-lem. Cho-rus Ange-ló-rum te sus-cí-pi-at,



et cum Lá-za-ro quondam páu-pe-re æ-tér-



nam há-be-as ré-qui-em.

12. Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedi-ctum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

Orémus.

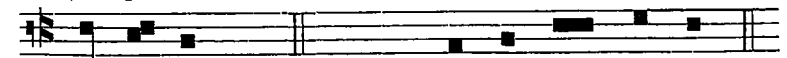
**D**eus, cujus miseratióne ànimæ fidélium requié-scunt, hunc túmulum benedicere dignàre, eique Angelum tuum sanctum députa custódem: et quo-rum, quarúmque còrpora hic sepeliúntur, ànimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

13. Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

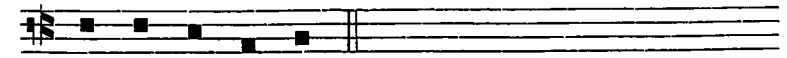
14. Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio: In paradísum, etc. et benedictione sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra: quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam.

Antiphona.

Ton. II.



E-go sum. Cant. Zach. Benedíctus Dñs. ut infra.



U e a e i.

Canticum Zachariæ.

Luc. 1. g.

**B**enedíctus Dóminus Deus Israël: \* quia visitávit, et fecit redemptiònem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis, \* in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os san-

ctórum, \* qui a sàeculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, \* et de manu ómnium qui odé-runt nos:

Ad faciéndam misericór-diam cum pàtribus nostris: \* et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit

ad Abraham patrem nostrum,  
\* datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti,  
\* serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, \* ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altísimi vocáberis: \* præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: \* in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: \* in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: \* ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætéram.

Et repetitur Antiphona.



E-go sum re-surrécti - o et vi - ta, qui cre-dit



in me, é - ti - am si mórtu - us fú - e - rit vi-



vet: et omnis qui vi-vit, et cre-dit in me, non



mo-ri - é - tur in æ-térnum.

Postea Sacerdos dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Interim corpus aspergit.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

R. Erue Dómine ánimam ejus.

Ÿ. Requiéscat in pace.

R. Amen.

Ÿ. Dómine exaúdi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

## CAPUT 4.

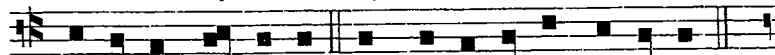
## OFFICIUM DEFUNCTORUM.

**D**icitur in Choro in die depositionis, et aliis diebus pro temporis opportunitate, et ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Antiphonæ: et in fine Psalmorum dicitur: Réquiem ætérnam \* dona eis Dómine. Et lux perpétua \* luceat eis; etiam si pro uno tantum fiat Officium.

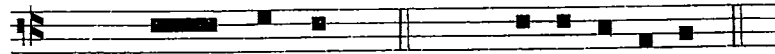
## Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab Antiphona.

Ton. II.



Pla-cé-bo Dó-mi-no \* in re-gi-ó-ne vi-vó-rum.



Ps. 114. Diléxi, quóniam. ut infra. U e a e i.

Psalmus 114.

**D**iléxi, quóniam exau-diet Dóminus \* vocem oratiónis meæ.

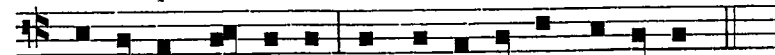
Quia inclinávit aurem suam mihi: \* et in diébus meis in-vocábo.

Circumdedérunt me doló-res mortis: \* et perícula in-férni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: \* et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: \* miséricors Dóminus,

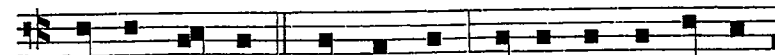
1. Antiphona.



Pla-cé-bo Dó-mi-no in re-gi-ó-ne vi-vó-rum.

2. Antiphona.

Ton. II.



He - i mi - hi \* Dó-mi - ne, qui - a in-co-lá-tus

et justus, et Deus noster mi-serétur.

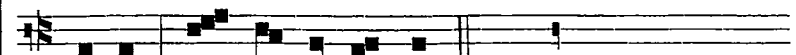
Custódiens párvulos Dómi-nus: \* humiliátus sum, et lí-berávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: \* quia Dómi-nus benefécit tibi.

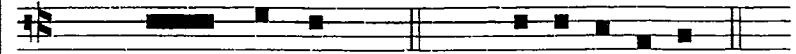
Quia erípuit ánimam meam de morte: \* óculos meos a lá-crimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino \* in re-gi-óne vivórum.

Réquiem ætérnam.



me - us pro - longá-tus est.



Ps. 119. Ad Dóminum. ut infra. U e a e i.

Psalmus 119.

**A**d Dñm cum tribulárer cla-mávi: \* et exaudivit me. Dómine líbera ánimam me-am a lábiis iníquis, \* et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi \* ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, \* cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habi-távi cum habitántibus Cedar: \* multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-cem, eram pacíficus: \* cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.



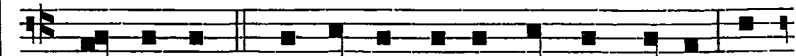
He - i mi - hi Dó-mi - ne, qui - a in-co - lá - tus



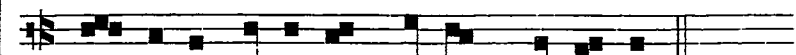
me - us pro - lon-gá - tus est.

3. Antiphona.

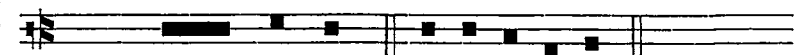
Ton. II.



Dó-mi-nus \* cu-stó-dit te ab omni ma-lo: cu-



stó - di - at á-ni-mam tu-am Dó-mi-nus.



Ps. 120. Levávi. ut infra. U e a e i.

Psalmus 120.

**L**evávi óculos meos in mon-tes, \* unde véniet auxí-lium mihi.

Auxílium meum a Dó-mi-no, \* qui fecit cœlum et terram.



Non det in commotiōnem pedem tuum: \* neque dormitet qui custōdit te.

Ecce non dormitābit, neque dōrmiet, \* qui custōdit Israhēl.

Dōminus custōdit te, Dōminus protēctio tua, \* super manum dēxteram tuam.

## 3. Antiphona.

Dó-mi-nus custó-dit te ab omni ma-lo: custó-di - at á-ni-mam tu - am Dó-mi-nus.

## 4. Antiphona.

Ton. VII. Fin. I.

Si i-ni-quitá-tes \* obser-vá-ve-ris Dó-mi-ne: Dó-mi-ne quis sus-ti-né-bit?

Ps. 129. De profúndis. ut infra. U e a e i.

Psalmus 129.

**D**e profúndis clamávi ad te Dómine: \* Dómine, exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendētes, \* in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitātes observāveris Dómine: \* Dómine quis sustinēbit?

Quia apud te propitiatio est: \* et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Per diem sol non uret te: \* neque luna per noctem.

Dōminus custōdit te ab omni malo: \* custōdiat animam tuam Dōminus.

Dōminus custōdiat intrōitum tuum, et éxitum tuum: \* ex hoc nunc, et usque in sæculum. — Réquiem ætérnam.

## 4. Antiphona.

Si i-niqui-tá-tes observá-ve-ris Dómi-ne: Dó-mi-ne quis sus-ti-né-bit?

## 5. Antiphona.

Ton. II.

O-pe-ra \* má-nu - um tu - á-rum Dómi-ne ne de-spi-ci - as. Ps. 137. Confitébor. ut infra. U e a e i.

Psalmus 137.

**C**onfitebor tibi Dómine in toto corde meo: \* quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: \* adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua: \* quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: \* multiplicabis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: \* quia audierunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: \* quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: \* et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: \* et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dēxtera tua.

Dóminus retribuet pro me: \* Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despicias. Réquiem ætérnam.

## 5. Antiphona.

O-pe-ra má-nu - um tu - á-rum Dómi-ne ne de-spi-ci - as.

Ÿ. Au-di-vi vo-cem de cœ-lo di-céntem mi-hi.

R. Be-á-ti mórtu-i qui in Dómi-no mo-ri-úntur.

Ad Magnificat Antiphona.

Ton. VII. Fin. 1.

O - mne \* quod dat mi-hi Pa - ter, ad me

vé-ni - et: et e - um qui ve-nit ad me, non

e - jí-ci - am fo-ras.

Cant. B. M. V. Magnificat. ut infra. U e a e i.

Canticum Beatæ Mariæ Virginis.

Luc. cap. I. v. 46.

**M**agnificat \* ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus \* in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: \* ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: \* et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies \* tíméntibus eum.

Antiphona.

O - mne quod dat mi-hi Pa - ter, ad me

Fecit poténtiam in bráchio suo: \* dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, \* et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: \* et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, \* recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, \* Abraham, et sémini ejus in sácula.

Réquiem ætérnam.

vé-ni - et: et e - um qui ve-nit ad me, non

e - jí-ci - am fo-ras.

2. Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 145.

**L**auda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: \* psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in princípibus: \* in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: \* in illa die peribunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: \* qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Ÿ. A porta inferi.

R. Erue Dómine ánimam ejus.

Ÿ. Requiescat in pace. R. Amen.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

3. In die depositionis Defuncti. Oratio.

**A**bsólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúctus (vel defúcta) sáculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem

Qui custódit veritátem in sáculum, facit judícium injúriam patiéntibus: \* dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: \* Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, \* Dóminus dñligit justos.

Dóminus custódit advenas, pupillum, et víduam suscípiet: \* et vias peccatórum dispéddet.

Regnábít Dóminus in sácula, Deus tuus Sion, \* in generatióem et generatióem.

Réquiem ætérnam.

et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pro una defuncta. Oratio.

**Q**uæsumus Dómine pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: et a contágiis mortalitátis ex-útam, in æternæ salvatiónis partem restitue. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus. Oratio.

**D**eus, véniæ largitor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Pro Fidelibus defunctis generalis Oratio.

**F**idélium Deus ómnium cónditor et redémptor, ánimabus famulórum famularúmque tuárum remisiónem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

V. Réquiem ætérrnam dona eis Dómine.

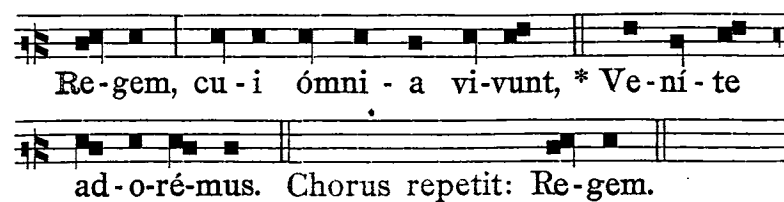
R. Et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. R. Amen.

### Ad Matutinum.

Invitatorium.

Modus 6. *Fa-la.*



Re-gem, cu - i ómni - a vi-vunt, \* Ve-ní - te  
ad-o-ré-mus. Chorus repetit: Re-gem.

### Psalmus 94.



Ve-ní-te, ex-sultémus Dómi-no, ju-bi-lémus De-o  
sa-lu-tá-ri nostro: præ-oc-cu-pé-mus fá-ci-em  
e-jus in confessi-ó-ne, et in psalmis ju-bi-  
lémus e-i. Re-gem. ut supra. Quó-ni-am De-us  
magnus Dómi-nus, et Rex magnus super omnes  
de-os: quóni-am non re-pél-let Dómi-nus plebem  
su-am, qui-a in manu e-jus sunt omnes fines  
terræ, et al-ti-tú-di-nes mónti-um ip-se cón-  
spi-cit. Ve-ní-te. ut supra. Quó-ni-am ip-si-us  
est ma-r, et ip-se fe-cit il-lud, et á-ri-dam  
funda-vér-ant ma-nus e-jus: vení-te ad-o-rémus,



et pro-ci-dámus ante De-um: plo-rémus co-ram

Dó-mi-no, qui fe-cit nos: qui - a ip-se est Dó-

mi-nus De-us no-ster, nos au-tem pó-pu-lus

e-jus, et o-ves pá-scu-æ e-jus. Re-gem. ut supra.

Hó-di-e si vo-cem e-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te

obdu-rá-re cor-da vestra, sic-ut in ex-a-cerba-

ti-ó-ne se-cúndum di-em tenta-ti-ó-nis in

de-sérto: u-bi tenta-vé-runt me pa-tres ve-stri,

pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a.

Ve-ní-te. ut supra. Qua-dra-gín-ta annis pró-

ximus fu-i ge-ne-ra-ti-ó-ni hu-ic, et di-xi:

Semper hi er-rant corde: ip-si ve-ro non cog-

nové-runt i-as me-as, quibus ju-rá-vi in i-ra

me-a, si intro-í-bunt in réqui-em me-am.

Re-gem. ut supra. Réqui-em æ-térnam do-na

e-is Do-mi-ne: et lux perpé-tu-a lú-ce-at

e-is. V-ní-te. ut supra. Re-gem, cu-i ó-

Chorus.

mni-a vi-ant. Ve-ní-te, ad-o-ré-mus.

## In I. Nocturno.

1. Antiph.

Tom. VII. Fin. 1.

Dí - ri-g. \* Dó-mi-ne De-us me - us in con-

spé-ctu tu o vi - am me-am.

Ps. 5. Verba mea. U e a e i.

Psal. 5.

**V**erba mea  
cipe Dó-mi-ne,  
líg-e clá-mor-em meum.

Inténde vocem meam.

\* Rex meus es Deus meus.

Quóniam a te orábo: \*

aúribus pér-  
tine, \* intél-  
líg-e clá-mor-em meum.  
tationis meæ,  
Deus meus.

te orábo: \*

Dómine mane exaúdiēs vo-  
cem meam.Mane astábo tibi et vidébo:  
\* quóniam non Deus volens  
iniquitátem tu es.Neque habitábit juxta te  
malignus: \* neque permané-

bunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: \* perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

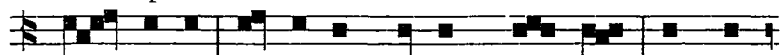
Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: \* ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: \* adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

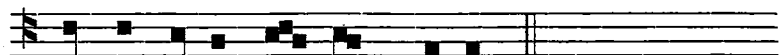
Dómine deduc me in justítia tua: \* propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: \* cor eórum vanum est.

1. Antiphona.



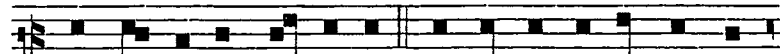
Dí - ri - ge Dó - mi - ne De - us me - us in con -



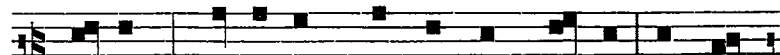
spé - ctu tu - o vi - am me - am.

2. Antiphona.

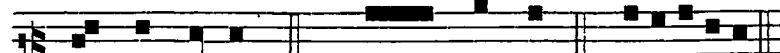
*Ton. VIII. Fin. 1.*



Convér - te - re Dó - mi - ne, \* et é - ri - pe á - ni - mam



me - am: quó - ni - am non est in mor - te, qui me -



mor sit tu - i. Ps. 6. Dómine. ut infra. U e a e i.

Psalmus 6.

**D**ómine, ne in furóre tuo árguas me, \* neque in ira tua corrípias me.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, \* júdica illos Deus.

Décidant a cogitátionibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, \* quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, \* in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, \* quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ \* coronásti nos. Réquiem ætérnam.

Et ánima mea turbáta est valde: \* sed tu Dómine ús-quequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: \* salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui \* in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: \* lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: \* inveterávi inter omnes inimícos meos.

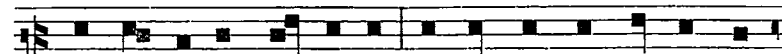
Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: \* quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, \* Dóminus orationem meam suscepit.

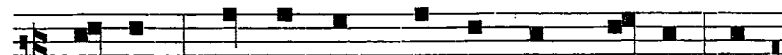
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: \* convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

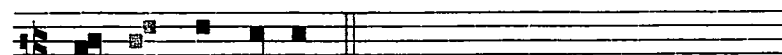
2. Antiphona.



Convér - te - re Dó - mi - ne, et é - ri - pe á - ni - mam



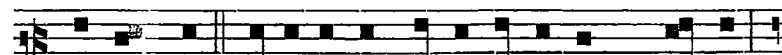
me - am: quó - ni - am non est in mor - te, qui



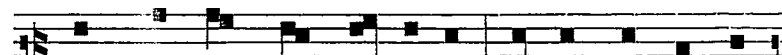
me - mor sit tu - i.

3. Antiphona.

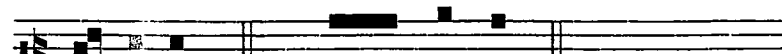
*Ton. VIII. Fin. 1.*



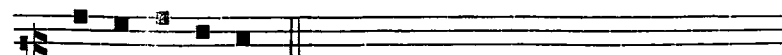
Nequándo \* rápi - at ut le - o á - nimam me - am,



dum non est qui réd - i - mat, neque qui sal - vum



fá - ci - at. Ps. 7. Dñe Deus meus. ut infra.



U e a e i.

## Psalmus 7.

**D**ómine Deus meus in te sperávi: \* salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, \* dum non est qui rédímat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, \* si est iníquitas in má-nibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, \* decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, \* et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: \* et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: \* et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: \* Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, \* et se-

## 3. Antiphona.

Ne-quán-do rá-pi-at ut le-o á-nimam me-am,  
dum non est qui réd-i-mat, ne-que qui sal-

cúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, \* scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, \* qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens: \* numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: \* arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, \* sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: \* concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: \* et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: \* et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: \* et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem aetérnam.

vum fá-ci-at.

V. A porta ín-fe-ri. R. E-ru-e Dómi-ne á-ni-

mas e-ó-rum. Pater noster. totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione et Titulo.

## Lectio I.

Job 7. d.

**P**arce mihi Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dór-miam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem. vel alia conclusione.

## Modus 8. Sol-ut.

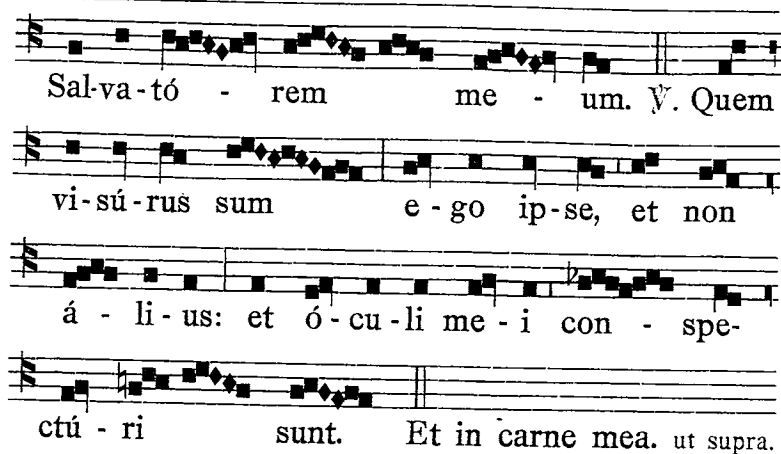
R. Cre-do quod Red-émptor me-us

vi-vit, et in no-vís-simo di-e

de ter-ra sur-re-ctú-rus sum: \* Et in

carne me-a vi-dé-bo De-um





## Lectio II.

Job 10.

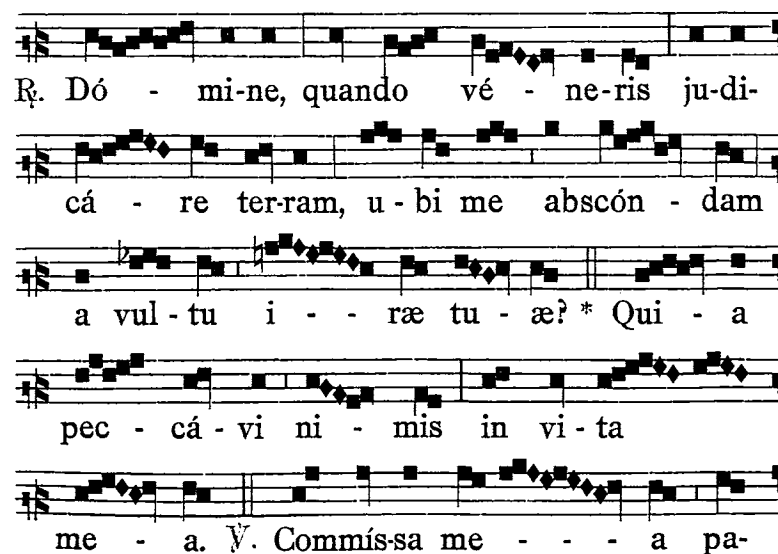
**T**ædet ánimam meam vitæ meæ, dimittam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritudine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

Modus 4. *Mi-la.*

## Lectio III.

Job 10. b.

**M**anus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repén-te præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in pulverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me: Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

Modus 8. *Sol-ut.*

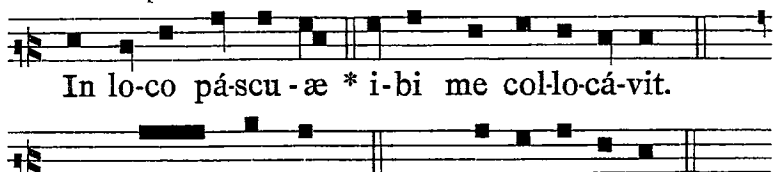


vé-sco, et ante te e-ru-bé-sco: dum vé-  
ne-ris ju-di-cá-re, no-li me con-de-  
mná-re. Quia peccávi. ut supra.  
V. Ré-qui-em æ-tér-nam do-na e-is  
Dó-mi-ne: et lux per-pé-tu-a lú--  
ce-at e--is. Quia peccávi. ut supra.

## In II. Nocturno.

1. Antiphona.

Ton. VIII. Fin. 1.



In lo-co pá-scu-æ \* i-bi me collo-cá-vit.

Ps. 22. Dñs regit me. ut infra. U e a e i.

Psalmus 22.

**D**óminus regit me, et ni-  
hil mihi déerit: \* in  
loco páscuæ ibi me  
collocávit.

Super aquam refectiónis  
educávit me: \* ánimam meam  
convértit.

Dedúxit me super sémitas

justítiae, \* propter nomen  
suum.

Nam, et si ambulávero in  
medio umbræ mortis, non ti-  
mébo mala: \* quóniam tu me-  
cum es.

Virga tua, et báculo tuus:  
\* ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo

mensam, \* advérsus eos, qui  
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput  
meum: \* et calix meus inébri-  
ans quam præclárus est!

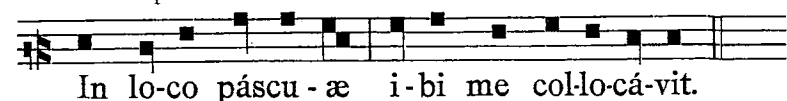
Et misericórdia tua subse-

quétur me \* ómnibus diébus  
vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo  
Dómini, \* in longitúdinem  
diérum.

Réquiem ætérnam.

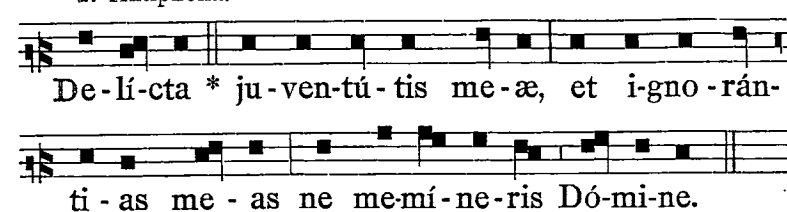
1. Antiphona.



In lo-co pá-scu-æ i-bi me collo-cá-vit.

2. Antiphona.

Ton. VIII. Fin. 1.



De-lí-cta \* ju-ven-tú-tis me-æ, et i-gno-rán-  
ti-as me-as ne me-mí-ne-ris Dó-mi-ne.

Ps. 24. Ad te Dómine. ut infra. U e a e i.

Psalmus 24.

**A**d te Dómine levávi áni-  
mam meam: \* Deus meus  
in te confido, non erubéscam:  
Neque irrideant me inimíci  
mei: \* étenim univérsi, qui  
sústinent te, non confundén-  
tur.

Confundántur omnes iníqua  
agéntes \* supervácue.

Vias tuas Dómine demón-  
stra mihi: \* et sémitas tuas  
édoce me.

Dirige me in veritáte tua,  
et doce me: \* quia tu es Deus  
salvátor meus, et te sustínui  
tota die.

Reminíscere miseratiónum

tuárum Dómine, \* et miseri-  
cordiárum tuárum, quæ a sæ-  
culo sunt.

Delícta juventútis meæ, \*  
et ignorántias meas ne memí-  
neris.

Secúndum misericórdiam  
tuam meménto mei tu: \* pro-  
pter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus:  
\* propter hoc legem dabit  
delinquéntibus in via.

Diriget mansuétos in judí-  
cio: \* docébit mites vias suas.

Univérse viæ Dómini, mi-  
sericórdia et véritas, \* requi-  
réntibus testaméntum ejus et  
testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiaberis peccato meo: \* multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? \* legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorabitur: \* et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum: \* et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: \* quóniam ipse evélet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: \* quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt: \* de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: \* et dimitte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicati sunt, \* et odio iníquo odérunt me.

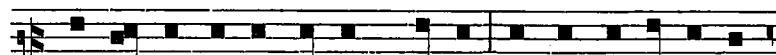
Custódi ánimam meam, et érue me: \* non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæserunt mihi: \* quia sustinui te.

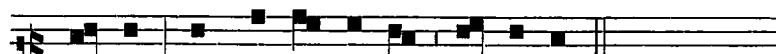
Líbera Deus Israël, \* ex omnibus tribulatióibus suis.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.



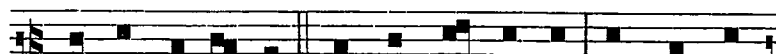
De-lí-cta ju-ven-tú-tis me-æ, et igno-ránti-as



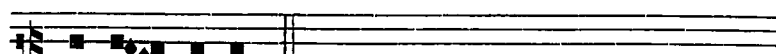
me-as ne me-mí-ne-ris Dó-mi-ne.

3. Antiphona.

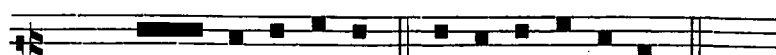
*Ton. IV. Fin. 1.*



Cre-do vi-dé-re \* bo-na Dó-mi-ni in ter-ra



vi-vén-ti-um.



Ps. 26. Dóminus. ut infra. U e a e i.

Psalms 26.

Dóminus illuminatio mea, et salus mea, \* quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ, \* a quo trepidábo?

Dum appropiánt super me nocéntes, \* ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, \* ipsi inermati sunt et ceciderunt.

Si consistam advérsus me castra, \* non timébit cor meum.

Si exsurgat advérsus me prælium, \* in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, \* ut inhábitem in domo Dómini omnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, \* et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: \* in die malórum protéxit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltávit me: \* et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuivi, et immolávi in ta-

bernáculo ejus hóstiam vociferatióis: \* cantábo, et psallam dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: \* miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquísivit te fácies mea: \* fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: \* ne declínes in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto: \* ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: \* Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: \* et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

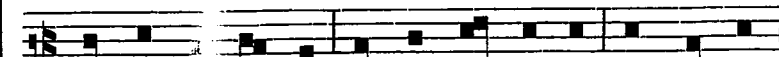
Ne tradideris me in ánimas tribulántium me: \* quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini \* in terra vivéntium.

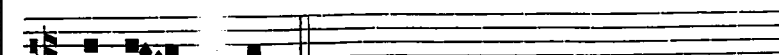
Exspécta Dóminum, viriliter age: \* et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

3. Antiphona.

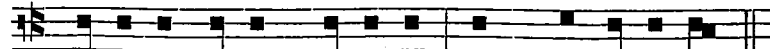


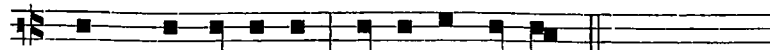
Cre-do vi-dé-re bo-na Dó-mi-ni in ter-ra



vi-vén-ti-um.



  
 V. Cóllo-cet e - os Dómi-nus cum prin-cí-pi-bus.

  
 R. Cum prin-cí-pi-bus pó-pu-li su - i.

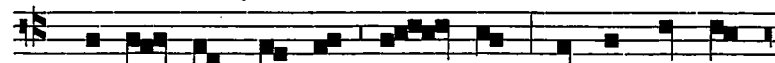
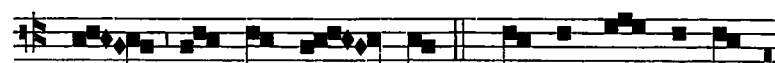
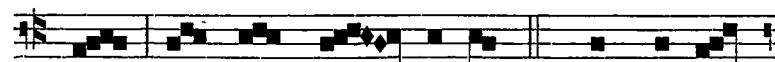
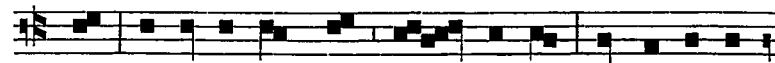
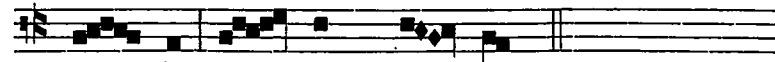
Pater noster. totum secreto.

Lectio IV.

Job 13. d.

**R**espónde mihi: quantas hábeo iniquitátes et pec-  
 cáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur  
 fáciem tuam abscondís, et arbitráris me inimícum  
 tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdís  
 poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris:  
 Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere  
 me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo  
 pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et  
 vestigia pedum meórum considerásti: Qui quasi pu-  
 trédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod  
 coméditur a tinea.

Modus 2. *Re-fa.*

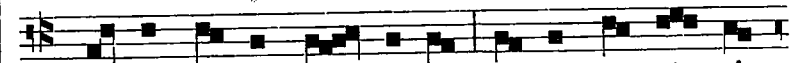
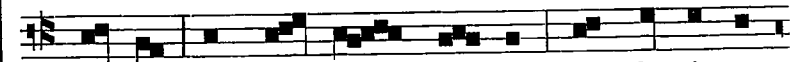
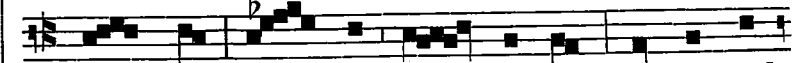
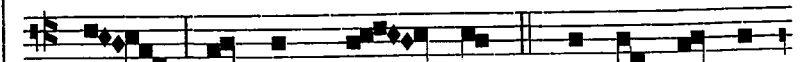
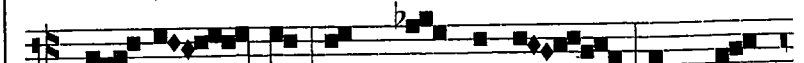


  
 R. Memén-to me - i De - us, qui - a ven-tus  
  
 est vi - ta me - a, \* Nec a-spi - ci - at  
  
 me vi - sus hó - mi-nis. V. De pro-fún-  
  
 dis clamá-vi ad te Dó - mi-ne: Dó-mi-ne ex-  
  
 áu - di vo - cem me - am.  
 Nec aspíciat. ut supra.

Lectio V.

Job 14.

**H**omo natus de muliere, brevi vivens témpore,  
 replétur multis misériis. Qui quasi flos egré-  
 ditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam  
 in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super  
 hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum  
 tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de  
 immúndo concéptum sémine? nonne tu, qui solus  
 es? Breves dies hóminis sunt, número ménsium  
 ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præ-  
 teríri non póterunt. Recéde paúlulum ab eo, ut  
 quíescat, donec optáta véniat, sicut mercenárii  
 dies ejus.

Modus 2. *Re-fa.*

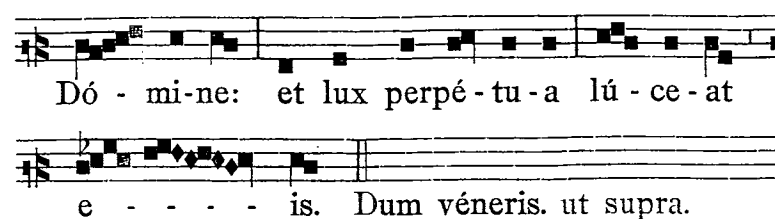
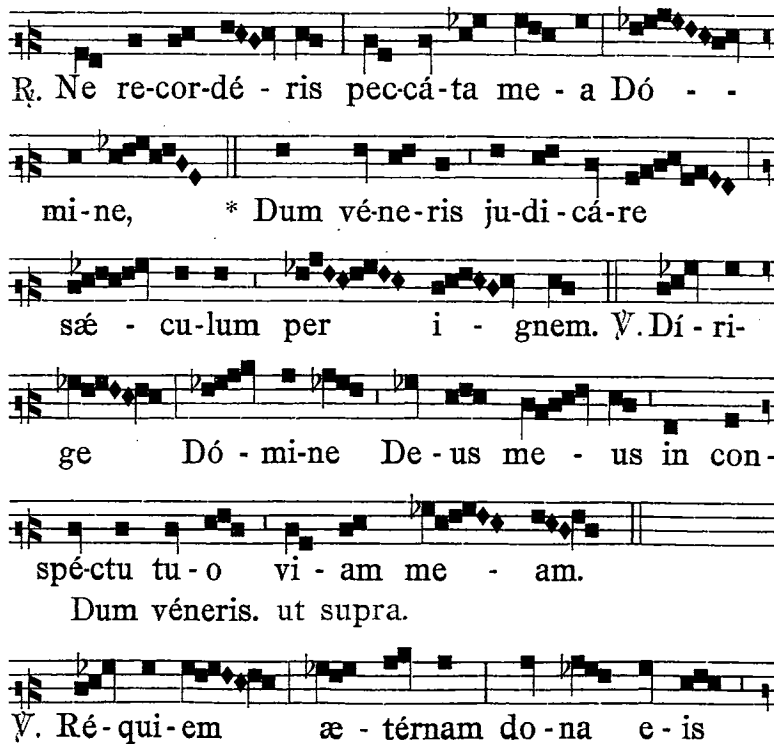
  
 R. He - i mi-hi Dó - mi-ne, qui - a pec-cá - vi  
  
 ni-mis in vi - ta me - a: Quid fá-ci - am  
  
 mi - ser? u - bi fú - gi - am, ni-si ad  
  
 te De - us me - us? \* Mi-se - ré - re  
  
 me - - i, dum vé - ne-ris in no-  
  
 vís - si-mo di - e. V. A - ni-ma me - a  
  
 tur-bá - ta est val - de, sed tu Dó-mi-ne



## Lectio VI.

Job 14. c.

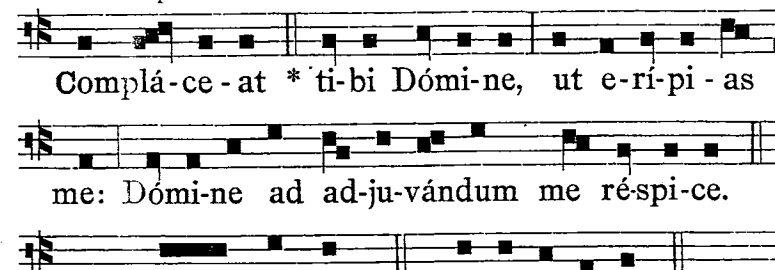
**Q**uis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat im-mutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu qui-dem gressus meos dinumerásti, sed parce peccá-tis meis.

Modus 6. *Fa-la.*

## In III. Nocturno.

1. Antiphona.

Ton. II.



Ps. 39. Exspéctans. ut infra. U e a e i.

Psalmus 39.

**E**xspéctans exspectávi  
Dóminum, \* et intén-  
dit mihi.

Et exaudivit preces meas: \*  
et edúxit me de lacu misériæ,  
et de luto fæcis.

Et státuit super petram pe-  
des meos: \* et diréxit gressus  
meos.

Et immísit in os meum cán-  
ticum novum, \* carmen Deo  
nostro.

Vidébunt multi et timébunt:  
\* et sperabunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen  
Dómini spes ejus: \* et non  
respéxit in vanitátes et insán-  
nias falsas.

Multa fecísti tu Dómine  
Deus meus mirabília tua: \*

et cogitátionibus tuis non est  
qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum:  
\* multiplicátí sunt super nú-  
merum.

Sacrificium et oblatiónem  
noluísti: \* aures autem per-  
fecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto  
non postulásti: \* tunc dixi:  
Ecce vénio.

In cápíte libri scriptum est  
de me ut fácerem voluntátem  
tuam: \* Deus meus vólui, et  
legem tuam in médio cordis  
mei.

Annuntiávi justítiam tuam  
in ecclésia magna, \* ecce lá-  
bia mea non prohibébo: Dó-  
mine tu scísti.

Justítiam tuam non abs-

cóndi in corde meo: \* veritatem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritatem tuam \* a concílio multo.

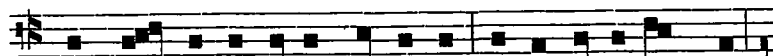
Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: \* misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: \* comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

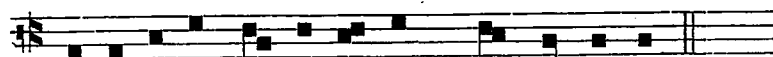
Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei: \* et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: \* Dómine, ad adjuvándum me réspice.

1. Antiphona.



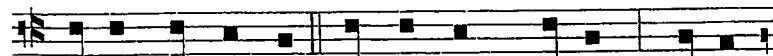
Complá-ce-at ti-bi Dómi-ne, ut e-rí-pi-as me:



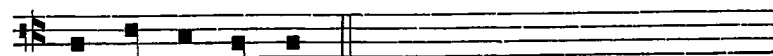
Dómi-ne ad ad-ju-vándum me ré-spi-ce.

2. Antiphona.

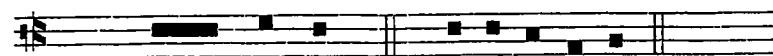
Ton. II.



Sa-na Dó-mi-ne \* á-ni-mam me-am, qui-a



pec-cá-vi ti-bi.



Ps. 40. Beátus qui. ut infra. U e a e i.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunť ánimam meam, \* ut auferant eam.

Convertántur retrórsim, et revereántur \* qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusió-nem suam, \* qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: \* et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: \* Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: \* Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 40.

**B**eátus qui ntélligit super egénim, et pauperem: \* in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: \* et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus orem ferat illi super lectum dólóris ejus: \* univérsim strátem ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: \* sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei díxérunt mala mihi: \* Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si íngrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, \* cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, \* et loquebátur in dípsim.

Advérsum me susurrábant

omnes inimíci mei: \* advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquim constituérunt advérsum me: \* Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: \* qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatió-nem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: \* et retribuam eis.

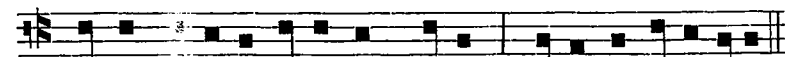
In hoc cognóvi quóniam voluísti me: \* quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: \* et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, et usque in sæculum: \* fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

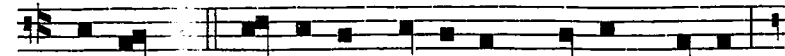
2. Antiphona.



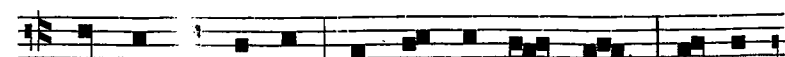
Sa-na Dó-mi-ne á-nimam me-am, qui-a peccávi tibi.

3. Antiphona.

Ton. II.



Si-ti-vi \* á-nima me-a ad De-um vi-vum:



quando ve-ni-am, et ap-pa-ré-bo an-te





Ps. 41. Quemádmódum. ut infra. U e a e i.

Psalmus 41.

**Q**uemádmódum desiderat cervus ad fontes aquarum: \* ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum; \* quando véniam, et apparébo ante faci-em Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: \* dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: \* quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

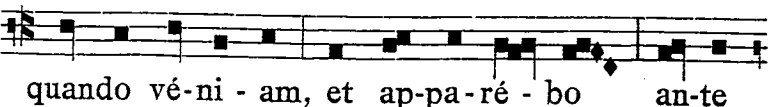
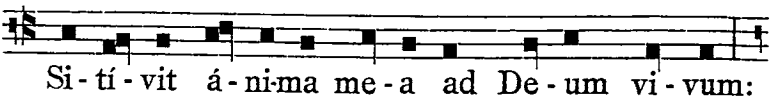
Invoce exsultatiónis, et confessiónis: \* sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? \* et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: \* salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: \* propterea

3. Antiphona.



memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abýssum invocát, \* in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui \* super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: \* et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, \* dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? \* et quare contristátus incédo dum affligit me inimícus?

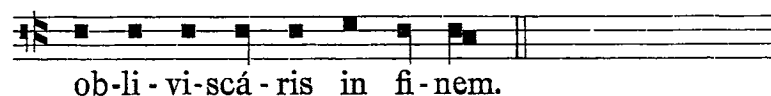
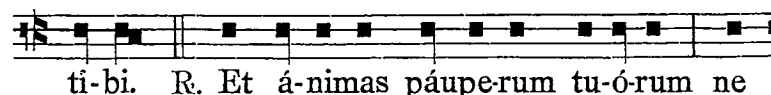
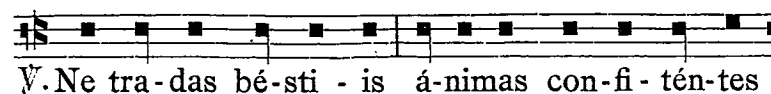
Dum confringúntur ossa mea, \* exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? \* quare tristis es ánima mea?

\* et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: \* salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.



Pater noster. totum secreto.

Lectio VII.

Job. 17.

**S**píritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non pec-cávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Libera me Dómine, et pone me juxta te, et cuiúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

Modus 1. Re-la.



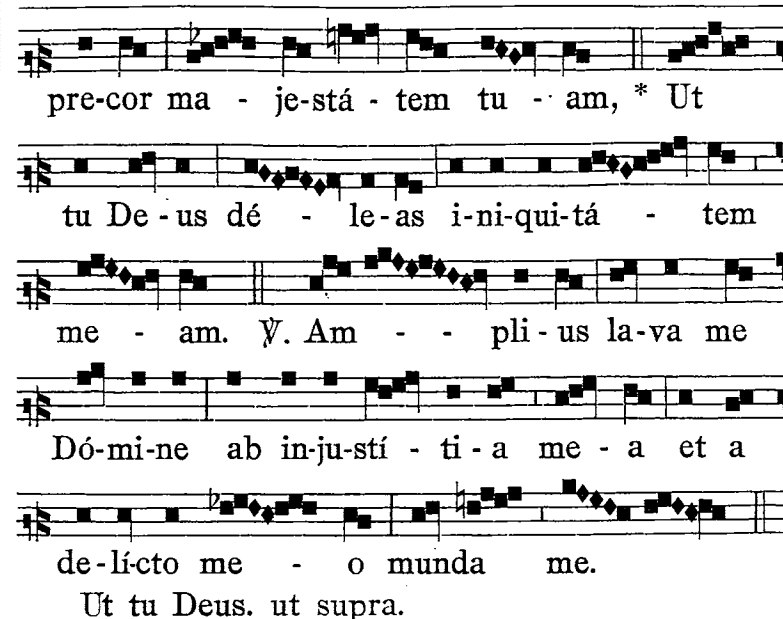


Lectio VIII.

Job 19. c.

**P**elli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novís-simo die de terra surrectúrus sum: Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

Modus 8. Sol-ut.



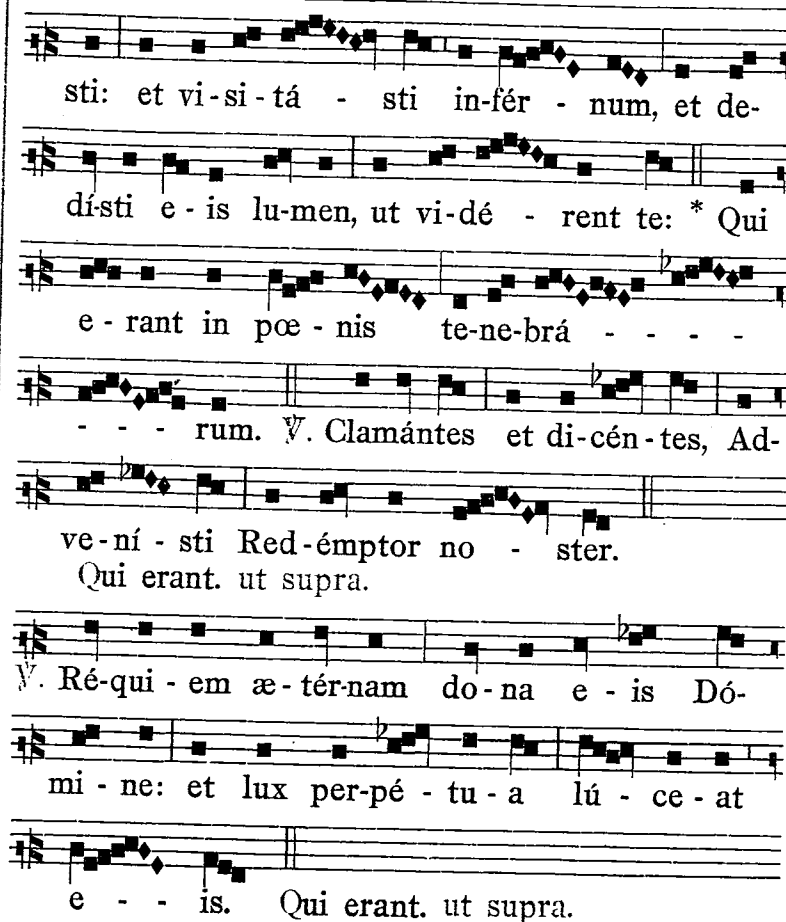
Lectio IX.

Job 10. d.

**Q**uare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúctas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígene: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Modus 1. Re-la.





sti: et vi-si-tá - sti in-fér - num, et de-

dí-sti e - is lu-men, ut vi-dé - rent te: \* Qui

e - rant in pœ - nis te-ne-brá - - -

- - - rum. *V.* Clamántes et di-cén-tes, Ad-

ve-ní - sti Red-émptor no - ster.

Qui erant. ut supra.

*V.* Ré-qui - em æ-tér-nam do-na e - is Dó-

mi - ne: et lux per-pé - tu - a lú - ce - at

e - - is. Qui erant. ut supra.

5. Sequens Responsorium dicitur in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quando dicuntur pro Defunctis novem Lectiones.

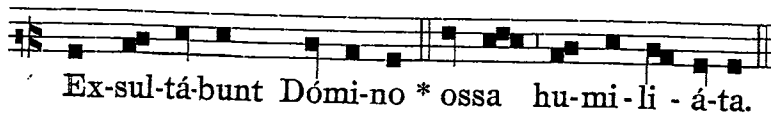
R. Libera me Dómine, etc. pag. 141.

### Ad Laudes.

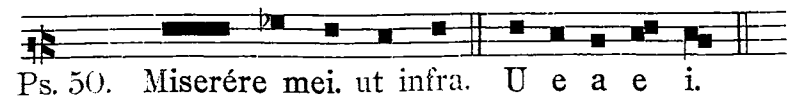
Absolute incipitur.

1. Antiphona.

Tom. I. Fin. 1.



Ex-sul-tá-bunt Dómi-no \* ossa hu-mi-li - á-ta.



Ps. 50. Miserére mei. ut infra. U e a e i.

Psalmus 50.

**M**iserére mei Deus, \* secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, \* dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: \* et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco: \* et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: \* ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: \* et in peccátis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: \* incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérget me hyssópo, et mundábor: \* lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: \* et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: \* et omnes iniquitátes meas dele.

1. Antiphona.



Ex-sul-tá-bunt Dómi-no ossa hu-mi-li - á-ta.

Cor mundum crea in me Deus: \* et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: \* et Spíritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui: \* et spíritu principali confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: \* et impíi ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: \* et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábía mea apéries: \* et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique: \* holocaústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: \* cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benigne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: \* ut ædificéntur muri Jerúsalem.

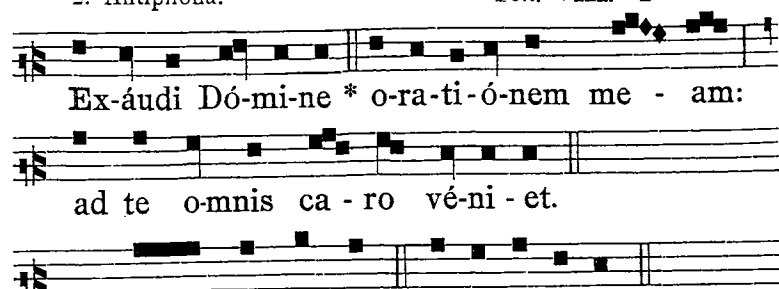
Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblationes, et holocaústa: \* tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.



## 2. Antiphona.

Ton. VIII. Fin. 1.



Ps. 64. Te decet. ut infra. U e a e i.

## Psalmus 64.

**T**e decet hymnus Deus in Sion: \* et tibi reddetur votum in Jerúsalem.

Exaúdi orationem meam: \* ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: \* et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti: \* inhabitabit in atriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: \* sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, \* spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus poténtia: \* qui contúrbas profundum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timebunt qui hábitant términos

a signis tuis: \* éxitus matutini et vespere delectábis.

Visitásti terram et inebriásti eam: \* multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: \* quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus: \* in stillicidiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ: \* et campi tui replebúntur ubertate.

Pinguéscent speciósá desérti: \* et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: \* clamábunt, etenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

## 2. Antiphona.

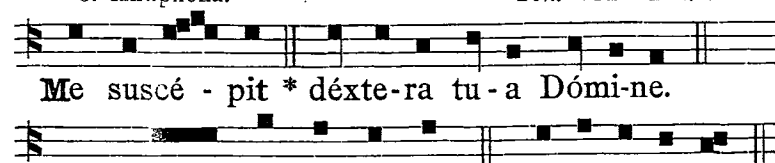


Ex-audi Dó-mi-ne o-ra-ti-ó-nem me - am:



## 3. Antiphona.

Ton. VII. Fin. 1.



Me suscé - pit \* déxte-ra tu - a Dómi-ne.

Ps. 62. Deus Deus meus. ut infra. U e a e i.

## Psalmus 62.

**D**eus Deus meus \* ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, \* quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: \* sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: \* lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: \* et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ácipe et pinguédine repleatur ánima mea: \* et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memores fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: \* quia fuísti adjutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te: \* me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quasiéerunt ániam meam, introibunt in inferióra terræ, \*

tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: \* quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

## Psalmus 66.

**D**eus misereatur nostri, et benedícat nobis: \* illúminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscámus in terram viam tuam: \* in ómnibus Génibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: \* confiteántur tibi pópuli omnes.

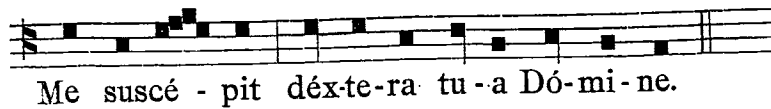
Læténtur et exsúltent Gentes: \* quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: \* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: \* et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam.

## 3. Antiphona.



## 4. Antiphona.

Ton. II.



Cant. Ezech. Ego dixi. ut infra. U e a e i.

Canticum Ezechiae. Isai. 38.  
**E**go dixi: In dimidio dierum meorum \* vadam ad portas inferi.

Quaesivi residuum annorum meorum: \* dixi: Non videbo Dóminum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hóminem ultra, \* et habitatórem quiétis.

Generatio mea ablata est; et convoluta est a me, \* quasi tabernaculum pastórum.

Præcisā est velut a texente, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: \* de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, \* quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam finies me: \* sicut pullus hirúdinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, \* suspiciéntes in excélsūm:

Dómine vim pátiór, respónde pro me. \* Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos \* in amaritúdine animæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in talibus vita spíritus mei, corripies me, et vivificábis me. \* Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, \* projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: \* non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confi-

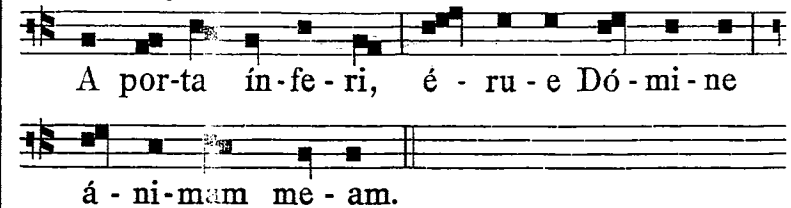
tébitur tibi, sicut et ego hódie: \* pater fílis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine salvam me fac, \*

et psalmos nostros cantábitur cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

## 4. Antiphona.



## 5. Antiphona.

Ton. VII. Fin. 3.



Ps. 148. Laudáte Dñm. ut infra. U e a e i.

Psalmus 148.

**L**audáte Dóminum de cœlis: \* laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: \* laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: \* laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: \* et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: \* ipse mandávit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: \* præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, \* dracones, et omnes abyssi: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellarum: \* quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: \* ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: \* serpéntes, et volúcris pennatæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: \* príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: \* quia exaltátum est nomen ejus solus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: \* et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: \* filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

**C**antáte Dómino cánticum novum: \* laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: \* et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nómen ejus in choro: \* in týmpano et psalterio psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: \* et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: \* lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: \* et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natióibus: \* increpationes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum

in compédibus: \* et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscriptum: \* glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

**L**audáte Dóminum in sanctis ejus: \* laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: \* laudáte eum secúndum multitudínem magnitudínis ejus.

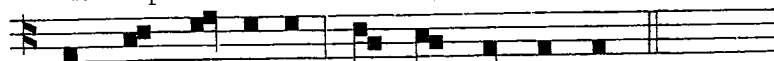
Laudáte eum in sono tubæ: \* laudáte eum in psalterio et cithara.

Laudáte eum in týmpano et choro: \* laudáte eum in chordis et órgano.

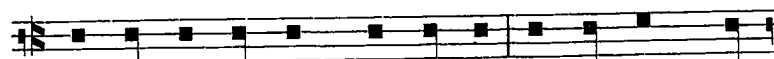
Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: \* omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

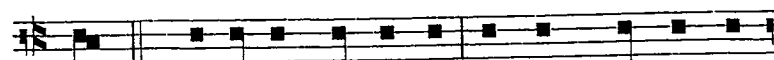
5. Antiphona.



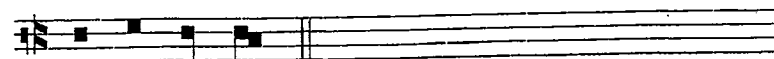
O-mnis spí-ri-tus lau-det Dó-mi-num.



¶. Audí-vi vo-cem de cœ-lo di-cén-tem mi-



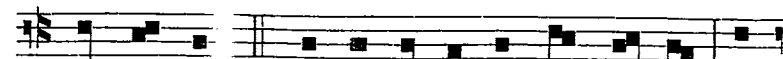
hi. R. Be-á-ti mórtu-i qui in Dó-mi-no



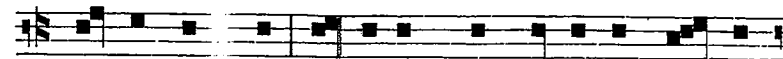
mo-ri-ún-tur.

Ad Benedicti, Antiphona.

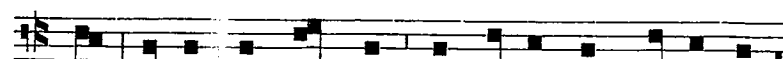
Ton. II.



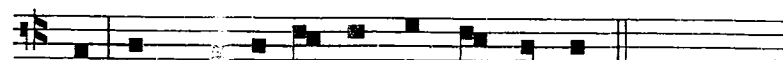
E-go su-a \* re-sur-ré-cti-o, et vi-ta: qui



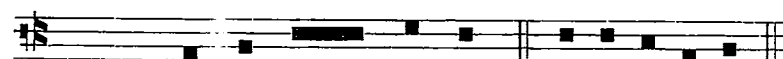
cre-dit in me, é-ti-am si mórtu-us fú-e-



rit, vi-vet et o-mnis qui vi-vit, et cre-dit in



me, non ma-ri-é-tur in æ-tér-num.



Cant. Zach. Benedictus Dñs. ut infra. U e a e i.

Canticum Zachariæ.

Luc. g.

**B**enedíctus Dóminus Deus Israël: \* quia visitávit, et fecit redemp-ti-ónem plebis suæ:

Et eréxit cor-a salútis nobis: \* in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum: \* qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex in-ímicis nostris: \* et de manu ómnium qui odé-runt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum patr-ibus nostris: \* et memorári te-aménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patr-ibus nostrum: \* datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu in-ímicórum nostrórum liberáti: \* serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso: \* ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altissimi vocáberis: \* præbisenim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:

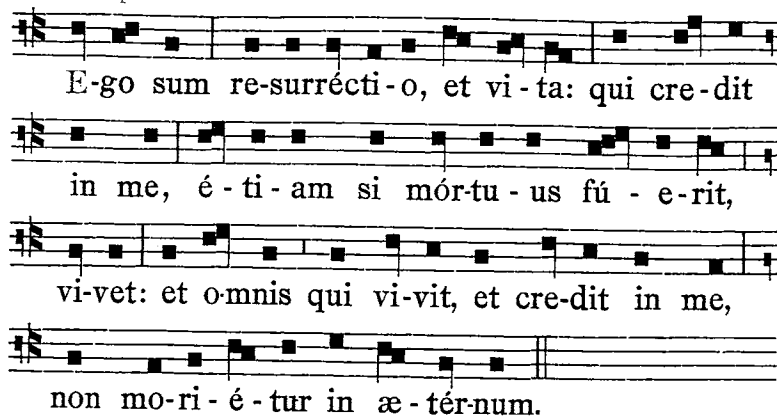
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: \* in remissi-ónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: \* in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: \* ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

## Antiphona.



Deinde Pater noster.

6. Psalmus De profundis. (pag. 150) cum Precibus et Oratio-  
nibus Officio congruentibus, ut supra in Vesperis, (pag. 153).

## CAPUT 5.

DE OFFICIO FACIENDO  
IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE DEFUNCTI  
ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO  
ET ANNIVERSARIO.

**S**I faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur *R. Libera me Dómine*, etc. (pag. 141). Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

2. Postea dicitur: *Kýrie eléison, Christe eléison, Kýrie eléison*. Sacerdos dicit: *Pater noster*, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit:

*V. Et ne nos indúcas in tentatióem.*  
*R. Sed libera nos a malo.*  
*V. A porta inferi. R. Erue Dómine ánimam ejus.*  
*V. Requiéscat in pace. R. Amen.*  
*V. Dómine exaúdi oratióem meam.*  
*R. Et clamor meus ad te véniat.*  
*V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.*  
Orémus.

**A**bsólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commisit, tu vénia misericordiíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. *R. Amen.*

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

*V. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.*

*R. Et lux perpétua lúceat ei.*

*V. Requiéscat in pace. R. Amen.*

3. Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et Versus dicantur in plurali numero: si fuerit mulier, in genere feminino: si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

4. Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

## CAPUT 6.

## DE EXSEQUIIS PARVULORUM.

**I**n primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis Cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in parochialibus Ecclesiis, aut illarum Cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

2. In funere parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsantur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.



## CAPUT 7.

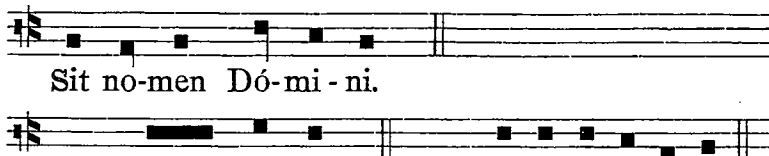
## ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

**C**um igitur infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

Antiphona.

Ton. II.



Ps. 112. Laudáte púeri. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 112.

**L**audáte púeri Dómini: \* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, \* ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, \* laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, \* et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,

Antiphona.



\* et humília respicit in cælo, et in terra?

Súscitans a terra inopem, \* et de stercore érigen s paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, \* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, \* matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, et Fílio, \* et Spirítui sancto:

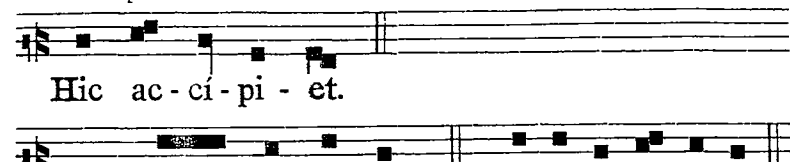
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, \* et in sæcula sæculórum. Amen.

2. Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti etc. (pag. 128); et si tempus superest, dici potest Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, etc. (pag. 185) cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri, etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur:

Antiphona.

Ton. VI.



Ps. 23. Dómini est terra. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 23.

**D**ómini est terra, et plentúdo ejus: \* orbis terrárum, et univér si, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: \* et super flúmina præparávit eum.

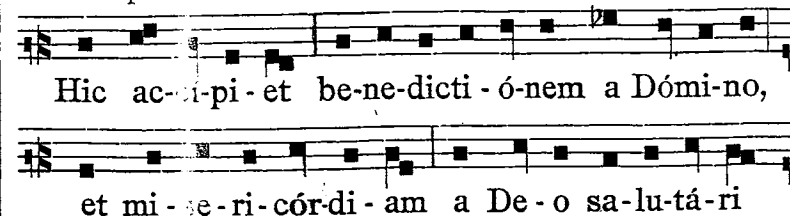
Quis ascéndet in montem Dómini? \* aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens má nibus et mundo corde, \* qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: \* et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, \* quæréntium fáciem Dei Jacob.

Antiphona.



Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: \* et introíbit Rex glóriæ.

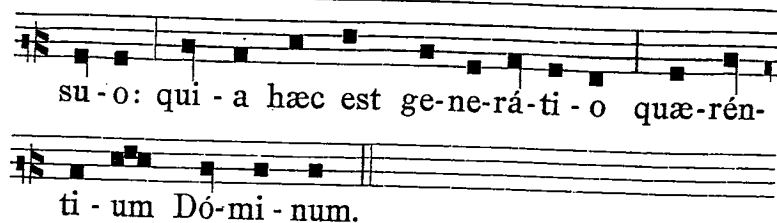
Quis est iste Rex glóriæ? \* Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: \* et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? \* Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri, et Fílio \* et Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, \* et in sæcula sæculórum. Amen.



Postea dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.  
Pater noster. secreto.

Interim corpus aspergit.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Me autem propter innocéntiam suscepisti.

R. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

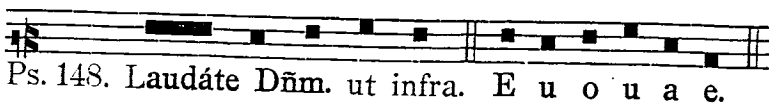
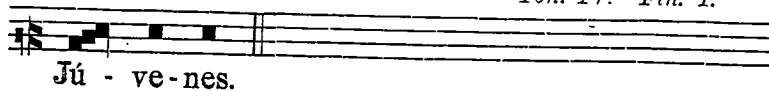
V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.  
Orémus.

**O**mnípotens et mitissime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam illico largís ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecísse: fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Mariæ semper Virginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi mén-tibus famulári, et in paradiso cum beátis párvulis perén-niter sociári. Per Christum Dóminum nostrum.  
R. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, dicitur:

Antiphona.

Ton. IV. Fin. 1.



Psalmus 148.

**L**audáte Dóminum de cœlis: \* laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: \* laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: \* laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: \* et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: \* ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: \* præceptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, \* dracones, et omnes abyssi:

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellárum: \* quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: \* ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstia, et univér-sa pécora: \* serpéntes, et vólucres pen-nátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: \* príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: \* quia exaltá-tum est nomen ejus solius.

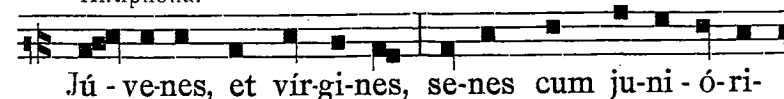
Conféssio ejus super cœlum et terram: \* et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: \* filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, et Filio, \* et Spíritui sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, \* et in sæ-cula sæculórum. Amen.

Antiphona.



Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.  
Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Sínite párvulos veníre ad me.

R. Tálum est enim regnum cœlórum.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

## Orémus.

**O**mnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlorum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ passiónis, et intercessióne beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congau-dére: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

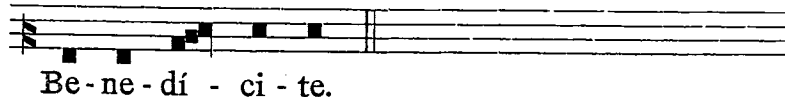
R. Amen.

3. Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea sepeliatur.

4. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur:

Antiphona.

Ton. VII. Fin. 1.



Cant. Benedícite. ut infra. E u o u a e.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

**B**enedícite ómnia ópera Dómini Dómino: \* laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: \* benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: \* benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino: \* benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber, et

ros Dño: \* benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino: \* benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino: \* benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino: \* benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino: \* benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum:

\* laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et colles Dómino: \* benedícite universa germinántia in terra Dómino.

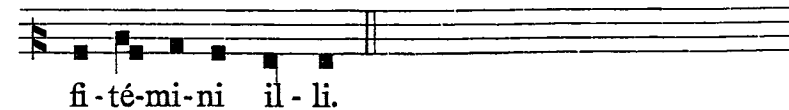
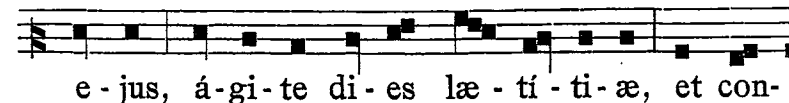
Benedícite fontes Dómino: \* benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: \* benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino: \* benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israél Dóminum: \* laudet et superexáltet eum in sæcula.

Antiphona.



Deinde ante Altare dicit Sacerdos:

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

**D**eus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hóminúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.









## TITULUS VII.

### CAPUT 1.

# DE SACRAMENTO MATRIMONII.

**P**arochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

2. Noverit ex probatis auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi vel Confirmationis Sacramento contractæ.

3. Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, et præcipue sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in parochia sua accurate exacteque serventur.

4. Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam dum in raptoris potestate manserit inita nec non



## TITULUS VII.

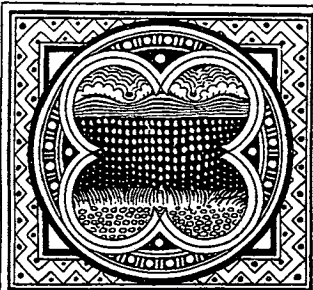
### CAPUT 1.

# DE SACRAMENTO MATRIMONII.

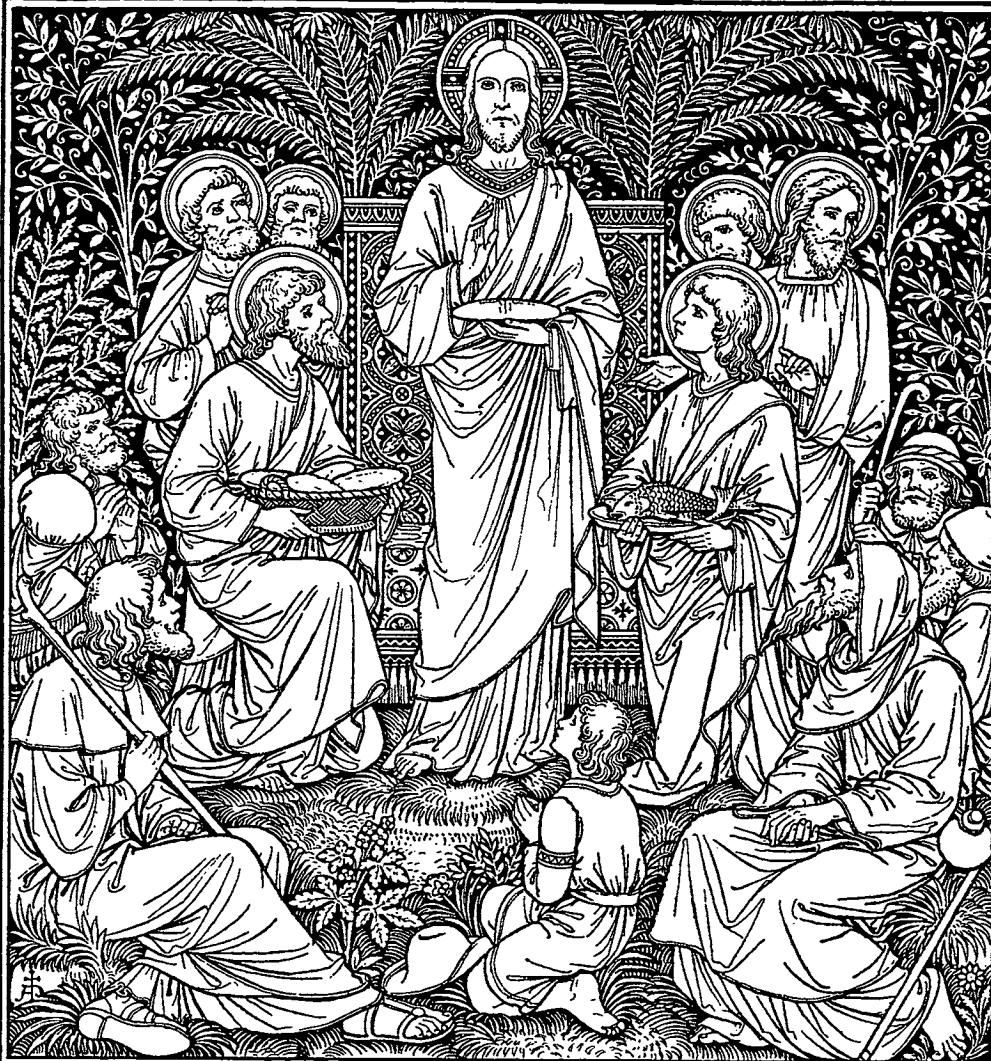
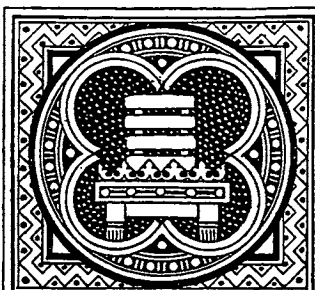
—◆◆◆—

**P**arochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et

Hydria farinae non deficiet, neo



lerythus olei, . . . III. Reg. 17. 14



Illi offerebant vasa, et illa in-



fundebat. Cunque. . . IV. Reg. 4.





## TITULUS VIII.

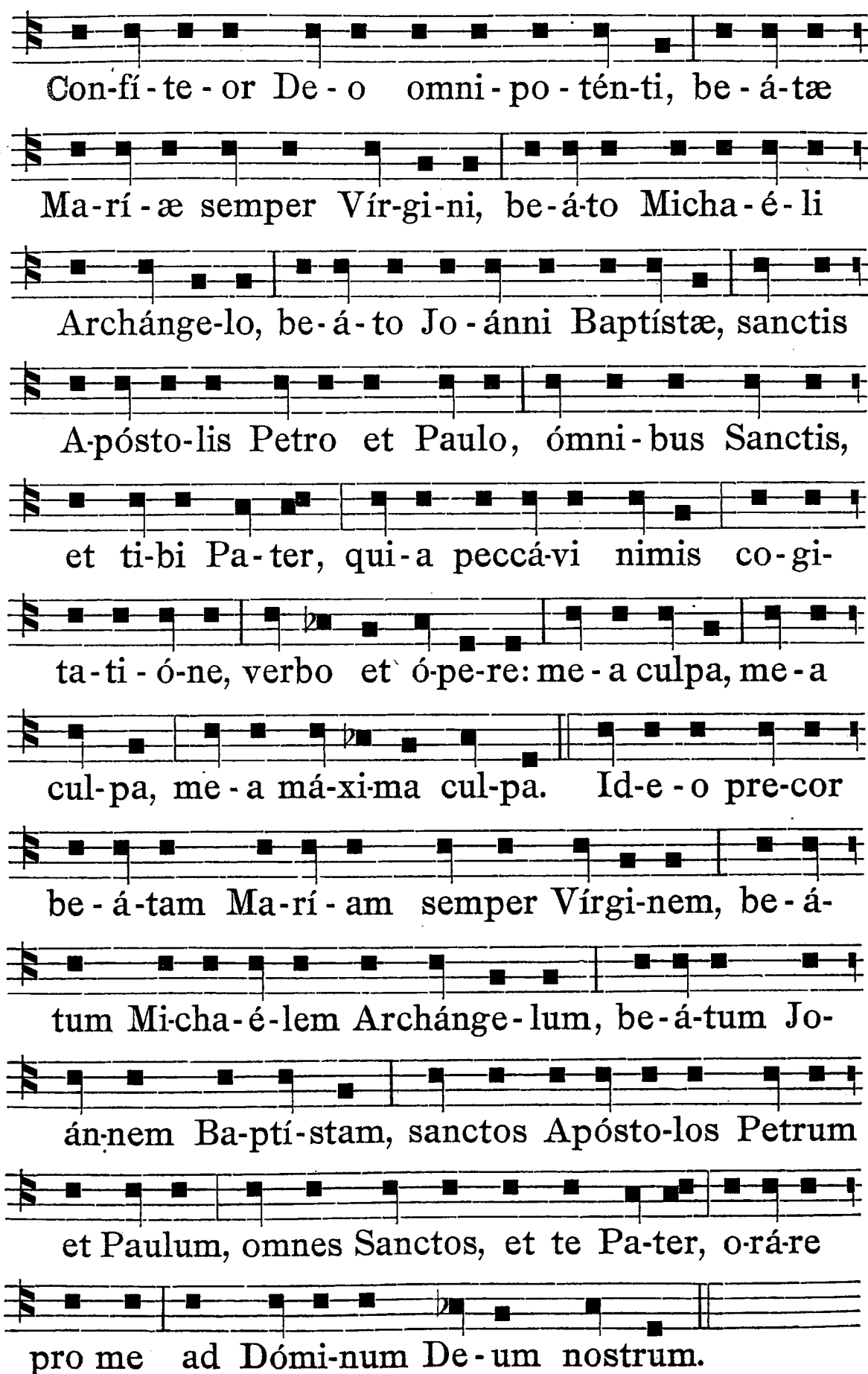
### CAPUT 1.

# DE BENEDICTIONIBUS REGULÆ GENERALES.

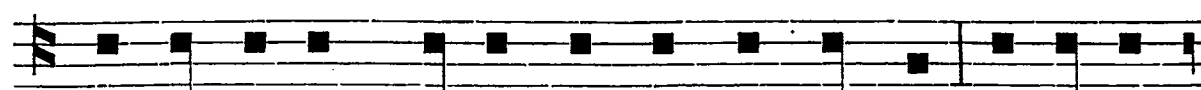


overit Sacerdos, quarum rerum benedictiones ad ipsum,

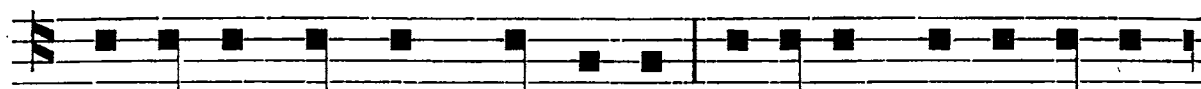




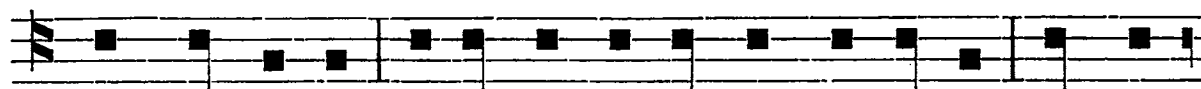
Con-fí-te - or De - o omni-po - tén-ti, be - á-tæ  
Ma-rí-æ semper Vír-gi-ni, be-á-to Micha-é-li  
Archánge-lo, be-á-to Jo - ánni Baptístæ, sanctis  
A-pósto-lis Petro et Paulo, ómni-bus Sanctis,  
et ti-bi Pa-ter, qui-a peccá-vi nimis co-gi-  
ta-ti - ó-ne, verbo et ó-pe-re: me - a culpa, me - a  
cul-pa, me - a má-xi-ma cul-pa. Id-e - o pre-cor  
be - á-tam Ma-rí - am semper Vírgi-nem, be - á-  
tum Micha-é-lem Archánge-lum, be-á-tum Jo-  
án-nem Ba-ptí-stam, sanctos Apósto-los Petrum  
et Paulum, omnes Sanctos, et te Pa-ter, o-rá-re  
pro me ad Dómi-num De - um nostrum.



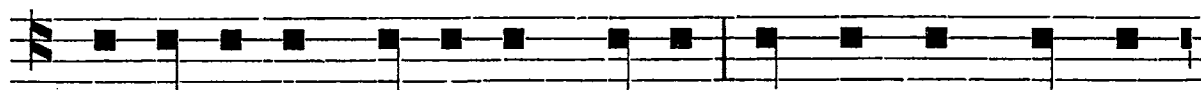
Con-fí-te - or De - o omni-po - tén-ti, be - á-tæ



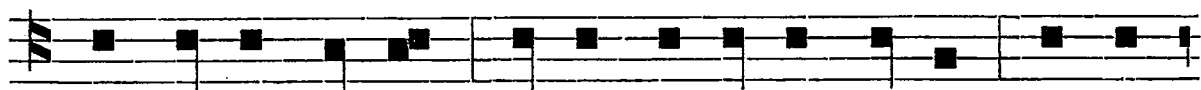
Ma-rí-æ semper Vír-gi-ni, be-á-to Micha-é-li



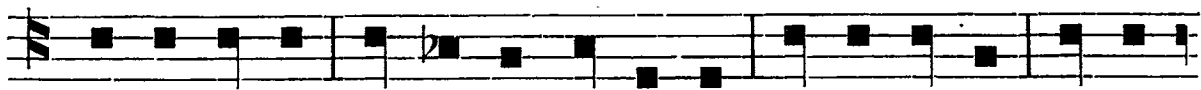
Archánge-lo, be-á-to Jo - ánni Baptístæ, sanctis



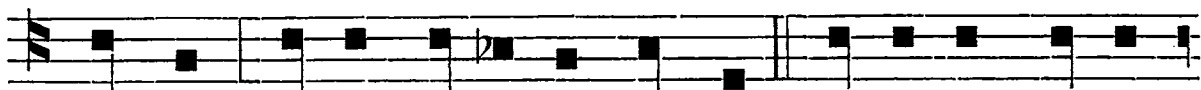
A-pósto-lis Petro et Paulo, ómni-bus Sanctis,



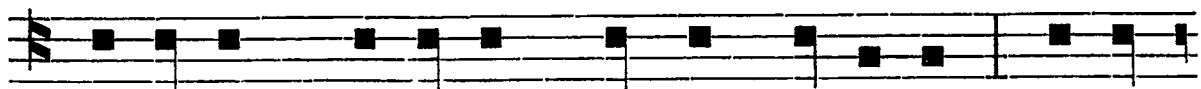
et ti-bi Pa-ter, qui-a peccá-vi nimis co-gi-



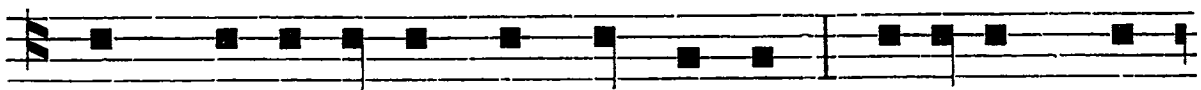
ta-ti - ó-ne, verbo et ó-pe-re: me - a culpa, me - a



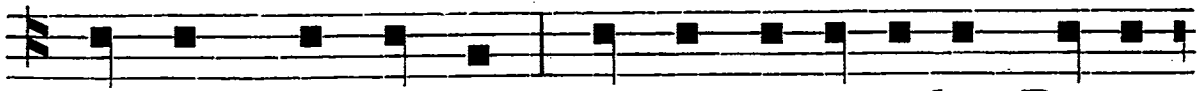
cul-pa, me - a má-xi-ma cul-pa. Id-e - o pre-cor



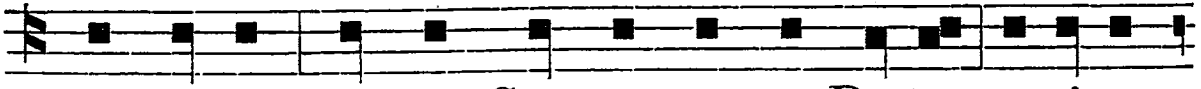
be - á-tam Ma-rí - am semper Vírgi-nem, be - á-



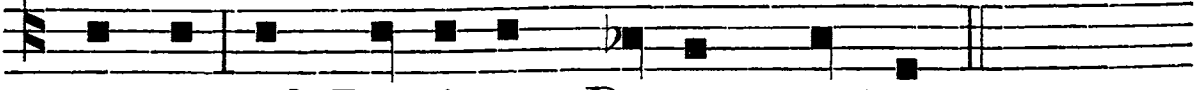
tum Micha-é-lem Archánge-lum, be-á-tum Jo-



án-nem Ba-ptí-stam, sanctos Apósto-los Petrum



et Paulum, omnes Sanctos, et te Pa-ter, o-rá-re



pro me ad Dómi-num De - um nostrum.

Cum reverteretur percusso



Philisthæo David. I. Rg. 18.



Venerunt in Elim filii Isra-



El, ubi erant. Exod. 15, 27.



## TITULUS IX.

### CAPUT 1.

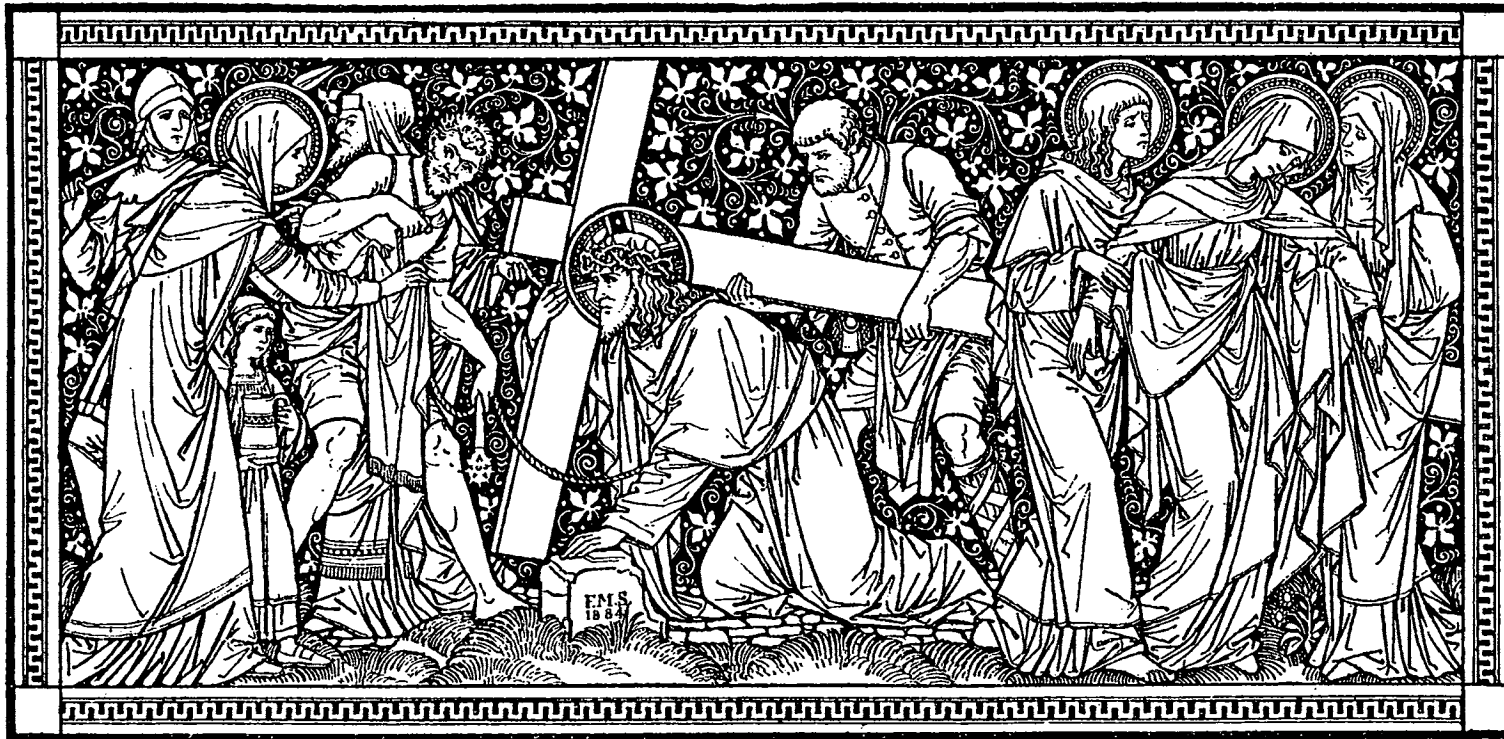
## DE PROCESSIONIBUS.

**P**ublicæ, sacræque Processiones, seu Supplicationes, quibus ex antiquissimo sanctorum Patrum instituto catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutare christianæ pietatis fructus eas pie exsequentes a Deo consequuntur: de quibus fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

2. Videant in primis Sacerdotes, aliqui ecclesiastici ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

3. Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus sine galeris, nisi pluvia cogente induti, graviter, modesto ac





## TITULUS IX.

### CAPUT 1.

# DE PROCESSIONIBUS.



ublicæ, sacræque Processiones, seu Supplicationes, quibus ex antiquissimo sanctorum Patrum instituto catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem vel ad commemoranda Dei beneficia eique gra-

7. Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario vel Clero videatur.

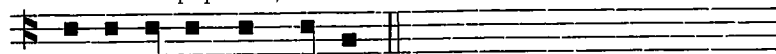
8. Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litanis majoribus in festo S. Marci, et in minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in festo Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

9. Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

## CAPUT 2.

DE PROCESSIONE  
IN DIE FESTO PURIFICATIONIS  
BEATÆ Mariæ VIRGINIS.

**C**ompleta benedictione, et distributione candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:



Pro-ce-dá-mus in pa-ce.

Et chorus respondet:

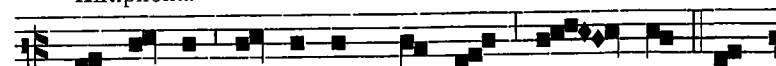


In nó-mi-ne Chri-sti. A-men.

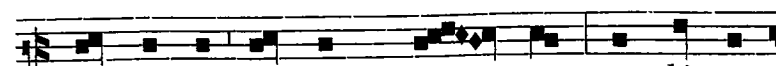
2. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes.

Antiphona.

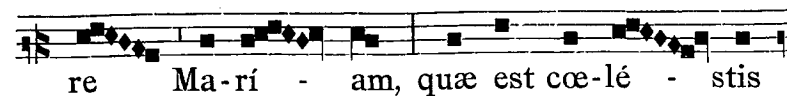
Modus 6. *Fa-la.*



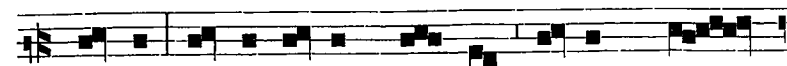
Ad-ór-na thá-lamum tu - um Si - on, et



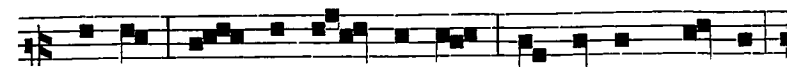
sús-ci-pe Re - gem Chri - stum: amplé-cte-



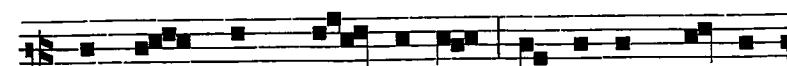
re Ma-rí - am, quæ est cœ-lé - stis



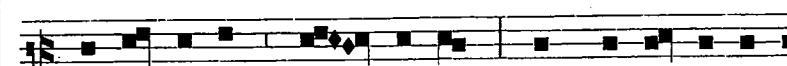
por-ta: ip-sa e-nim por-tat re-gem gló -



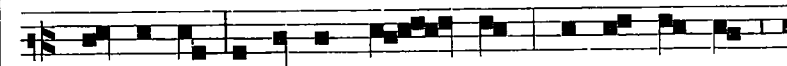
ri - æ no - vi lú - mi-nis: sub-sístit Vir-go,



ad-dú - cens má - ni-bus Fí - li - um an-te



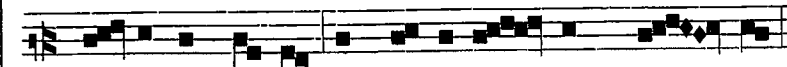
lu-cí - fe-rum gé - ni-tum: quem accí - pi - ens



Sí-me-on in ulnas su - as, præ-di - cá - vit



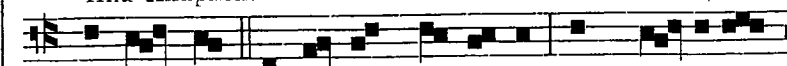
pó - pu-lis, Dó - mi-num e - um es-se



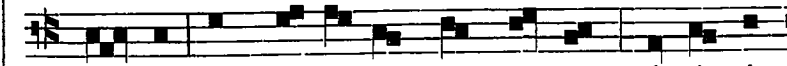
vi-tæ et mortis, et Salva-tó - rem mun - di.

Alia Antiphona.

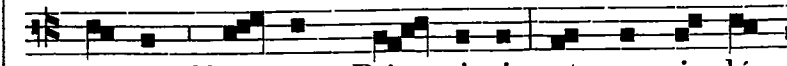
Modus 2. *Re-fa.*



Respón-sum accé-pit Sí-me-on a Spí - ri-tu



san-cto, non vi-sú-rum se mor-tem, ni-si vi-



dé-ret Chri - stum Dó - mi-ni: et cum in-dú-

ce-rent pú - e-rum in templum, ac-cé - pit  
e - um in ul - nas su - as, et be-ne-dí - xit  
De - - um, et dí - xit: Nunc dí - mít - tis  
ser - vum tu - um Dó - mi-ne in pa-ce.  
V. Cum in-dú-ce-rent pú - e-rum Je - sum pa-rén-  
tes e-jus, ut fá-ce-rent se-cúndum consu-e-  
tú-di-nem le-gis pro e-o, ip - se accé-pit  
e - um in ul - nas su - as.

Et ingrediendo Ecclesiam, cantatur:

Modus 2. *Re-fu.*

R. Obtú-lé - runt pro e - o Dó - mi - no par  
túr - tu-rum, aut dú - os pul - los co -  
lumbá - rum: \* Sic-ut scri-ptum est

in le - ge Dó - mi-ni. V. Postquam im-  
plé - ti sunt dí-es purga-ti - ó-nis Ma-rí - æ,  
se-cúndum le - gem Mó - y-si, tu - lé - runt  
Je-sum in Je-rú-sa-lem, ut sí-ste-rent e - um  
Dó - mi-no. Sicut scriptum est. ut supra.  
V. Gló - ri-a Pa-tri, et Fí - li - o, et Spi-  
rí - tu-i san - cto.  
Sicut scriptum est. ut supra.

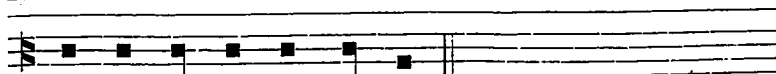
3. Finita Processione, Celebrans et Ministri, depositis viola-  
ceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in  
manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevatio-  
nem Sacramenti usque ad Communionem.

### CAPUT 3.

## DE PROCESSIONE IN DIE PALMARUM.

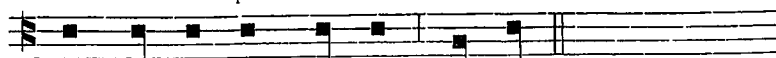


N Dominica Palmarum, facta benedictione, et distribu-  
tione palmarum seu olivarum, post ultimam Orationem  
Omní-potens, etc. fit Processio; ac primum Celebrans im-  
ponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se  
ad populum, dicit:



Pro-ce-dá-mus in pa-ce.

Et Chorus respondet:



In nó-mi-ne Chri-sti. A-men.

2. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante; deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona.

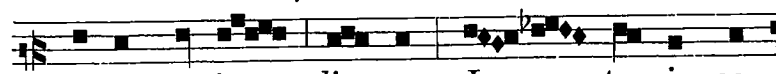
Modus 7. et 8.



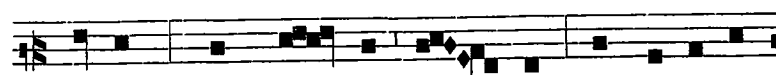
Cum appro-pin-quá-ret Dó - mi-nus Je-ro-



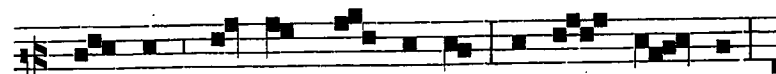
só - ly-mam, mi - sit du - os ex discí-



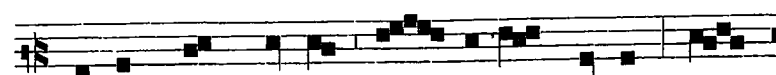
pu-lis su-is, di - cens: I - - te in ca-



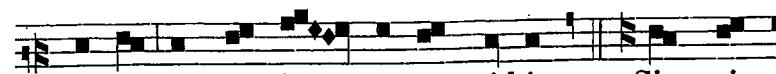
stél-lum, quod con-tra vos est: et inve-ni-



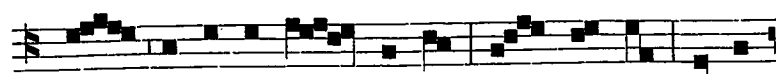
é - tis pul-lum á - si-næ al-li - gá - tum,



su-per quem nul-lus hó - mi-num se-dit: sól -



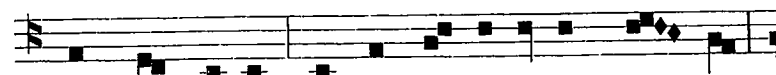
vi-te, et ad-dú - ci-te mi-hi. Si quis



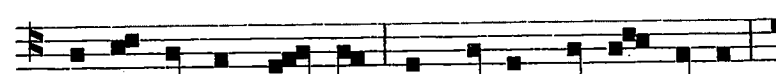
vos interro-gá - ve-rit, dí - ci - te: O-pus



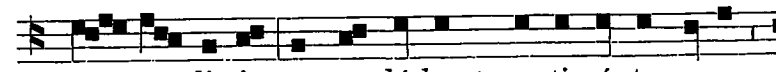
Dó - mi-no est. Sol-vén - tes ad - dú-xé-



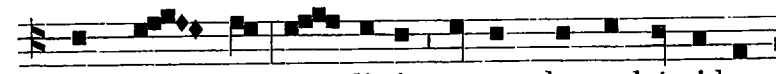
runt ad Je-sum: et im-po-su-é-runt il - li



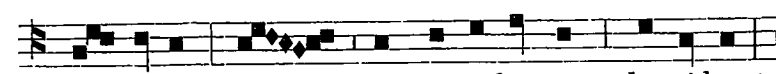
ve-sti-ménta su - a, et se-dit su-per e - um:



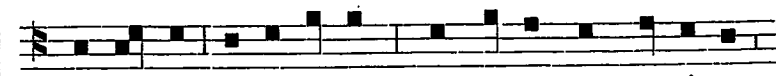
á - li-i expandé-bant vestiménta su-a



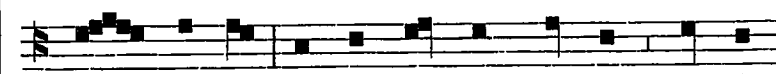
in vi - a: á - li-i ramos de arbó-ri-bus



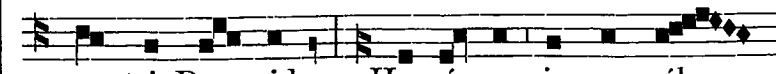
ster-nébant: et qui sequebántur, clamá-bant:



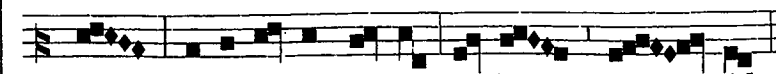
Ho-sánna, be-ne-díctus, qui ve-nit in nó-mi-ne



Dó - mi-ni: be - ne - dí - ctum regnum pa-tris



no-stri Da - vid: Ho-sánna in ex-cél -



sis: mi-se-ré-re no-bis fi - li Da - vid.



Alia Antiphona.

Modus 7. *Sol-re.*



Cum audís-set pó-pu-lus, qui-a Je-sus ve-nit  
 Je-ro-só-lymam, acce-pérunt ra-mos pal-má-  
 rum: et ex-i-é-runt e-i ób-vi-am, et  
 cla-má-bant pú-e-ri, di-cén-tes: Hic est,  
 qui ventú-rus est in sa-lú-tem pó-pu-li. Hic  
 est sa-lus nostra, et red-ém-pti-o Is-  
 ra-ël. Quan-tus est i-ste, cu-i Thro-ni, et  
 Domi-na-ti-ó-nes occúr-runt? No-li tí-mé-re  
 fi-li-a Si-on: ec-ce Rex tu-us ve-nit tí-bi,  
 se-dens su-per pul-lum á-si-næ, sic-ut scri-ptum  
 est. Sal-ve Rex, fa-bri-cá-tor mundi, qui



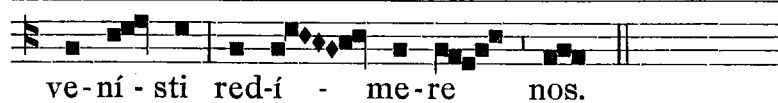
ve-ní-sti red-í-me-re nos.

Alia Antiphona. Modus 8. *Sol-ut.*

An-te sex di-es so-lé-mnis Pa-  
 schæ, quando ve-nit Dó-mi-nus in ci-vi-tá-  
 tem Je-rú-sa-lem, occurré-runt e-i  
 pú-e-ri: et in má-ni-bus por-tá-bant ramos  
 pal-má-rum, et cla-má-bant vo-ce ma-gna di-  
 cén-tes: Ho-sánna in ex-cél-  
 sis: be-ne-dí-ctus, qui ve-ní-sti in mul-ti-tú-  
 di-ne mi-se-ri-cór-di-æ tu-æ: Ho-sánna  
 in ex-cél-sis.

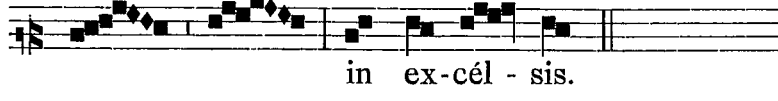
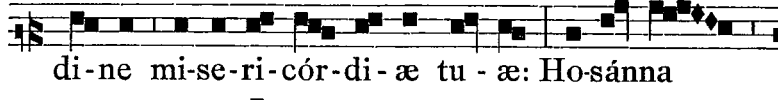
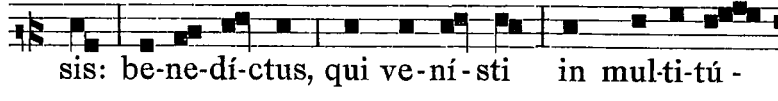
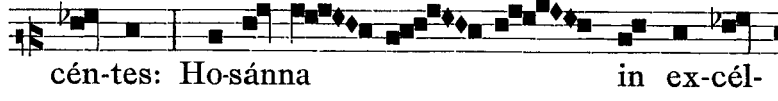
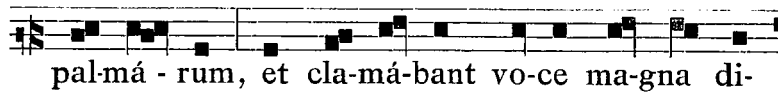
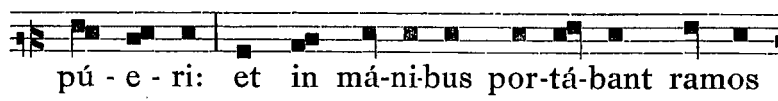
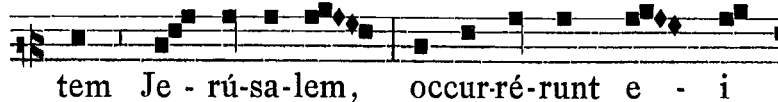
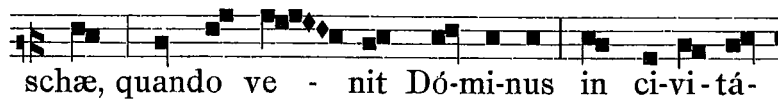
Alia Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

Occúr-runt turbæ cum fló-ri-bus et pal-mis



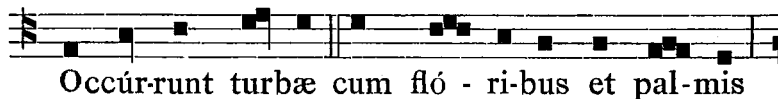
Alia Antiphona.

Modus 8. *Sol-ut.*



Alia Antiphona.

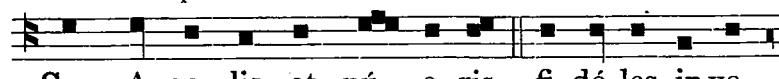
Modus 7. *Sol-re.*





Red-emptó-ri ób-vi-am; et vi-ctó-ri tri-um-  
phán-ti dí-gna dant ob-sé-qui-a: Fí-li-um  
De-i o-re gen-tes præ-di-cant: et in lau-dem  
Chri-sti vo-ces to-nant per nú-bi-la: Ho-  
sán-na in ex-cél-sis.

Alia Antiphona.

Modus 7. *Sol-re.*


Cum Ange-lis et pú-e-ris fi-dé-les in-ve-  
ni-ámur, tri-umpha-tó-ri mortis clamán-tes:  
Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Alia Antiphona.

Modus 4. *Mi-la.*


Turba mul-ta, quæ convénerat ad di-em fe-stum,  
cla-má-bat Dó-mi-no: Be-ne-dí-ctus, qui ve-nit  
in nó-mi-ne Dó-mi-ni: Ho-sán-na in ex-célsis.

3. In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt V. Glória, laus, etc. et decantant duos primos Versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur; et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent: Glória, laus, etc. sicut a principio V.

Modus 1. *Re-la.*


Gló-ri-a, laus, et ho-nor, ti-bi sit Rex Chri-ste  
Red-émptor: cu-i pu-e-rí-le de-cus prompsit  
Ho-sán-na pi-um. R. Glória, laus.  
Is-ra-él es tu Rex, Da-ví-dis et ín-cly-ta  
pro-les: nó-mi-ne qui in Dó-mi-ni Rex be-  
ne-dí-cte ve-nis. R. Glória, laus.  
Cœ-tus in ex-cél-sis te laudat cœ-li-cus  
o-mnis et mor-tá-lis ho-mo, et cuncta  
cre-á-ta si-mul. R. Glória, laus.

Plebs He-bræ-a ti-bi cum pal-mis ób-vi-a  
ve-nit: cum pre-ce, vo-to, hymnis, ád-su-  
mus ec-ce ti-bi. R. Glória, laus.  
Hi ti-bi pas-sú-ro sol-vé-bant mú-ni-a  
lau-dis: Nos ti-bi re-gnán-ti pán-gi-mus  
ec-ce me-los. R. Glória, laus.  
Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o  
no-stra: Rex bo-ne, Rex cle-mens, cu-i bo-na  
cuncta pla-cent. R. Glória, laus.

4. Postea Subdiaconus hastili crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando Responsorium:

Modus 2. *Re-fra.*

In-gre-di-én-te Dó-mi-no in san-ctam

ci-vi-tá-tem, Hebræ-ó-rum pú-e-ri  
re-sur-re-cti-ó-nem vi-tæ pro-nunti-án-tes,\* Cum ra-mis palmá-rum: Ho-sán-na,  
clamá-bant, in ex-cél-sis. V. Cum au-dís-set  
pó-pu-lus, quod Je-sus ve-ní-ret Je-ro-só-  
lymam, ex-i-é-runt ób-vi-am e-i.  
Cum ramis. ut supra.  
Et non dicitur Glória Patri.

Deinde dicitur Missa: et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

CAPUT 4.

ORDO SERVANDUS  
IN LITANIARUM MAJORUM PROCESSIONE  
QUÆ IN FESTO S. MARCI CELEBRATUR.



lerus et populus, hora statuta mane in Ecclesia congregati. omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus: cujus oris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus in gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruente. Ceteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.



Plebs He-bræ-a ti-bi cum pal-mis ób-vi-a  
 ve-nit: cum pre-ce, vo-to, hymnis, ád-su-  
 mus ec-ce ti-bi. R. Glória, laus.  
 Hi ti-bi pas-sú-ro sol-vé-bant mú-ni-a  
 lau-dis: Nos ti-bi re-gnán-ti pán-gi-mus  
 ec-ce me-los. R. Glória, laus.  
 Hi pla-cu-é-re ti-bi, plá-ce-at de-vó-ti-o  
 no-stra: Rex bo-ne, Rex cle-mens, cu-i bo-na  
 cuncta pla-cent. R. Glória, laus.

4. Postea Subdiaconus hastili crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam. cantando Responsorium:

Modus 2. *Re-fra.*

In-gre-di-én-te Dó-mi-no in san-ctam

ci-vi-tá-tem, Hebræ-ó-rum pú-e-ri  
 re-sur-re-cti-ó-nem vi-tæ pro-nunti-án-tes,  
 \* Cum ra-mis palmá-rum: Ho-sán-na,  
 clamá-bant, in ex-cél-sis. V. Cum au-dís-set  
 pó-pu-lus, quod Je-sus ve-ní-ret Je-ro-só-  
 lymam, ex-i-é-runt ób-vi-am e-i.  
 Cum ramis. ut supra.  
 Et non dicitur Glória Patri.

5. Deinde dicitur Missa: et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

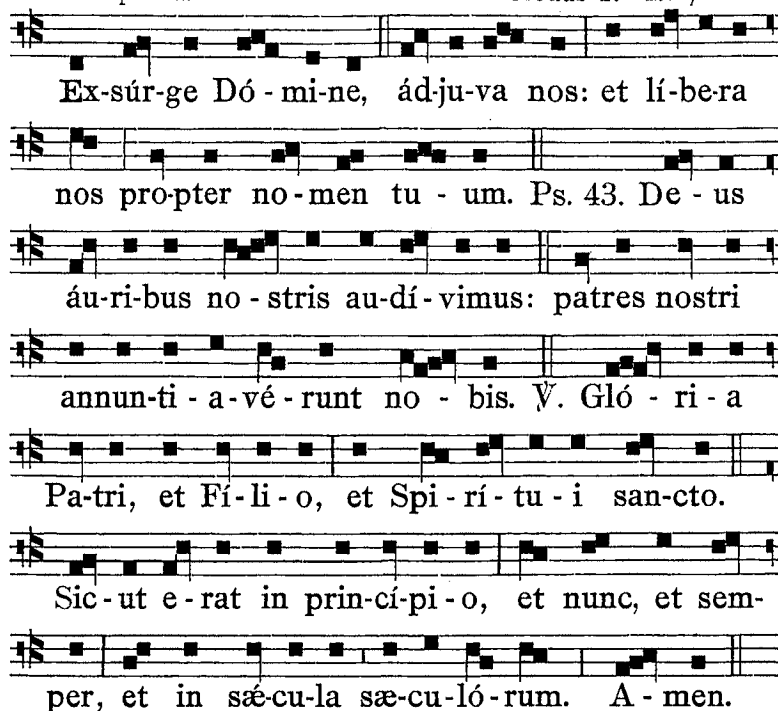
#### CAPUT 4.

### ORDO SERVANDUS IN LITANIARUM MAJORUM PROCESSIONE QUÆ IN FESTO S. MARCI CELEBRATUR.



leret et populus, hora statuta mane in Ecclesia congregati omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus pauperis precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel salem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus: cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruente. Ceteri vero Sacerdotes et Clerici superpellicei induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Antiphona.

Modus 2. *Re-fa.*Et repetitur: **Exsúrge Dómine.**

2. Deinde genuflectant omnes: et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant (pag. 95), ceteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit:

**Sancta Ma-rí-a, o-ra pro no-bis.**

3. Surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

4. Si Processio sit longior, vel repetantur Litanias, vel Litanias absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

5. Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litanis, vel Psalmis, cantatur

Antiphona cum Versu et Oratione sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pœnitentiales.

In Litanis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litanis majoribus.

## CAPUT 5.

## DE PROCESSIONE

IN FESTO

## SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

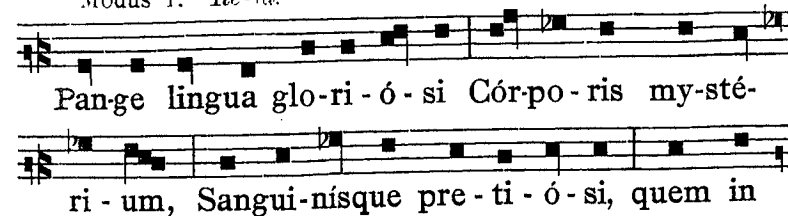
**D**ecenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

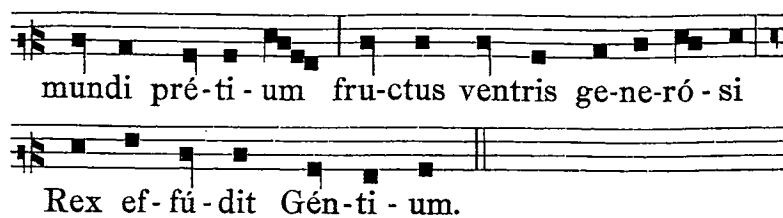
2. Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab Altari.

Peracto autem Sacrificio, et Processione jam inchoata, ordine, quo jam supra dictum est in Litanis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

3. Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, ostensorium seu tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu: mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum; inde descendit sub umbellam comitantibus ministris, et duo acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus præcedunt.

4. Omnes præcedunt nudo capite, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab Altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum:

Modus 1. *Re-la.*



Nobis datus, nobis natus  
Ex intácta Vírgine,  
Et in mundo conversátus,  
Sparso verbi sémine,  
Sui moras incolátus  
Miro clausit órđine.

In suprémae nocte cœnae,  
Recúmbens cum frátribus  
Observáta lege plene  
Cibis in legálibus,  
Cibum turbæ duodénæ  
Se dat suis mánibus.

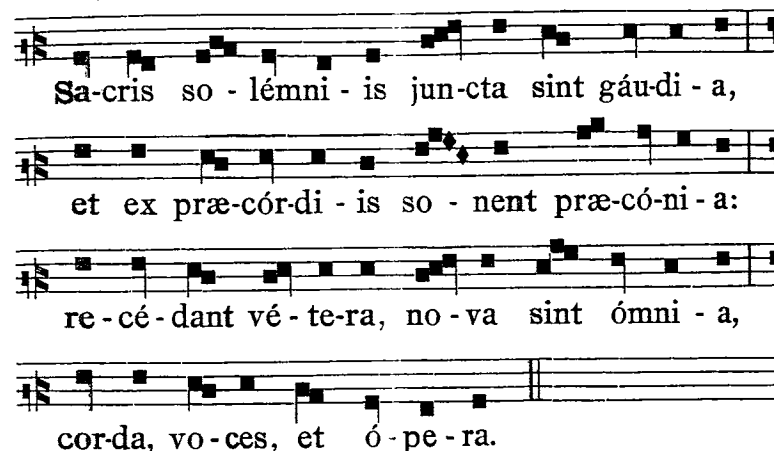
Verbum caro, panem verum  
Verbo carnem éfficit:  
Fitque sanguis Christi merum,  
Et si sensus déficit,  
Ad firmándum cor sincérum  
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum  
Venerémur cernui;  
Et antíquum documéntum  
Novo cedat rítui:  
Præstet fides suppleméntum  
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque  
Laus et jubilátio,  
Salus, honor, virtus quoque  
Sit et benedíctio:  
Procedénti ab utróque  
Compar sit laudátio. Amen.

Hymnus.

Modus 1. *Re-la.*



Noctis recólitur cœna novíssima,  
Qua Christus créditur agnum et ázymba  
Dedisse frátribus, juxta legítima  
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum explétis épulis,  
Corpus Domínicum datum discípulis,  
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,  
Ejus fatémur mánibus.

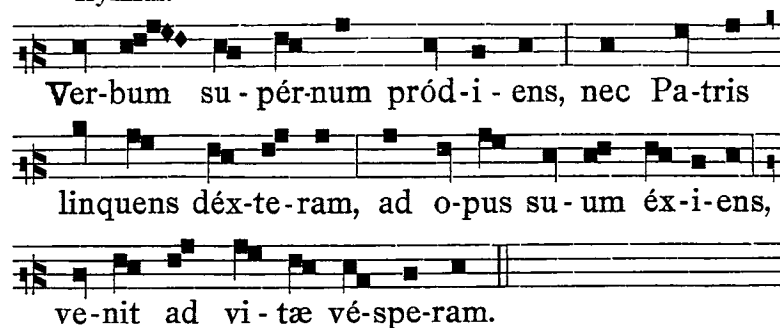
Dedit fragílibus córporis férculum,  
Dedit et trístibus sánguinis póculum,  
Dicens: accípite quod trado vásculum,  
Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit,  
Cujus officium commítti vóluit  
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,  
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;  
Dat panis cóelicus figúris términum:  
O res mirábilis, mandúcat Dóminum  
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque, póscimus:  
 Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:  
 Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,  
 Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymnus.

Modus 8. *Sol-ut.*

In mortem a discipulo  
 Suis tradendus æmulis,  
 Prius in vitæ férculo  
 Se tradidit discipulis.

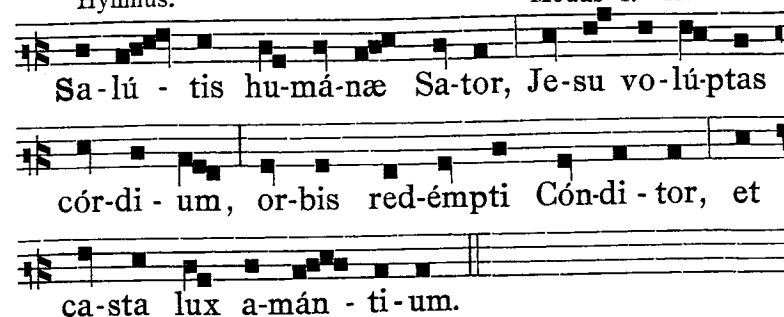
Quibus sub bina spécie  
 Carnem dedit et Ságuinem;  
 Ut dúplicitis substántiæ  
 Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,  
 Convéscens in edúlium,  
 Se móriens in prétium,  
 Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,  
 Quæ coeli pandis óstium:  
 Bella premunt hostília,  
 Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino  
 Sit sempitérna glória:  
 Qui vitam sine término  
 Nobis donet in pátria. Amen.

Hymnus.

Modus 4. *Mi-la.*

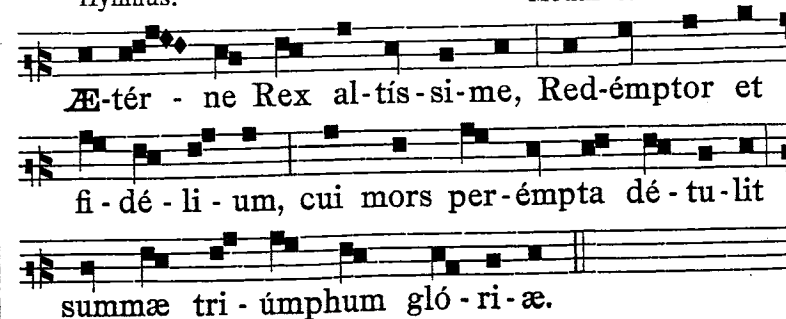
Qua victus es cleméntia,  
 Ut nostra ferres crimina?  
 Mortem subíres innocens,  
 A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos;  
 Vincitis caténas détrahis;  
 Victor triúmpho nóbili  
 Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,  
 Ut damna nostra sárcias,  
 Tuíque vultus cómpotes  
 Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,  
 Sis meta nostris córdibus,  
 Sis lacrimárum gáudium,  
 Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

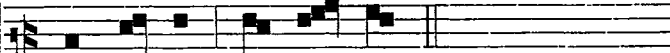
Modus 8. *Sol-ut.*



## CAPUT 13.

PRECES DICENDÆ IN PROCESSIONE  
PRO GRATIARUM ACTIONE.

Initio Processionis cantatur Hymnus:

E De - um lau-dá-mus: \* te Dóminum  
confitémur.

Te ætérnum Patrem \* omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, \* tibi cœli, et univérse  
potestátes:Tibi Chérubim et Séraphim \* incessábili voce  
proclámant:Sanctus, Sanctus, Sanctus \* Dóminus Deus Sá-  
baoth.

Pleni sunt cœli et terra \* majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus \* Apostolórum chorus:

Te Prophetárum \* laudábilis númerus:

Te Mártyrum candidátus \* laudat exércitus.

Te per orbem terrárum \* sancta confitétur  
Ecclésia:

Patrem \* imménsæ majestátis:

Venerándum tuum verum: \* et únicum Fílium:

Sanctum quoque \* Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, \* Christe.

Tu Patris \* sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hómínem, \* non  
hórruísti Vírginis úterum.Tu devícto mortis acúleo, \* aperuísti credénti-  
bus regna cœlórum.

Tu ad délixeram Dei sedes, \* in glória Patris.

Judex créderis \* esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, \* quos  
pretiósó sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis \* in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, \* et bédedic  
hæreditáti tuæ.

Et rege eos, \* et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies \* bédedicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sáeculum, \* et in  
sáeculum sáeculi.Dignáre Dómine die isto \* sine peccáto nos  
custodíre.

Miserére nostri Dómine, \* miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, \* quem-  
ádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: \* non confúndar in ætérnum.

2. Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tem-  
pus feret.

Psalmus 65.

 ubilate Deo omnis ter-  
ra, psalmum dícite nó-  
mini ejus: \* date gló-  
riam laudi ejus.
Dícite Deo: Quam terribí-  
lia sunt ópera tua Dómine! \*  
in multitudíne virtútis tuæ  
mentiéntur tibi inimíci tui.Omnis terra adóret te, et  
psallat tibi: \* psalmum dicat  
nómini tuo.Veníte, et vidéte ópera Dei:  
\* terribilis in consiliis super  
fílios hómínem.Qui convértit mare in ári-  
dam, in flúmine pertransibunt  
pede: \* ibi lætábimur in ipso.Qui dominátur in virtúte  
sua in ætérnum, óculi ejus  
super gentes respíciunt: \* qui  
exásperant, non exalténtur in  
semetípsis.Benedícite Gentes Deum  
nostrum: \* et audítam fácite  
vocem laudis ejus.Qui pósuit ánimam meam  
ad vitam: \* et non dedit in  
commotióem pedes meos.Quóniam probásti nos Deus:  
\* igne nos examinásti, sicut  
examinátur argéntum.Induxísti nos in láqueum,  
posuísti tribulatióes in dorso  
nostro: \* imposuísti hómínes  
super cápita nostra.Transívimus per ignem et  
aquam: \* et eduxísti nos in  
refrigérium.Introibo in domum tuam in  
holocaústis: \* reddam tibi  
vota mea, quæ distinxérunt  
lábíia mea.Et locútum est os meum, \*  
in tribulatióne mea.Holocaústa medulláta offe-  
ram tibi cum incénso arietum:  
\* offeram tibi boves cum hir-  
cis.Veníte, audíte, et narrábo,  
omnes qui tímétis Deum, \*  
quanta fecit ánimæ meæ.

Alt Jacob: Jura mihi. Juravit ei



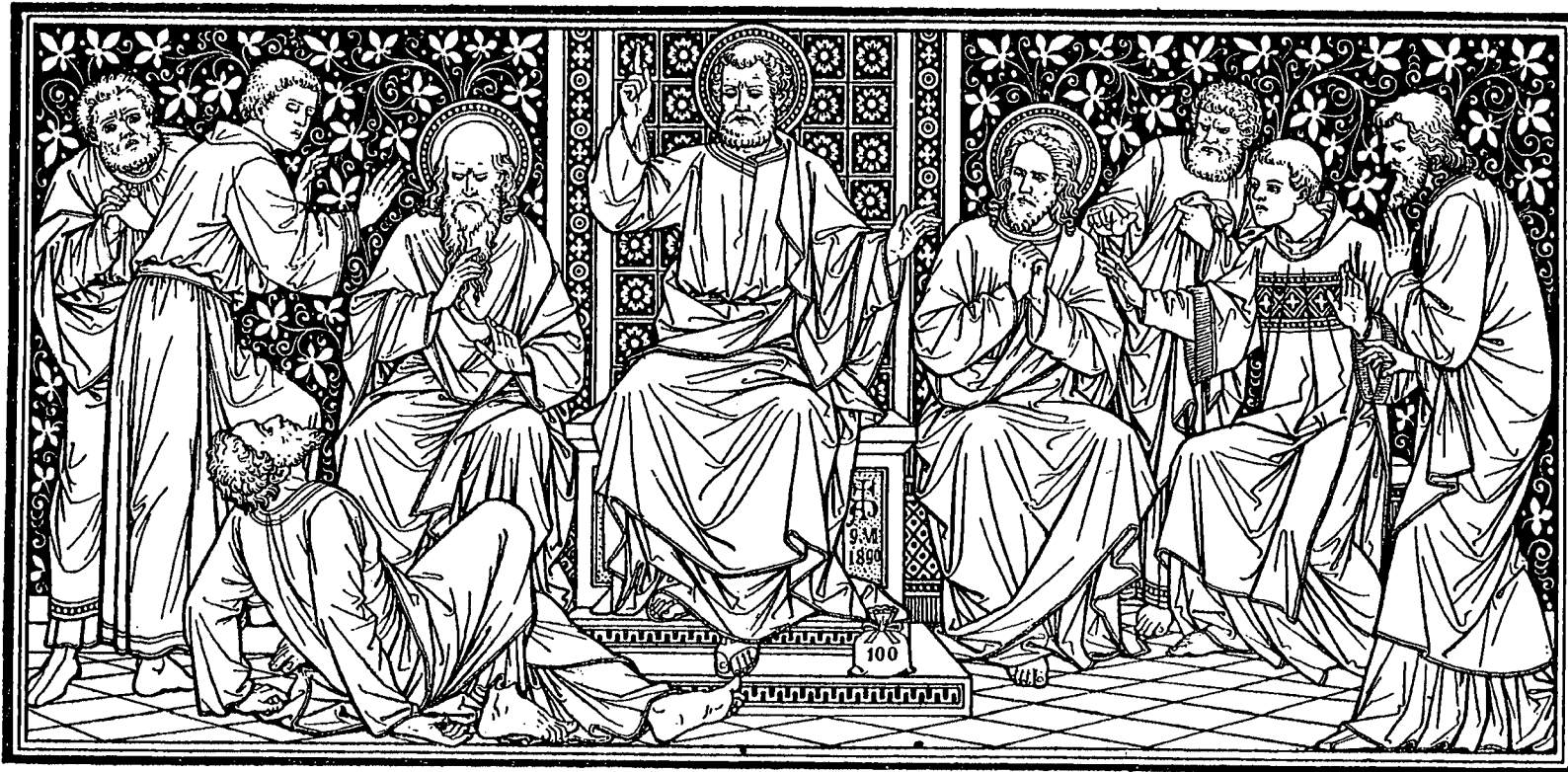
Esau. et vendidit .. Gen. 25. 29.



Eleazarus compellebatur carnem



porcinam manducare. H.M.C.18.

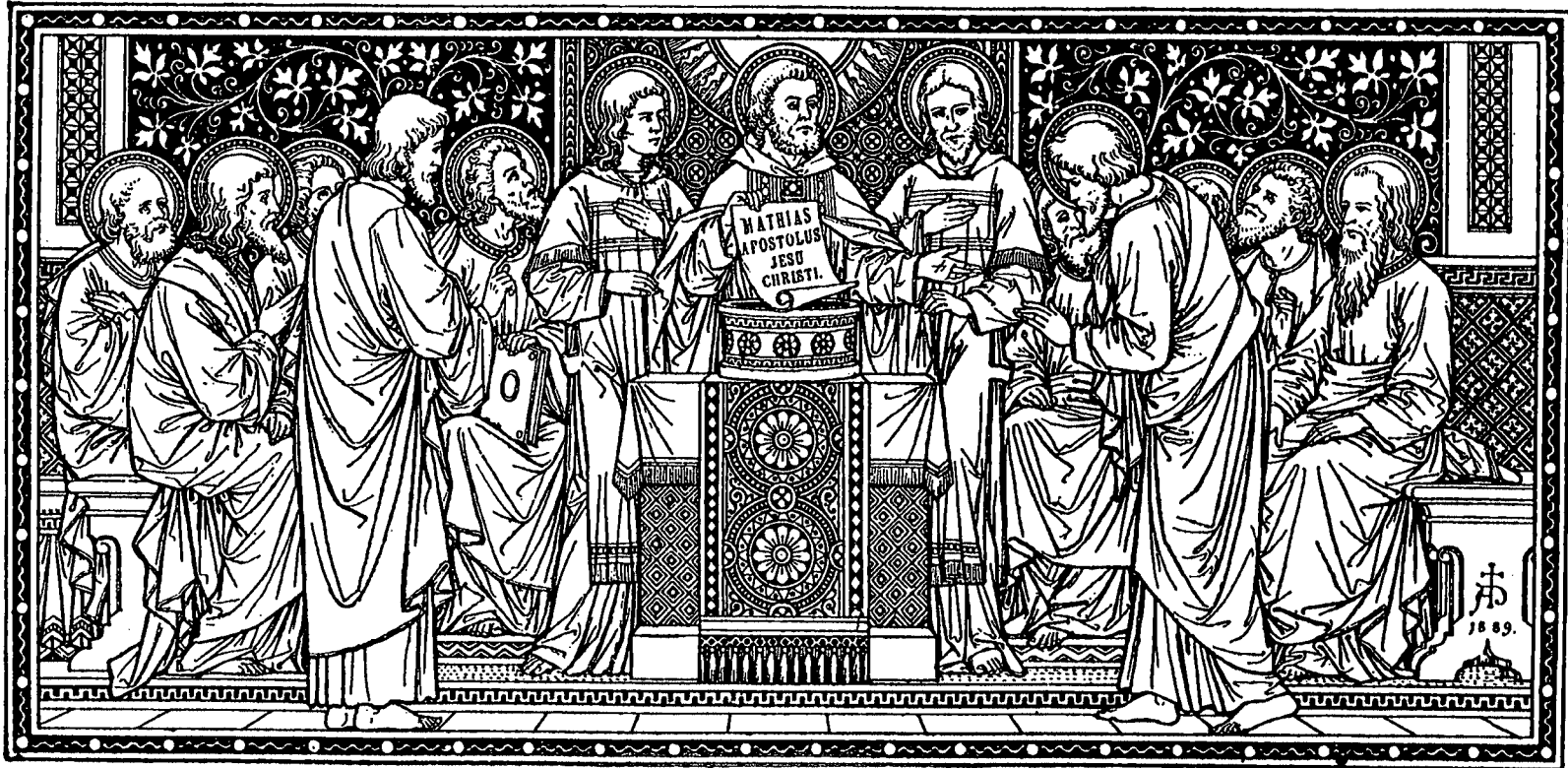


TITULUS X.  
CAPUT 1.  
DE EXORCIZANDIS  
OBSESSIS A DÆMONIO.



acerdos, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ minister,

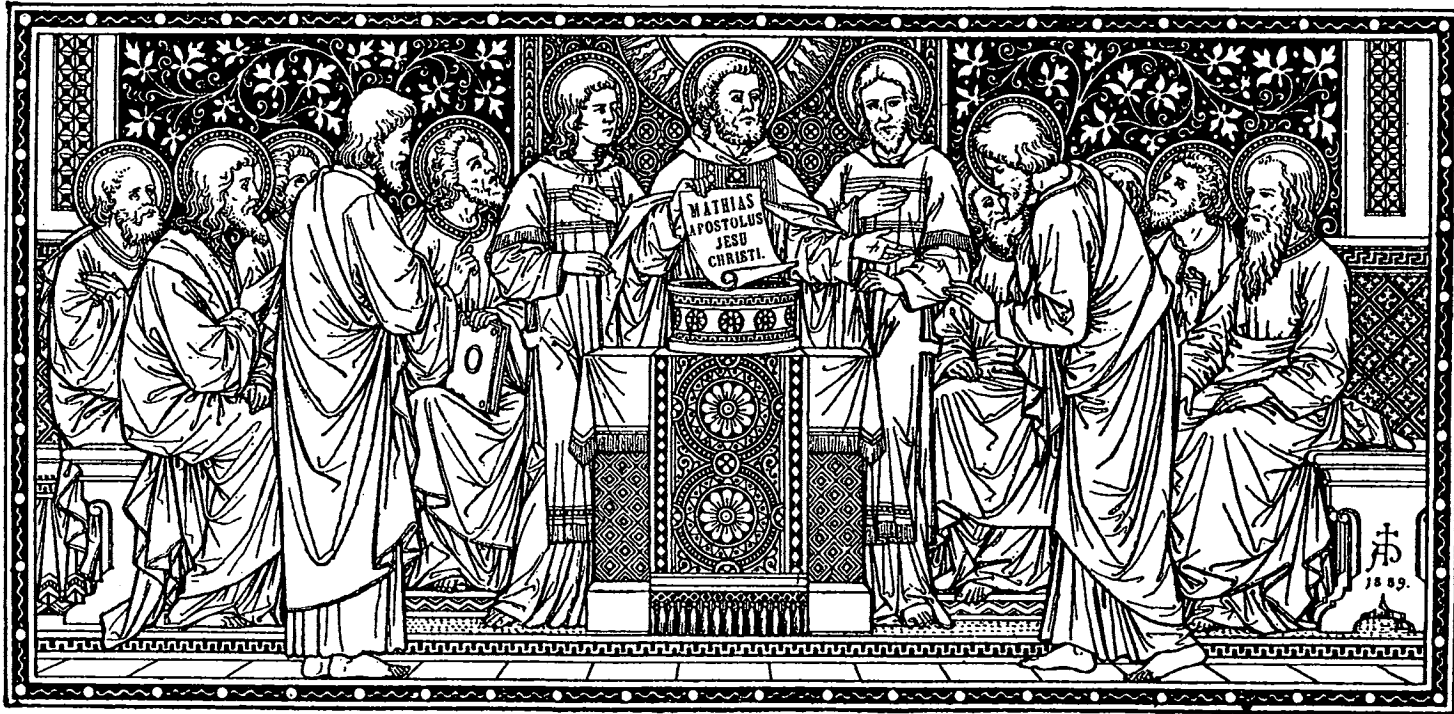




CAPUT 2.  
FORMULÆ SCRIBENDÆ  
IN LIBRIS HABENDIS APUD PAROCHOS  
UT INFRA NOTATUR.

**T**iber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus con-





CAPUT 2.  
FORMULÆ SCRIBENDÆ  
IN LIBRIS HABENDIS APUD PAROCHOS  
UT INFRA NOTATUR.

—♦♦—

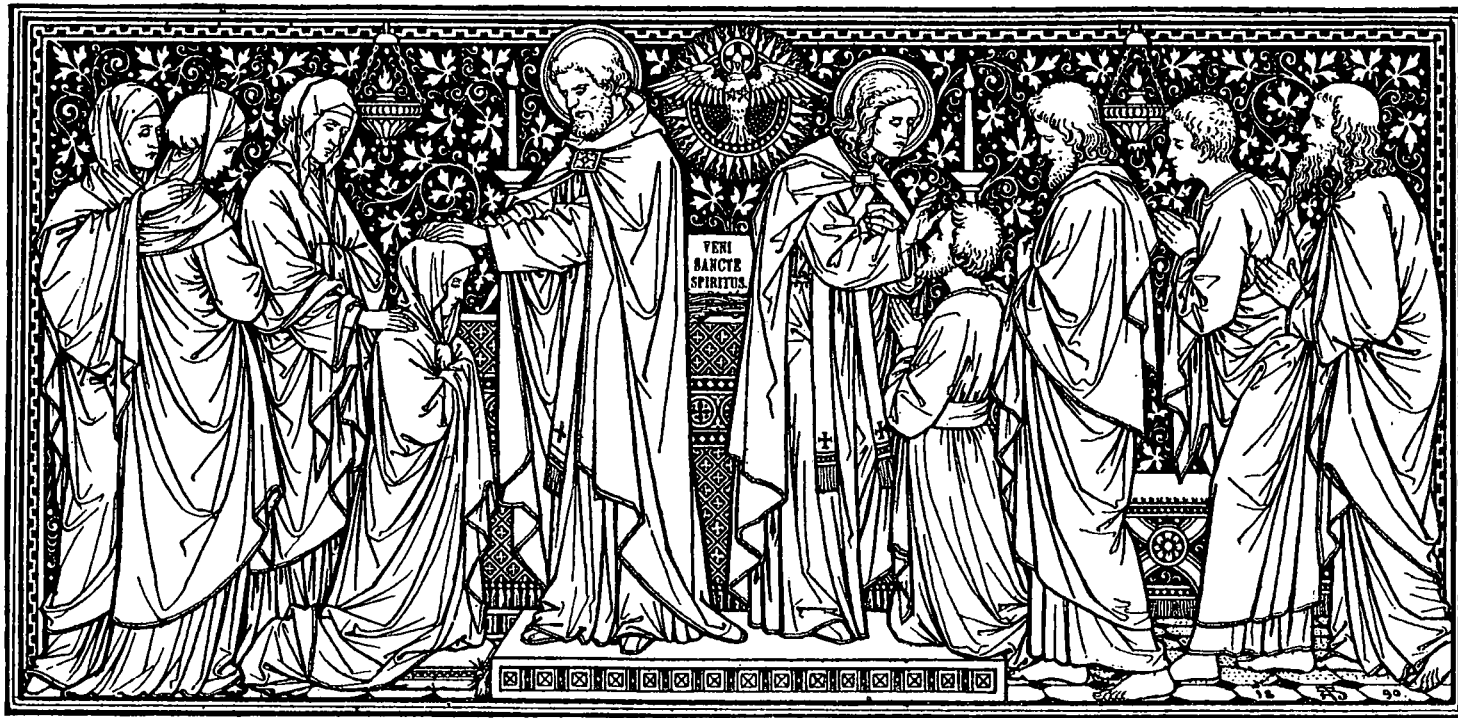


iber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Anno . . . . die . . . . mensis . . . . N., filius vel  
filia N., ex loco N., ætatis N. (si hæc sciri possunt), in  
domo N., in cõmmunione S. Matris Ecclesiæ animam  
Deo reddidit; cujus corpus die . . . sepultum est in  
Ecclesia S. N.; mihi N., vel N. Confessario probato,  
confessus die . . . , sanctissimoque Viatico refectus  
die . . . , et sacri Olei unctione roboratus per me,  
die . . . etc.





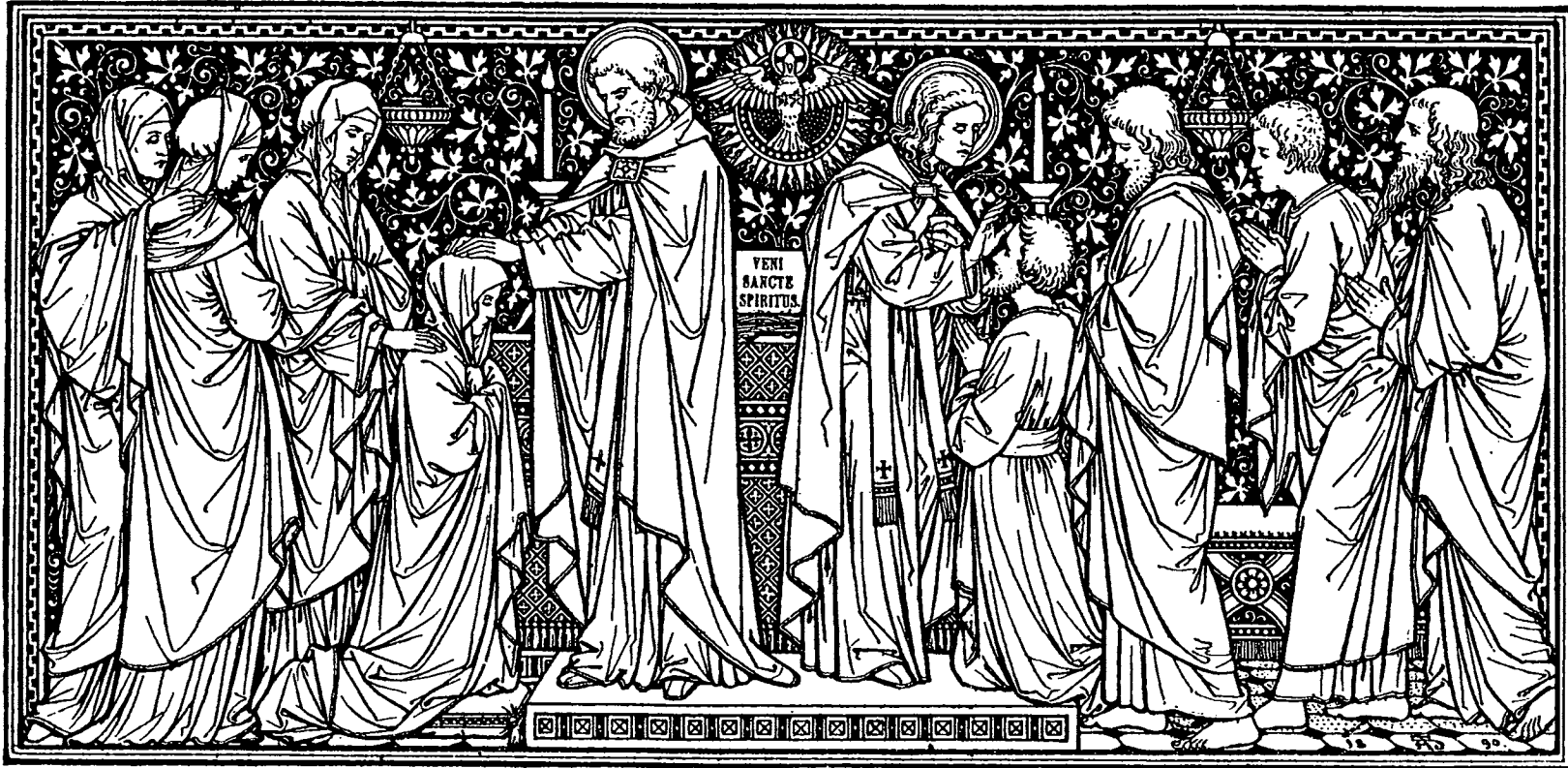
## DE SACRAMENTO BAPTISMI.

### BENEDICTIO FONTIS SEU AQUÆ BAPTISMALIS.

Formula brevior pro Benedictione Fontis seu Aquæ baptismalis a S. Pont. Paulo III. Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa, et nonnisi in iis locis adhibenda, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto extensa fuit.



xorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei



## DE SACRAMENTO BAPTISMI.

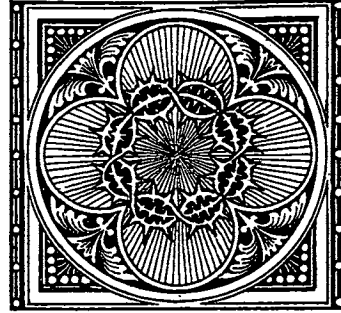
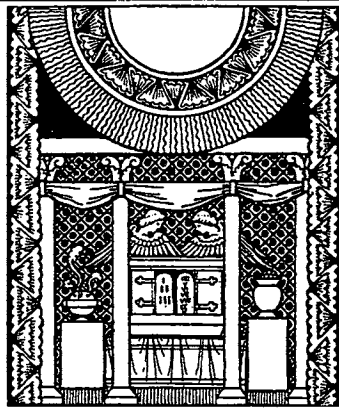
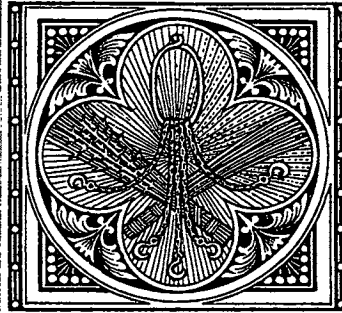
### BENEDICTIO FONTIS SEU AQUÆ BAPTISMALIS.

Formula brevior pro Benedictione Fontis seu Aquæ baptismalis a S. Pont. Paulo III. Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa, et nonnisi in iis locis adhibenda, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis

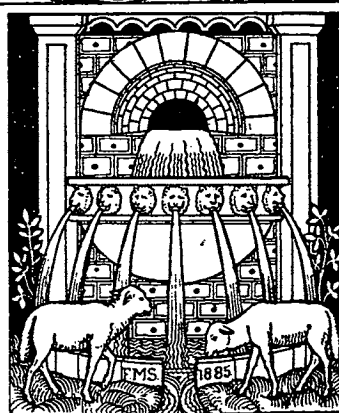


Facient mihi sanctuarium, et ha-

bitabo in medio eorum. Ex. 25. 8.



Naurietis aquas in gaudio



de fontibus salvatoris. Is. 12. 3.

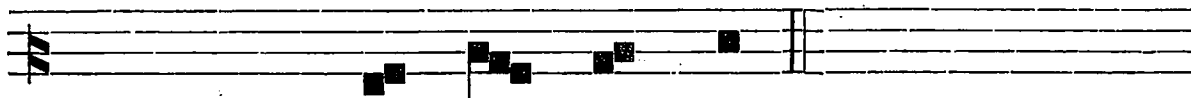


## DE BENEDICTIONIBUS.

### BENEDICTIONES NON RESERVATÆ.

#### BENEDICTIO POPULI CUM AQUA BENEDICTA diebus Dominicis impertienda.

**S**acerdos celebraturus, indutus pluviali coloris Officio convenientis, accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum ministris genuflexus, etiam tempore paschali, accipit a Diacono aspersorium, et primo ter aspergit Altare, deinde se, et erectus ministros, incipiens Antiphonam: Aspérget me. Et Chorus prosequitur: Dómine hyssópo, etc. ut infra. Interim Celebrans aspergit Clerum; deinde populum, dicens submissa voce cum ministris Psalmum Miserére mei Deus.

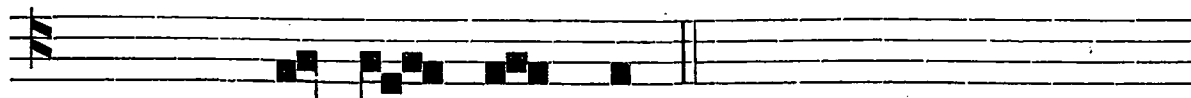


Antiphona. A-spér - ges me  
Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super  
nivem dealbábor.

Psalmus 50. Miserére mei Deus secúndum magnam  
misericórdiam tuam. V. Glória Patri.

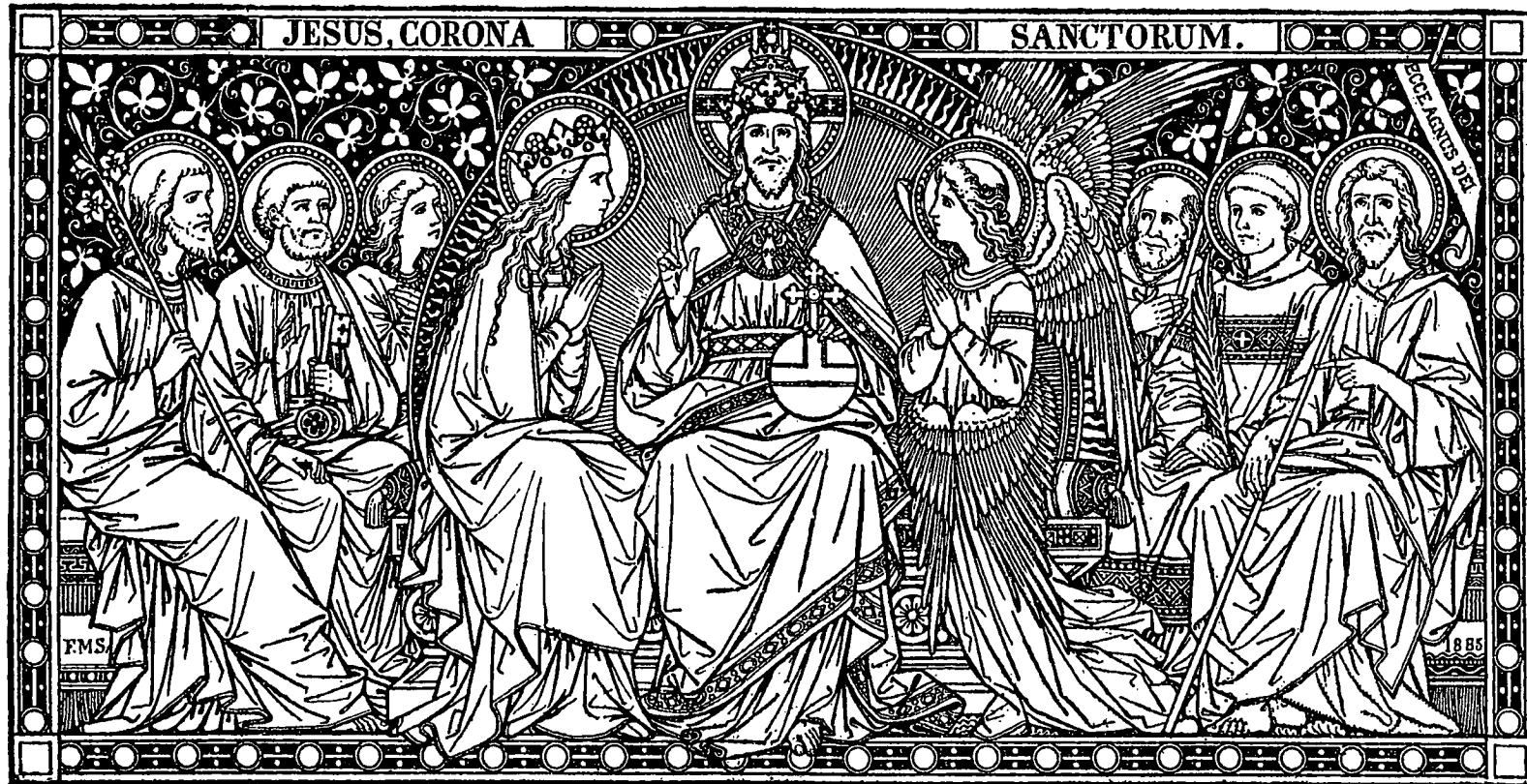
Et repetitur Antiphona: Aspérget me.

Hæc Antiphona prædicto modo dicitur ad aspersionem aquæ benedictæ in Dominicis per totum annum: excepta Dominica de Passione, et Dominica Palmarum, in quibus non dicitur Glória Patri; sed post Psalmum Miserére repetitur immediate Antiphona Aspérget me. Excepto etiam tempore Paschali scilicet a Dominica Paschæ usque ad Pentecosten inclusive, quo tempore cantatur sequens




Antiphona. Vi - di a - quam





BENEDICTIONES RESERVATÆ  
AB EPISCOPO VEL SACERDOTIBUS FACULTATEM  
HABENTIBUS FACIENDÆ.

BENEDICTIO SOLEMNIOR NOVÆ CRUCIS.

ova Crux, seu Tabula, in qua Crucifixus est depictus, hoc

e illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua









## BENEDICTIONES PROPRIÆ NONNULLORUM ORDINUM REGULARIUM.

Quæ sequuntur benedictiones, nonnisi a Sacerdotibus specialem  
facultatem habentibus adhiberi possunt.

Benedictio et Impositio

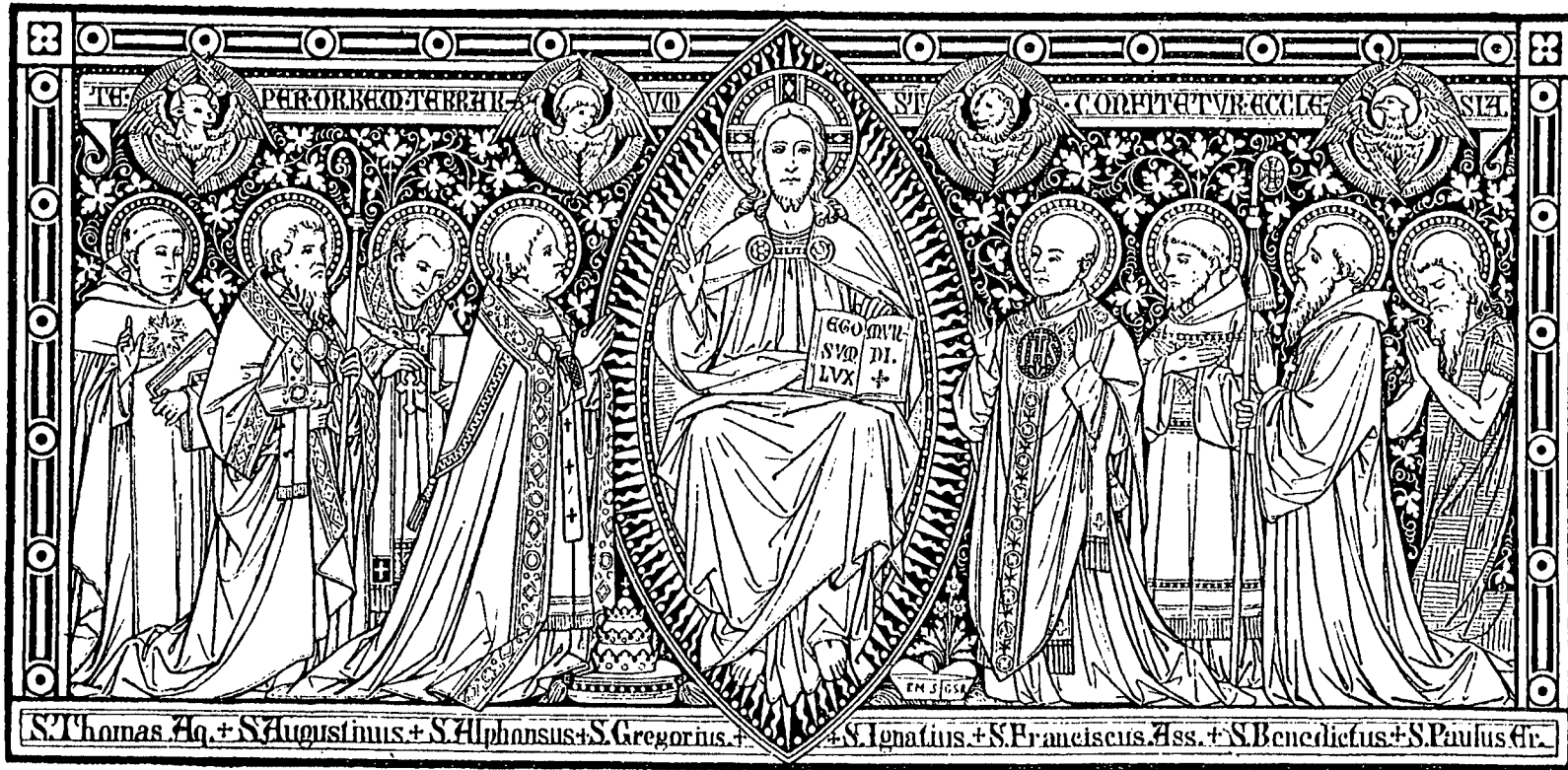
SCA DITI ADIC CANONICIS ET TRINITATIS



## BENEDICTIONES NOVISSIMÆ.

—○◆○—  
ABSOLUTIO GENERALIS ET BENEDICTIO PAPALIS  
pro regularibus Ordinibus et Tertiariis ad eos  
pertinentibus.

—○◆○—  
C. D. N. T. C. PP. VIII per Breve Apostolicum *Quo universi*



## APPENDIX ALTERA.

### Typographus Lectori.

Sequentes Benedictiones in Rituali Romano non inveniuntur. Sed quum in plurimorum votis sit, ut etiam alias diversas Benedictiones in promptu habeant, hinc vulgatiores, quæ tamen authenticitatis nota gaudent, in unum colligere et

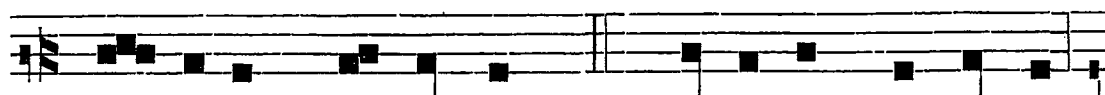


## ADDITAMENTA

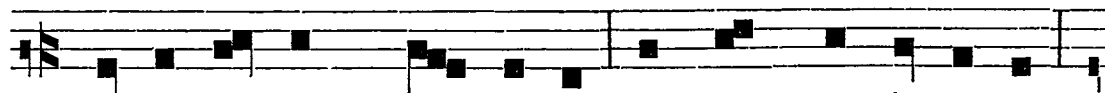
AB EDITORE PROPOSITA.

Modus simplex cantus Libera ex Pontificali Romano desumptus.

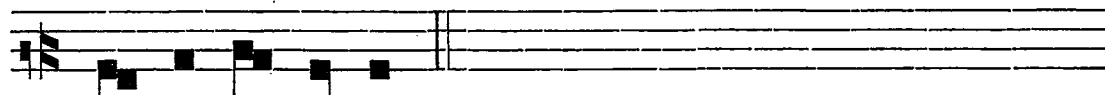
Lí-be-ra me Dó-mi-ne, de mor-te æ-tér-na in  
di-e il-la tre-mén-da: \* Quando cœ-li mo-  
véndi sunt et ter-ra: \* Dum vé - ne-ris ju-  
di-cá - re sæ-cu-lum per i-gnem. V. Tremens  
fa-ctus sum e-go, et tí - me - o, dum dis-cús-  
si - o vé - ne-rit, atque ventú-ra i - ra.  
Repet. Quan-do cœ - li mo - vén-di sunt et  
ter-ra. V. Di-es il-la, di-es i-ræ, ca-lami-  
tá-tis et mi-sé-ri-æ, di-es magna et amá-ra  
valde. Repet. Dum vé - ne-ris ju-di-cá - re



sæ-cu-lum per i-gnem. V. Réqui-em æ-térnam



do-na e - is, Dó - mi-nē; et lux perpé-tu - a



lú-ce-at e-is. Repet. Líbera me Dómine. us-  
que ad V. Tremens.

EX S. CONG. S. R. U. INQUISIT.

## DECRETUM GENERALE

quoad benedictionem nuptialem

Feria IV. die 31. Aug. 1881.

In Congregatione generali S. R. et Universalis Inquisitionis habita coram Emiss ac Rmiss DD. S. R. E. Cardinalibus in rebus fidei inquisitoribus generalibus, præhabito voto DD. Consultorum iidem Emiss ac Rmiss DD. decreverunt:

Benedictionem nuptialem, quam exhibet missale romanum in *Missâ pro sponso et sponsa*, semper impertiendam esse in matrimoniis catholicorum, infra tamen Missæ celebrationem, juxta rubricas, et extra tempus feriatum, omnibus illis conjugibus, qui eam in contrahendo matrimonio, quacumque ex causa non obtinuerint; etiamsi petant postquam diu jam in matrimonio vixerint, dummodo mulier, si vidua, benedictionem ipsam in aliis nuptiis non acceperit.

Insuper hortandos esse eosdem conjuges catholicos, qui benedictionem sui matrimonii non obtinuerunt, ut eam primo quoque tempore petant. Significandum vero illis, maxime si neophyti sint, vel ante conversionem ab hæresi valide contraxerint; benedictionem ipsam ad ritum et solemnitatem, non vero ad substantiam et validitatem pertinere conjugii.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

✠ Fr. Vincentius Leo Sallua

Archiepiscopus Chalcedonensis

S. R. et Universalis Inquisitionis Commissarius Generalis

# Juvenalis Pelami

S. Romanæ et Universalis Inquisitionis Notarius.



192\*

Index alphabeticus Benedictionum.

Torelli S. bened. aquæ r. . . . .	pag. 171*	Vexilli processionalis . . . . .	pag. 34*
Trinitatis Ss. Scapularis r. . . . .	94*	„ cujuslibet piæ Societatis . . . . .	164*
Trisagii Ss. Trinitatis r. . . . .	95*	Vix Crucis r. . . . .	96*
U. . . . .		„ ferreæ et Curruum . . . . .	41*
Uvarum . . . . .	136*	„ „ „ „ forma so-	
V. . . . .		lemnior R. . . . .	82*
Vasculi pro Ss. Eucharistia con-		Vincentii S. Ferrerii bened. aquæ	
servanda R. . . . .	224	pro infirmis r. . . . .	123*
Vasorum sacrorum et aliorum Or-		Vincentii a Paulo bened. aquæ r. . . . .	149*
namentorum in genere R. . . . .	73*	Vinearum et frugum . . . . .	213
Vasorum pro sacris Oleis inclu-		Vini in festo S. Joannis Apost. et	
dendis R. . . . .	73*	Evang. . . . .	21*
Vestis clericalis R. . . . .	86*	Vini alia benedictio . . . . .	22*
„ ex voto assumendi r. . . . .	147*	„ pro infirmis . . . . .	135*
Vestium et Cinguli quæ deferun-		Violatæ ecclesiæ reconciliatio R. . . . .	234
tur in honor. B. M. V. . . . .	58*	Violati cæmeterii reconciliatio R. . . . .	239
Vestium votivarum pro Sod. pret.		Volucrum . . . . .	60*
Sanguinis r. . . . .	180*	W. . . . .	
		Willibrordi S. bened. aquæ r. . . . .	138*



# SUPPLEMENTUM RITUALIS ROMANI

PRO PROVINCIIS  
AMERICÆ SEPTENTRIONALIS FÆDERATÆ.

## FORMULA BREVIS CONFICIENDÆ AQUÆ BAPTISMALIS

priuscripta a Concilio Baltimorensi Provinciali primo, et a Pio Papa VIII. approbata,  
ad usum Missionariorum Americæ Septentrionalis.

Hæc benedictio eadem est, quæ in Appendice Ritualis Romani (pag. 1\*) habetur,  
adjecta in fine sequente rubrica et forma.

Denique dicat Sacerdos, benedicens ipsam aquam:

**S**anctificetur et fecundetur Fons iste, et ex eo renascētes. In  
nōmine Patris †, et Filii †, et Spiritus † sancti. R. Amen.

## MODUS EXCIPIENDI PROFESSIONEM FIDEI CATHOLICÆ

a Neo-Convertis, juxta formam a S. Congregatione S. Officii, die 20, Julii 1859,  
prescriptam.

**¶** IN conversione hæreticorum inquirendum est primo de validitate baptismi in  
hæresi suscepti. Instituto igitur diligenti examine, si compertum fuerit, aut  
nullum, aut nulliter collatum fuisse, baptizandi erunt absolute. Si autem, investi-  
gatione peracta, adhuc probabile dubium de baptismi validitate supersit, tunc sub  
conditione iteratur, juxta ordinem baptismi Adultorum. Demum, si constiterit vali-  
dum fuisse, recipiendi erunt tantummodo ad Abjurationem, seu Professionem Fidei.  
Triplex igitur in conciliandis hæreticis distinguitur procedendi methodus:

I. Si Baptismus absolute conferatur, nulla sequitur abjunctio, nec absolutio, eo  
quod omnia abluit Sacramentum Regenerationis.

II. Si Baptismus sit sub conditione iterandus, hoc ordine procedendum erit:  
1°. Abjunctio, seu fidei professio; 2°. Baptismus conditionalis; 3°. Confessio sacra-  
mentalibus cum Absolutione conditionata.

III. Quando denique validum judicatum fuerit Baptisma, sola recipitur Abju-  
ratio, seu Fidei professio, quam Absolutio a censuris sequitur. Si tamen nonnun-  
quam ejusmodi Neo-conversus valde desideret ut ritus in ejus baptismo olim omisi  
hac occasione suppleantur, Sacerdos huic pio ejus voto morem gerere utique liberum  
habet. Debebit tamen in tali casu adhibere ordinem baptismi Adultorum, et mutare  
mutanda ob Baptismum jam valide susceptum.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, sedet in cornu Epistolæ, si Ss. Sacramentum asservetur in tabernaculo, sin minus in medio Altaris, et coram illo genuit necit Neo-conversus; qui codicem Evangelii dextra manu tangens, emittit professionem fidei, prout inferius habetur: vel si nesciat legere, Sacerdos prælegit eidem fidei professionem, ut Conversus eandem intelligere, et cum Sacerdote distinctis verbis pronuntiare possit.

### PROFESSION OF FAITH.

I, N. N., having before my eyes the holy Gospels, which I touch with my hand, and knowing that no one can be saved without that faith which the Holy Catholic Apostolic Roman Church holds, believes and teaches, against which I grieve that I have greatly erred, inasmuch as I have held and believed doctrines opposed to her teaching.

I now, with grief and contrition for my past errors, profess that I believe the Holy Catholic Apostolic Roman Church to be the only and true Church established on earth by Jesus Christ, to which I submit myself with my whole heart. I believe all the articles that she proposes to my belief, and I reject and condemn all that she rejects and condemns, and I am ready to observe all that she commands me. And especially, I profess that I believe:

One only God in three divine Persons, distinct from, and equal to, each other—that is to say, the Father, the Son, and the Holy Ghost:

The Catholic doctrine of the Incarnation, Passion, Death, and Resurrection of our Lord Jesus Christ: and the personal union of the two Natures, the divine and the human; the divine Maternity of the most holy Mary, together with her most spotless Virginity;

The true, real, and substantial presence of the Body and Blood, together with the Soul and Divinity of our Lord Jesus Christ, in the most holy Sacrament of the Eucharist;

The seven Sacraments instituted by Jesus Christ for the salvation of mankind; that is to say, Baptism, Confirmation, Eucharist, Penance, Extreme unction, Order, Matrimony;

Purgatory, the Resurrection of the dead, Everlasting life;

The Primacy, not only of honor, but also of jurisdiction of the Roman Pontiff, successor of St. Peter, Prince of the Apostles, Vicar of Jesus Christ;

The veneration of the Saints, and of their images;

The authority of the Apostolic and Ecclesiastical Traditions, and of the Holy Scriptures, which we must interpret, and understand only in the sense which our holy mother the Catholic Church has held, and does hold;

And everything else that has been defined, and declared by the sacred Canons, and by the General Councils, and particularly by the holy Council of Trent, and delivered, defined, and declared by the General Council of the Vatican, especially concerning the Primacy of the Roman Pontiff, and his infallible teaching authority.

With a sincere heart, therefore, and with unfeigned faith, I detest and abjure every error, heresy, and sect opposed to the said Holy Catholic and Apostolic Roman Church. So help me God, and these His holy Gospels, which I touch with my hand.

*Germanice:*

Ich N. N., mit den heiligen Evangelien vor meinen Augen, welche ich mit meiner Hand berühre, und in der Ueberzeugung, dass Keiner selig werden

kann, ohne jenen Glauben, den die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche hält, glaubt und lehrt, und gegen den ich zu meinem Schmerze sehr gefehlt habe, indem ich mich zu Lehren bekannte und sie glaubte, welche ihrer Lehre geradezu entgegengesetzt sind, bekenne nun, mit Schmerz und Reue über meine früheren Irrthümer, dass ich glaube, dass die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche die einzige und wahre Kirche sei, welche Jesus Christus auf Erden gestiftet hat, und welcher ich mich mit ganzem Herzen unterwerfe. Ich glaube alle Artikel, welche sie mir zu glauben vorstellt, und verwerfe und verdamme Alles, was sie verwirft und verdammt, und bin bereit, Alles zu halten, was sie mir gebietet. Insbesondere bekenne ich, dass ich glaube:

Dass nur ein einziger Gott sei in drei göttlichen Personen, unterschieden von einander, und doch einander ganz gleich—nämlich der Vater, der Sohn und der heilige Geist;

Ich glaube die katholische Lehre von der Menschwerdung, von dem Leiden, dem Tode und der Auferstehung unseres Herrn Jesu Christi; und die Vereinigung der zwei Naturen, der göttlichen und der menschlichen, in Einer Person; die göttliche Mutterschaft Mariä, der Allerheiligsten, sammt ihrer ganz fleckenlosen Jungfrauschaft;

Ich glaube die wahre, wirkliche und wesentliche Gegenwart des Leibes, zugleich mit der Seele und Gottheit unseres Herrn Jesu Christi in dem Allerheiligsten Sacramente des Altars;

Ich glaube, dass es sieben Sacramente gibt, eingesetzt von Jesus Christus zum Heile der Menschen, nämlich: die Taufe, die Firmung, das Sacrament des Altars, die Busse, die letzte Oelung, die Priesterweihe, die Ehe;

Ich glaube an ein Fegefeuer, an die Auferstehung der Todten und an ein ewiges Leben;

Ich glaube, dass der römische Papst, als Nachfolger des heiligen Petrus, des Fürsten der Apostel und Stellvertreters Jesu Christi, den Vorrang hat, nicht bloss der Ehre, sondern auch der Gerichtsbarkeit;

Ich glaube an die Verehrung der Heiligen und ihrer Bilder;

Ich nehme an die apostolischen und kirchlichen Ueberlieferungen, sowie die heiligen Schriften, welche nur in dem Sinne auszulegen und zu verstehen sind, in welchem unsere heilige Mutter, die katholische Kirche, sie allzeit genommen hat und noch immer nimmt.

Endlich nehme ich an und glaube Alles, was von den heiligen Kirchensatzungen und allgemeinen Kirchenrathen und besonders von dem heil. Kirchenrath zu Trient, wie auch von dem allgemeinen Vatikanischen Kirchenrath überliefert, bestimmt und erklärt worden ist, besonders in Bezug auf den Primat des Papstes und dessen unfehlbare Lehrgewalt.

Mit aufrichtigem Herzen und ungeheucheltem Glauben verabscheue ich desshalb und schwöre ab jeden Irrthum, jede Ketzerei und jede Secte, die der heiligen, katholischen und apostolischen, römischen Kirche entgegengesetzt ist. So wahr mir Gott helfe, und diese Seine heiligen Evangelien, die ich mit meiner Hand berühre.

Postea, Neo-converso genuflexo manente, Sacerdos sedens dicit Psalmum Miserere, ut supra, 24, sive Psalmum De profundis, 96, cum Gloria Patri in fine. Quo finito, Sacerdos trans dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.



Y. Salvum fac servum tuum (ancillam tuam).  
 R. Deus meus, sperantem in te.  
 Y. Domine, exaudi orationem meam.  
 R. Et clamor meus ad te veniat.  
 Y. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere; suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum (hanc famulam tuam) quem (quam) excommunicationis catena constringit, miseratio tue pietatis clementer absolvat. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.

Deinde Sacerdos sedet, et ad Profitentem genuflexum versus, eum ab heresi absolvit, dicens:

Auctoritate apostolica, qua fungor in hac parte, absolvo te a vinculo excommunicationis quam\*) incurristi, et restituo te sacrosanctis Ecclesiae sacramentis, communioni et unitati fidelium: in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Amen.

Denique abjuranti aliquam poenitentiam salutarem injungat, e. g. aliquas preces, visitare Ecclesiam, aut similia.

\*) In dubio gravi aut levi utrum poenitens excommunicationem incurrerit per heresim professam, sacerdos hic inserat vocabulum forsam.

## RITUS CELEBRANDI

## MATRIMONII SACRAMENTUM.

**S**acerdos matrimonium celebraturus, publicationibus facris tribus diebus festis, si nullum obster legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico, superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquae benedictae cum adpersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum praesentia cohonestari deest, de consensu in matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum, vulgari sermone:

N., vis accipere N. hic praesentem in tuam legitimam uxorem, juxta ritum sanctae Matris Ecclesiae? Respondeat sponsus: Volo.

Mox Sacerdos sponsam interroget:

N., vis accipere N. hic praesentem in tuum legitimum maritum, juxta ritum sanctae Matris Ecclesiae? Respondet sponsa: Volo.

*Anglice:* Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful wife, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful husband, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

*Germanice:* F. N., Wollt Ihr (wollen Sie) diese hier gegenwärtige N. nach dem Gebrauche der heiligen katholischen Kirche, unserer Mutter, zu Eurem (Ihrem) rechtmässigen Weibe nehmen? A. Ich will.

Nec sufficit consensus unus: sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Murus igitur consentientium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras.

Tunc primum sponsus, deinde sponsa clara voce sibi invicem fidem dant hisce verbis:

*Anglice:* I, N. N. take thee N. N. for my lawful wife (husband), to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, till death do us part.

Deinde Sacerdos dicit:

Ego conjungo vos in matrimonium: In nomine Patris †, et Filii, et Spiritus sancti Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciae ritum. Postea eos adspersat aqua benedicta. Mox benedicat anulum.

## BENEDICTIO ANNULI.

Y. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

Y. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Y. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

**B**enedic † Domine annulum hunc, quem nos in tuo nomine benedicimus †, ut quae eum gestaverit, fidelitatem integram suo sponso tenens, in pace voluntate tua permaneat, atque in mutua caritate semper vivat. Per Jesum Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

*F. N.* Wollt Ihr (wollen Sie) diesen hier gegenwärtigen N. nach dem Gebrauche der heiligen katholischen Kirche, unserer Mutter, zu Eurem (Ihrem) rechtmässigen Mann nehmen? A. Ich will.

*Gallice:* D. N., épouse, suivant le rite de notre mère la sainte Eglise? R. Oui, je le veux.

D. Et vous, N., épouse, suivant le rite de notre mère la sainte Eglise? R. Oui, je le veux.

*Germanice:* Ich nehme Dich N. N. mir zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und gelobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nimmermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an das letzte Ende. Dazu helfe mir Gott, die heilige Mutter Heiligen. Amen.

*Gallice:* Je vous prends pour ma Femme: mon Mari, N., et ma légitime Epouse. Je vous jure que je vous serai fidèle Mari Epouse, et que je mon pouvoir en toutes vos nécessités, tant qu'il plaira à Dieu de nous laisser ensemble.

Deinde Sacerdos adpergat anulum aqua benedicta in modum crucis, et sponsus acceptum anulum de manu Sacerdotis imponit in digito annulari sinistrae manus sponsae, dicens:

*Anglice:* With this ring I thee wed, and I plight unto thee my truth.

Tunc Sacerdos dicit:

In nómine Patris †, et Filii, et Spíritus sancti. Amen.

Mox subjungat:

V. Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

R. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kyrie eléison. (Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Réspice, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos, et institútis tuis, quibus propagatióem humáni géneris ordinásti, benignus assiste; ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiae, Parvulus Missam pro sponso et sponsa, ut in Missali Romano, celebret juxta sequentia decreta, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

In celebratione nuptiarum, etiamsi fiat Officium de festo duplici per annum, sive majori, sive minori, dicenda est Missa pro sponso et sponsa, in fine Missalis post alias Missas votivas specialiter assignata. In diebus vero Dominicis, aliisque festis de præcepto, ac duplicibus primæ vel secundæ classis (et in diebus in quibus, juxta rubricas, fieri nequit festum duplex secundæ classis) Missa de Dominica vel de festo dici debet cum commemoratione Missæ pro sponso et sponsa (sub distincta conclusione, vel post alias commemorationes de præcepto).

Missa pro sponso et sponsa est votiva privata, proindeque semper legenda sine "Glória in excelsis," et sine "Credo," cum tribus Orationibus, prima videlicet ejusdem Missæ votivæ propria, secunda et tertia diei currentis; Præfatione de Missa diei, si habeatur propria, sin minus communi; "Benedicámus Dómino" in fine, et ultimo Evangelio S. Joannis. (S. R. C. 20. Dec. 1783, 28. Febr. 1818 et 20. Apr. 1822.)

*Germanice:* Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.  
*Gallice:* Mon Epouse, je vous donne cet Anneau en signe de Mariage.

Hæc Missa pro devotione celebrari etiam potest cum cantu et solemnitate, servato tamen ritu quæ eidem Missæ convenit.

Benedictio Nuptialis, quæ assignatur in Missa pro sponso et sponsa, non est impertienda nisi in Missa. (S. R. C. 23. Junii 1853.)

Si mulier est vidua, non solum debet omitti benedictio nuptiarum, sed etiam Missa propria pro sponso et sponsa. (S. R. C. 3. Martii 1761.)

Attamen annuli benedictio in secundis nuptiis non est omittenda. (S. R. C. 27. Aug. 1836.)

## MODUS ASSISTENDI MATRIMONIIS MIXTIS.

**I.** In invidis istiusmodi nuptiis, I. Ecclesia ea generatim omittenda indixit, per quæ Catholicorum matrimonia decorantur. Quoad proclamationes Bannorum, Sancta Sedes hisce postremis temporibus declaravit, illas posse fieri in mixtis nuptiis quæ Apostolica dispensatione contrahuntur, suppressa tamen mentione Religionis conjugum; at solum quando ad detegenda si quæ sint impedimenta, eas necessaria atque opportuna Ordinarius in Domino censuerit.

**II.** Matrimonia Catholicorum cum Aatholicis non sunt benedicenda. Plures enim summi Pontifices, præsertim Clemens VIII., expresse prohibuerunt, ne hujusmodi connubiis sacerdotalis benedictio impendatur. Hinc Concilium Baltimorese Provinciale IV. in Decreto primo sic habet: "Meminerint Sacerdotes, pluribus Summorum Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis sacra adhibeatur, dum federa hujusmodi inveniuntur, quæ neque intra ecclesias inveniuntur." Denique S. Congregatio de Propaganda Fide, die 3. Julii 1847, ad Patres Concilii Baltimorensis Provincialis VI. rescripsit, matrimonia mixta nullo adhibito religioso ritu celebrari oportere.

**III.** Sanctissimus, in Audientia habita die 20. Decembris 1837, audita relatione dubii, utrum scilicet, in præsumptione baptismi invalide collati parti hæreticæ, matrimonium cum parte Catholica a Sede Apostolica dispensata inire cupienti, conferri debeat iterum baptisma sub conditione, dixit:

Detur Decretum latum die 17. Septembris 1830, ut sequitur. (Quæsitum erat) an Calvinistæ et Lutherani in illis partibus degentes, quorum baptisma dubium et suspectum est, infideles habendi sint, ita ut inter eos et catholicos disparitatis cultus impedimentum dirimens adesse censeatur? Cui instantia responsum fuit: 1. Quoad hæreticos, quorum sacra ritualia præscribunt collationem baptismi absque necessario usu materiæ et formæ essentialis, debet examinari casus particularis. 2. Quoad alios, qui juxta eorum ritualia baptizant valide, validum censendum esse baptismum. Quod si dubium persistat, etiam in primo casu, censendum est validum baptismum in ordine ad validitatem matrimonii. 3. Si autem certe cognoscatur nullum baptismum ex consuetudine actuali illius sectæ, nullum est matrimonium.

Hisque omnibus Sanctissimus superaddi mandavit: In tertio casu præfati decreti, respiciente nullitatem certam baptismi in parte hæretica, recurratur in casibus particularibus.

Sacerdos, dispensatione obtenta pro matrimonii celebratione inter catholicam partem et acatholicam, prius cognoscat utrum acatholica pars Baptismi Sacramentum receperit, et si non fuerit baptizata, petat circa hoc aliam necessariam dispensationem. Insuper ipse constet de libertate catholici cultus concessa parti catholice, et de præmittendis his necessariis, opportunisque cautionibus in naturali ac divino jure fundatis, ut sciet non solum catholicus conjux ab acatholico perverti non possit, quin imo catholicus ipse conjux teneri se sciat ad acatholicum pro viribus ab errore retrahendum, verum etiam ut universa utriusque sexus proles præcanda in sanctitate catholice religionis educari omnino debeat. Fiat ista opportuno tempore ante celebrationem matrimonii.

Hoc autem celebraturus Sacerdos primum virum de consensu interroget in hunc modum:

*Anglice:* N. N., wilt thou take N. N. here present for thy lawful wife? Sponsus respondet: I will.

Deinde mulierem:

N. N., wilt thou take N. N. here present for thy lawful husband?

Sponsa respondet: I will.

Tunc junctis invicem dexteris sibi mutuam fidem dant sequenti formula, sponsus primo dicens:

*Anglice:* I, N. N., take thee N. N. for my lawful wife to have and to hold from this day forward, for better, for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health, until death do us part.

Sponsa subjungit: I, N. N., take thee N. N. for my lawful husband to have and to hold from this day forward, for better, for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health, until death do us part.

Hisce peractis Sacerdos dicit:

*Anglice:* By the authority committed to me, I pronounce you united in the bonds of matrimony.

Tunc sponsus annulum imponit in digito annulari sinistrae manus sponsae, dicens:

*Anglice:* With this ring I thee wed and I plight unto thee my truth.

Post haec, Sacerdos conjuges alloquatur verbis infra additis, vel similibus, prout opportunius ipsi videbitur: atque illis in mentem revocet indissolubilitatem vinculi conjugalis; sanctitatem propriam hujus status; concordiam et mutuam dilectionem in eo sectandam; simul et sollicitam curam cognoscendi quod placitum sit Deo, ut illud constanter, fideliterque exsequentes salutem consequantur.

*Germanice:* N. Willst Du diese hier gegenwärtige N. zu Deinem rechtmässigen Weibe annehmen? Antw. Ich will.

N. Willst Du diesen hier gegenwärtigen N. zu Deinem rechtmässigen Manne annehmen? Antw. Ich will.

*Germanice:* Ich N. N. nehme Dich N. N. mir zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und gelobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nimmermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an mein letztes Ende. Dazu helfe mir Gott. Amen.

*Germanice:* Kraft der mir erteilten Vollmacht erkläre ich Euch als ehelich mit einander verbunden.

*Germanice:* Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.

## EXHORTATIONES

### IN MATRIMONII CELEBRATIONE

#### Exhortation before Marriage.

MY dear friends, you are about to enter upon a union, of which God Himself is the author, and which our Divine Saviour has consecrated in a special manner, giving to it a character of sanctity, which places it among the holiest institutions of religion. He knew full well the dangers by which we are surrounded, and the weakness of our nature, which requires a continual encouragement to the discharge of the duties that have been imposed on us. For this reason, He has annexed to the worthy reception of this sacrament, peculiar graces which dispose the married couple to respect the sacred engagement which they have formed, and enable them to surmount the various obstacles and difficulties they may meet with in the discharge of the duties of life. The present occasion, then, is one of great interest to you both; nor can you view it in any other light than as a most important era in your lives, and most intimately connected with your temporal and eternal welfare. Alas! it but too often happens that the minister of God extends a trembling hand, in the performance of the nuptial ceremony. The scene, it is true, is one of joyous festivity; but how frequently is the blessing which the Priest imparts rendered null by the invisible maledictions of Him who penetrates the inmost recesses of the heart! How frequently, amid the rejoicings of the world, is the storm of tribulation already gathering over the heads of those who come to this holy alliance with unworthy dispositions! How different, we hope, are your prospects! We have every reason to believe that your anticipations of happiness in this holy state founded on a solid basis; that you have duly prepared yourselves for this important event, and that your hearts are such, in the sight of God, as to draw down upon you His especial favor and blessing.

With confidence, then, in the promises of our Blessed Saviour who condescended to honor, with His divine presence, the happy nuptials of Cana, invite Him to come and preside on this occasion also; to bless the contract you are about to enter into, and to render it, by His grace, a true emblem of that sacred union which exists between Him and His Church; a union of sentiment and action, founded in virtue and the love of God, a union not only for time, but for eternity.

#### After the Marriage Ceremony.

HAVING been united in the holy bands of matrimony, give thanks to the Almighty for the favors which He has bestowed upon you. The graces which you have received have been granted for the purpose of animating you in the discharge of the obligations which the marriage life imposes, and which are beautifully expressed in these words of the Apostle: "Let women be subject to their husbands, as to the Lord; for the husband is the head of the wife, as Christ is the head of the Church.... Therefore, as the Church is subject to Christ, so also let the wives be to their husbands in all things. Husbands, love your wives, as Christ also loved the Church, and delivered Himself up for it, that He might sanctify it, cleansing it by the laver of water in the word of life.... So also ought men to love their wives as their own bodies." Ever mindful of these duties which you owe to each other, and to those with whose welfare you may be especially charged, cherish with solicitude the grace that has this day been conferred upon you; it will direct you in every difficulty; it will comfort you in the hour of trial; it will be a continual source of peace, of joy, of mutual affection on earth, and a pledge of your eternal and perfect union in heaven.



**Exhortation before Marriage,**  
when one of the Parties is not a Catholic.

**H** OPE, my dear friends, you have reflected sufficiently on the importance of the contract which you are about to ratify in the presence of God. The solemn engagement, by which you are to be united, is not of a transient and momentary nature; it will bind you together during the whole period of your earthly existence: for "what God hath joined," says the Scripture, "let not man put asunder." As nothing but death will be able to dissolve the union that is to exist between you, it is of the highest importance that you should implore at this moment that blessing of Divine Providence, without which you would in vain promise yourselves any real happiness. Whatever may be your present anticipations, whatever the tie of affection that binds you to each other, the time of difficulty, the moment of trial must arrive, when all the courage of a generous heart and all the piety of a true Christian will be requisite to sustain you, to enlighten you, and to protect from the fury of the storm the fair fruits of domestic peace. It is this that awakens a feeling of the deepest interest among those who surround you on this occasion, and prompts us all to invoke upon you the favor of the Almighty. May He, then, extend to you those graces which will be the security of your earthly happiness and a pledge of your eternal welfare. But, on your part, let me entreat you to be ever mindful of the holiness of the matrimonial state, and to animate yourselves, by this consideration, to a faithful discharge of your obligations. May you never lose sight of those sacred promises which you are about to utter, as the basis of your confidence in each other, nor of that mutual fidelity which you now profess, and which is so strikingly represented by the ring which is used in this ceremony, as the seal of your lasting and happy union. Let religion direct you in all your actions, and you will not be disappointed in your hopes. It will qualify you to be the support and comfort of each other in the various trials which you will experience; it will promote your happiness here and prepare you for more permanent enjoyments hereafter.

**Anrede an die Brautleute vor der Kopulation.**

(Christliche Brautleute! — So seid Ihr nun nach mehreren Tagen reiflicher Ueberlegung heute in das Haus Gottes gekommen, um Euch hier an den Stufen des Altars im heiligen Ehebunde zu vereinigen. Von dieser heiligen Verbindung sagt der Apostel: „Dieses ist ein grosses Sakrament, ich sage aber in Christo und in der Kirche.“ Dies bedeutet, dass der Bräutigam und die Braut in dem heiligen Sakramente der Ehe sich so mit einander vereinigen, um in jener Liebe und Aufopferung mit einander zu leben, wie Christus lebt mit der Kirche. Seid fest überzeugt, nur so wird Euere Ehe eine glückliche sein, und zeitlichen und ewigen Segen auf Euch herabbringen. — O, was für eine wichtige Stunde ist die gegenwärtige für Euch! — Noch ein Augenblick, — und Ihr reicht Euch einander zum ersten Male die Hände als Mann und Weib. Dann seid Ihr verbunden, bis der Tod Euch trennt. Ihr geht dann Hand in Hand durch dieses irdische Leben. Alle Trübsale und Leiden sollt Ihr mit einander tragen. Das Leben sollt Ihr einander nicht zu verbittern, sondern zu versüssen suchen. Ihr sollt einander nie Anlass zur Sünde werden, sondern gegenseitig einander behilflich sein in der Rettung Eurer unsterblichen Seelen. Dann sollt Ihr mit einander den zeitlichen Wohlstand Eurer Nachkommenschaft, womit der Herr Eure Ehe segnen wird, nach Kräften zu befördern und die ewige Glückseligkeit derselben zu begründen suchen. Welche Verantwortlichkeit ist es nicht also, welcher Ihr Euch heute unterzieht! — In diesem allerwichtigsten Augenblicke Eures Lebens erhebet nun Herz und Seele zum ewigen

Vater mit der innigsten und demüthigsten Bitte, dass Er Euren Ehebund segnen möge. Betet, dass die Segensworte der heiligen Kirche, welche heute der Priester über Euch ausspricht, nicht leer verhallen, sondern für Euch jene Fülle der Gnaden erlangen, um welche sie flehen. (\* Möge das heilige Opfer, welches heute für Euch dargebracht wird, Euch eine Segensquelle für Euer ganzes Leben im heiligen Ehestande sein!) Mögen auch Eure hier gegenwärtigen Freunde, welche mit Euch gekommen sind, um bei Abschliessung Eures Ehebundes Zeuge zu sein, für Euch zu Gott flehen um Gnade und Erbarmen für Euer ganzes zukünftiges Leben. Dieses nun seien die heiligen Gesinnungen, mit welchen Ihr dieses heilige und überaus wichtige Sakrament empfangen sollt. — Wohlan! seid Ihr also entschlossen, in Christo und in der Kirche diesen wichtigen Schritt zu vollziehen und den heiligen Ehebund mit einander zu schliessen, so antwortet mir auf folgende Fragen:

N. Willst Du u. s. w.

\* Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

**Anrede an die Brautleute nach der Kopulation oder vor dem letzten Segen.**

So seid Ihr also mit einander verbunden, nicht durch einen blossen gegenseitigen Kontrakt, sondern durch das heilige, sakramentalische Band der Ehe. Ihr seid verbunden nicht von der Hand eines Menschen, sondern von der Hand des Allmächtigen Gottes. Ihr seid verbunden unzertrennbar, bis der Tod Euch wieder scheidet. Doch auch der Tod soll Euch nicht wieder trennen. Dort in der Ewigkeit sollt Ihr Euch wieder finden und Euch mit einander einer ewigen Glückseligkeit erfreuen. Ihr habt heute in feierlicher Weise die Pflichten des Ehestandes auf Euch genommen. Zurücktreten ist in diesem Augenblicke schon nicht mehr möglich. So gehet nun hin und betretet muthig den Pfad des ehelichen Lebens! Der Herr sei Eure Hilfe und Eure Stütze! Auf Ihn setzet stets Euer Vertrauen. Beobachtet aber auch Sein heiliges Gebot, besonders jenes, welches eingesetzt ist, um die Heiligkeit des Ehestandes zu bewahren. Jesus Christus, den Ihr im Allerheiligsten Sakramente so eben empfangen, geht Selbst mit Euch nach Hause, um, wie einst zu Kana, mit Euch die Hochzeit zu feiern. Seine heilige Mutter Maria, Eure lieben Schutzengel sind in Eurer Begleitung. Darum gebet wohl Acht, dass die Fülle auf Eurer Hochzeit nicht ihr Spiel treibe und Euch den erhaltenen Segen schon am ersten Tage verscheeche. (\* Bevor Ihr jedoch die Stufen des Altares erlaset, empfanget noch den priesterlichen Segen.) Möge Euch jetzt die Allerheiligste Dreifaltigkeit Ihren heiligen Segen ertheilen, und möge derselbe niemals von Euch weichen, sondern Euch bei allen Schritten Eures zukünftigen Lebens begleiten, bis Ihr heimkehret zu Eurem Schöpfer und Vater, um die für Euch bereitete Herrlichkeit im Himmel zu geniessen in alle Ewigkeit. Amen.

(Placat . . . Benedicat.)

\* Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

**Anrede an die Brautleute vor der Kopulation bei einer gemischten Ehe.**

Thuerste Freunde! — Nach reiflicher Ueberlegung seid Ihr heute hierher gekommen, mit dem Entschlusse, hier im Angesichte Gottes und des ganzen himmlischen Hofes den heiligen Ehebund mit einander zu schliessen. Gewiss seid Ihr wohl überzeugt von der überaus grossen Wichtigkeit der Handlung, welche vorzunehmen Ihr so eben im Begriffe steht. Der Ehebund, den Ihr jetzt aus freiem Willen schliesset, ist unzertrennbar, so lange Euch Beiden Gott das Leben schenkt.



Unter keinen Umständen, aus keinerlei Ursachen, selbst wenn Ihr zu dem Staatsgesetze Eure Zuflucht nehmen solltet, kann Eure einmal freiwillig abgeschlossene Ehe wieder getrennt werden. „Was Gott gebunden hat, soll der Mensch nicht trennen.“ Ihr verpflichtet Euch also in diesem Augenblicke, lebenslänglich beisammen zu bleiben und Euer gegenseitiges Glück zu begründen. Der Mann sowohl als das Weib müssen ihr Möglichstes thun, um einander das Leben zu versüssen und angenehm zu machen. Ueber die Pflichten des Ehemannes gegen seine Gattin schreibt der Apostel: „Ihr Männer! liebet eure Weiber, wie Christus die Kirche geliebt und sich selbst für sie aufgeopfert hat. Die Männer sollen ihre Weiber wie ihre eigenen Leiber lieben. Wer sein Weib liebt, der liebt sich selbst. Niemand hat jemals seinen eigenen Leib gehasst, sondern er ernährt und erhält ihn, wie Christus seine Kirche.“ So soll also der Ehemann um sein Eheweib jene Sorgfalt hegen, derselben in solch heiliger und reiner Liebe zugethan sein, wie es Christus ist gegen seine heilige Kirche. Dasselbe liegt aber auch dem Weibe ob ihrem Manne gegenüber. Und von ihr sagt der Apostel besonders: „Das Weib aber beweise gegen ihren Ehemann Ehrfurcht.“ Besonders aber verpflichtet Ihr Euch heute, für das Seelenheil von einander Sorge zu tragen. Gebet wohl Acht, dass Ihr einander in dieser Hinsicht keine Hindernisse in den Weg legt. Müge Euch Euer Ehestand nicht zum ewigen Verderben gereichen! Im Gegentheil seid einander behilflich durch Wort und Beispiel, auf dass Ihr mit einander den Weg zum Himmel wandelt. Auch geht Ihr heute die feierliche Verpflichtung ein, für das zeitliche und ewige Wohl Eurer Nachkommenschaft, womit Gott Eure Ehe segnen sollte, alle mögliche Sorgfalt zu tragen. Ihr sollt wissen, dass bei Eurem Tode strenge Rechenschaft von Euch verlangt wird über jedes Kind, das Euch Gott geben wird. Darum erwäget wohl die grosse Verantwortlichkeit, welche Ihr in diesem feierlichen Augenblicke auf Euch nehmet. Richtet Herz und Seele zu Eurem himmlischen Vater empor und erlehet Euch Seinen heiligen Segen zu Eurer ehelichen Verbindung, damit Ihr Alles getreu erfüllet, was Gott von Euch von nun an verlangt, und was allein Euer eheliches Glück begründen kann. Seid Ihr also entschlossen, in dieser Gesinnung den heiligen Ehebund zu schliessen, so antwortet mir auf folgende Fragen. —

**Anrede an die Brautleute nach der Kopulation  
bei einer gemischten Ehe.**

So geht nun hin, meine theuersten Freunde, betretet den Weg des ehelichen Lebens, aber seid stets eingedenk der heute übernommenen Pflichten und Verantwortlichkeiten. Lasset Euch nie einfallen, dass Ihr blos vor Menschen diese Verpflichtungen eingegangen. — Ihr habt dieselben Gott gelobet, welcher auch einstens Euch hierüber zur Rechenschaft ziehen wird. Im Gegentheil seid fest überzeugt, dass von der genauen Erfüllung Eurer Pflichten zu einander und gegen Eure Kinder Euer ganzes Glück im Ehestande abhängen wird. Seid jetzt ein Herz und eine Seele, wandelt mit einander in Einigkeit und Friede, dienet Gott getreu — und es wird Euch der Segen des Allerhöchsten nicht ermangeln, der alle Eure Schritte begleiten möge, bis Ihr angelangt seid an der Schwelle der Ewigkeit. Amen.

**RECOMMENDATION  
OF A SOUL DEPARTING.**

**L**ORD, have mercy on us.  
(Christ, have mercy on us.  
Lord, have mercy on us.  
Holy Mary, pray for him [her].  
All ye holy Angels and Archangels,  
pray for him [her].  
Holy Abel,  
All ye choirs of the just,  
Holy Abraham,  
St. John the Baptist,  
St. Joseph,  
All ye patriarchs and prophets,  
St. Peter,  
St. Paul,  
St. Andrew,  
St. John,  
All ye holy Apostles and Evangelists,  
All ye holy Disciples of our Lord,  
All ye holy Innocents,  
St. Stephen,  
St. Lawrence,  
All ye holy martyrs,  
St. Sylvester,  
St. Gregory,  
St. Augustine,  
All ye holy bishops and confessors,  
St. Benedict,  
St. Francis,  
All ye holy monks and hermits,  
Mary Magdalen.

St. Lucy, pray for him [her].  
All ye holy virgins and widows, pray  
for him [her].  
All ye saints of God, make intercession  
for him [her].  
Be merciful, spare him [her], O Lord!  
Be merciful, deliver him [her], O Lord!  
Be merciful, receive him [her], O Lord!  
From thy anger, deliver him [her], O  
Lord!  
From the danger of death,  
From an ill end,  
From the pains of hell,  
From all evil,  
From the power of the devil,  
Through thy nativity,  
Through thy cross and passion,  
Through thy death and burial,  
Through thy glorious resurrection,  
Through thy admirable ascension,  
Through the grace of the Holy  
Ghost, the Comforter,  
in the day of judgment,  
We sinners, beseech thee to hear us.  
That thou spare him [her], we beseech  
thee to hear us.  
Lord, have mercy on us.  
Christ, have mercy on us.  
Lord, have mercy on us.

Pray for him [her].

Deliver him [her], O Lord!

LET US PRAY.

**D**EPART, O Christian soul, out of this miserable world, in the name of God the Father Almighty, who created thee; in the name of Jesus Christ, the Son of the living God, who suffered for thee; in the name of the Holy Ghost, who sanctified thee; in the name of the Angels, Archangels, Thrones, Dominations, Cherubim and Seraphim; in the name of the patriarchs and prophets, of the holy apostles and evangelists, of the holy martyrs and confessors, of the holy monks and hermits, of the holy virgins and of all the Saints of God; let thy place be this day in peace, and thy abode in holy Sion: Through Christ our Lord. Amen.

**G**OD of clemency, God of goodness! O God! who, according to the multitude of thy mercies, forgivest the sins of such as repent, and graciously remittest the guilt of their past offences, mercifully regard this thy servant, N., and

grant him [her] a full discharge from all his [her] sins, who most earnestly begs it of thee. Renew, O most merciful Father! whatever is corrupt in him [her] through human frailty, or by the snares of the enemy; make him [her] a true member of the Church, and let him [her] partake of the fruit of thy redemption. Have compassion, O Lord! on his [her] tears, and admit him [her] to the sacrament of thy reconciliation, who has no hope but in thee: Through Christ our Lord. Amen.

**I** RECOMMEND thee, dear brother [sister], to Almighty God, and commit thee to His mercy, whose creature thou art; that, having paid the common debt by surrendering thy soul, thou mayest return to thy Maker, who formed thee out of the earth. May, therefore, the noble company of Angels meet thy soul at its departure; may the court of the Apostles receive thee; may the triumphant army of glorious martyrs conduct thee; may the crowd of joyful confessors encompass thee; may the choir of blessed virgins go before thee; and may a happy rest be thy portion in the company of the patriarchs. May Jesus Christ appear to thee with a mild and cheerful countenance, and give thee a place among those who are to be in His presence forever. Mayest thou be a stranger to all who are condemned to darkness, chastised with flames, and punished with torments. May God command thy wicked enemy, with all his evil spirits, to depart from thee. At thy approach, encompassed by Angels, may the infernal spirits tremble and retire into the horrid confusion of eternal night. May thy God arise, and thy enemies be put to flight. May all who hate Him fly before His face; let them vanish like smoke; or as wax before the fire, so let sinners perish in the sight of God. But as to the just, let them rejoice and be happy in His presence. May all the ministers of hell be filled with confusion and shame, and let no evil spirit dare to stop thy course to heaven. May Christ Jesus, who was crucified for thee, deliver thee from torments; may He deliver thee from eternal death, who for thy sake vouchsafed to die. May Christ Jesus, the Son of the living God, place thee in His garden of paradise; and may He, the true Shepherd, own thee for one of His flock. May He absolve thee from all thy sins, and place thee at His right hand, in the inheritance of His elect. Oh! may it be thy happiness to behold thy Redeemer face to face; to be ever in His presence, in the beatific vision of that Eternal Truth which is the joy of the blessed. And thus placed among those happy spirits, mayest thou be forever filled with heavenly sweetness. Amen.

Receive thy servant, O Lord! into that place, where he [she] may hope for salvation from thy mercy. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant from all the dangers of hell, and from all pain and tribulation. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Enoch and Elias from the common death of the world. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Noah in the flood. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Abraham from the midst of the Chaldeans. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Job from all his afflictions. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Isaac from being sacrificed by his father. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Lot from Sodom and the flames of fire. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Moses from the hands of Pharaoh, King of Egypt. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Daniel from the lions' den. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver the three children from the fiery furnace and from the hands of an unmerciful king. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Susanna from her false accusers. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver David from the hands of Saul and Goliath. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Peter and Paul into prison. Amen.

And, as thou didst deliver that blessed virgin and martyr, St. Thecla, from most cruel torments, so vouchsafe to deliver the soul of this thy servant, and bring it to the participation of thy heavenly joys. Amen.

#### LET US PRAY.

**W**E commend to thee, O Lord, the soul of this thy servant, and beseech thee, O Jesus Christ, Redeemer of the world! that, as in thy mercy to him [her], thou becamest man, so now thou wouldst vouchsafe to admit him [her] into the number of the blessed. Remember, O Lord! that he [she] is thy creature, not made by strange gods, but by thee, the only true and living God; for there is no other God but thee, and none can work thy wonders. Let his [her] soul find comfort in thy sight, and remember not his [her] former sins, nor any of those excesses which he [she] has fallen into, through the violence of passion and corruption. For although he [she] has sinned, yet he [she] has still retained a true faith in thee, Father, Son, and Holy Ghost; he [she] has had a zeal for thy honor, and faithfully adored thee, his [her] God, and the Creator of all things.

**R**EMEMBER not, O Lord! the sins and ignorances of his [her] youth; but according to thy great mercy, be mindful of him [her] in thy eternal glory. Let the heavens be opened to him [her], and let the Angels rejoice with him [her]. May St. Michael, the Archangel, the chief of the heavenly host, conduct him [her]; may blessed Peter, the Apostle, to whom were given the keys of the kingdom of heaven, receive him [her]; may holy Paul, the Apostle, and chosen vessel of election, assist him [her]; may St. John, the beloved Disciple, to whom the secrets of heaven were revealed, intercede for him [her]; may all the holy Apostles, to whom was given the power of binding and loosing, pray for him [her]; may all the chosen servants and blessed martyrs of God, who, in this world, have suffered torments for the sake of Christ, intercede for him [her]; that, being delivered from this body of corruption, he [she] may be admitted into the kingdom of heaven: Through the assistance and merits of our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with the Father and the Holy Ghost, world without end. Amen.

If the sick person continues in distress of agony, it may be proper for the assistants to continue in prayer, repeating the preceding prayers, or saying the Penitential Psalms.

When the soul has departed, the following Responsory is to be said:

COME to his [her] assistance, all ye Saints of God; meet him [her] all ye Angels of God; receive his [her] soul, and present it now before its Lord. May Jesus Christ receive him [her], and the Angels conduct him [her] to his [her] place of rest; may they receive his [her] soul, and present it now before its Lord.

Eternal rest grant him [her], O Lord! and let perpetual light shine upon him [her]. May the Angels present him [her] now before the Lord.

Lord, have mercy on us.

Christ, have mercy on us.

Lord, have mercy on us.

Our Father, &c.

℟. And lead us not into temptation.

℞. But deliver us from evil.

℟. Eternal rest grant him [her], O Lord!

℞. And let perpetual light shine upon him [her].

℟. From the gates of hell,

℞. Deliver his [her] soul, O Lord!

℟. May he [she] rest in peace. ℞. Amen.

℟. O Lord, hear my prayer;

℞. And let my cry come unto thee.

#### LET US PRAY.

TO thee, O Lord, we recommend the soul of thy servant, N., that being dead to this world, he [she] may live to thee; and whatever sins he [she] has committed through human frailty, we beseech thee, in thy goodness, mercifully to pardon: Through Christ our Lord. Amen.

Then the following Prayer for the Assistants may be added:

GRANT, O Lord! that, while we here lament the departure of thy servant, we may ever remember that we are most certainly to follow him [her]. Give us grace to prepare for that last hour, by a good life, that we may not be surprised by a sudden death; but be ever watching when thou shalt call, that so with the Spouse, we may enter into eternal glory: Through Jesus Christ our Lord. Amen.



In fine Litaniarum et Orationum in Expositione XL Horarum in Statibus Confœderatis Americæ Septentrionalis dicuntur sequentes Orationes:

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et æténa pérfrui lætítia.

Omnípotens, sempitérne Deus: miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis æternæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis perire, réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni hærética pravitate depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitatem.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænúscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel

futúrum jam exútos córpore suscepit, interce-  
déntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ  
cleméntia ómnium delictórum suórum yéniam  
consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum  
Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et  
regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per  
omnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Exaúdiat nos omnípotens et miséricors  
Dóminus.

R. Et custódiat nos semper. Amen.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam  
Dei requiészant in pace.

R. Amen.



**Imprimatur.**

Ratisbonæ, die 19. Decembris 1891.

G. Erlenborn, Vic. in Spir. Gen.

Ratisbonæ 1892. Typis Fr. Pustet.